

Προβληματισμοί

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ

HELLENIC INSTITUTE for STRATEGIC STUDIES

ΤΕΥΧΟΣ 62, ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ-ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 2011, ΕΥΡΩ 4,01

Ηρώδους 1 και Πισυριών, 10435 Αθήνα

Ημερίδα ΕΛ.Ε.Σ.ΜΕ. 8ης Φεβρουαρίου 2011

“Οι Ελληνοτουρκικές Σχέσεις στη Σημερινή Συγκυρία- Προοπτικές για το Μέλλον”

- * Χαιρετισμός Προέδρου ΔΣ/ΕΛ.Ε.Σ.ΜΕ.
- * Σύνοψη εισηγήσεως Πρέσβειος ε.π. Κ. Γεωργίου Γεννηματά
- * Εισήγηση Αναλυτού κ. Σταύρου Αυγερού
- * Τοποθέτηση και Συμπεράσματα Συντονιστού Αντγου ε.α. Στυλιανού Παναγοπούλου

Προς κύριον Πρωθυπουργόν Επιστολή

Άρθρα

- * Χροματιστές Επενδύσεις στην Αφρική και Μέση Ανατολή.
- * Παγκοσμιοποιητές κατά Οργανισμό Συνεργασίας της Σαγκάης
- * Στρατηγικές στον Πλανήτη μας
- * Ηφαίστειο το Μεταναστευτικό
- * Νέα Εποχή στις Ελληνο-ισραηλινές σχέσεις
- * Η Αρσενική Εξέγερση και οι Επιπτώσεις της

Θέσεις

Επισκοπήσεις

- * Με μια Ματιά η Ελλάδα και ο Κόσμος

Οι Προβληματισμοί του Εκδότη

Η οικονομική κρίση συνταράσσει το αμφιλεγόμενο οικοδόμημα της ΕΕ των αντικρουομένων και ιδιοτελών συμφερόντων των χωρών μελών της, τα οποία παρά ταύτα προσπαθούν με ηγέτιδα την, ούτως ή άλλως, ατμομηχανή του συρμού, Γερμανία να θεσπίσουν κανόνες αυτοπειθαρχίας, ρυθμίσεως των χρεών και προϋπολογισμών και λειτουργίας της ανταγωνιστικότητας προς διέξοδο από την κρίση και αποφυγή μελλοντικών.

Η Ελλάς ζώσα αδιάντροπα επί πολλά χρόνια με δανειακά χρήματα, αγαθά και εργατικά χέρια υπερχρεωμένη πλέον ασφυκτιά στα πλοκάμια τοκογλύφων και αγορών και όσο δανείζεται και δεν αναπτύσσεται, τόσο βυθίζεται στο χρέος το οποίον εκτιμάται ήδη στα 150% του ΑΕΠ. Έτσι οι παράκλητοι δανειστές περιδιαβαίνουν τα Υπουργεία και αποφαίνονται ακόμη και την πώληση της κρατικής περιουσίας, προκειμένου μέχρι το 2015 να εξοικονομηθούν 50 δις ευρώ δια τη μείωση του χρέους, αλλά και την επιστροφή των διατιθεμένων κεφαλαίων των.

Οι Έλληνες ταγοί αντί να ιδούν κατάματα την αλήθεια και να καθίσουν, αφιστάμενοι των κομματικών ιδεοληψιών και "επιχειρήσεων", στο ίδιο τραπέζι στη Βουλή να βρουν την ενδεδειγμένη, εθνοπρεπή και αξιοπρεπή λύση, λεξιπαιγνούν μεταξύ αναδιάρθρωσης και επιμήκυνσης, πώλησης-αξιοποίησης και ενοικίασης, χωρισμένοι σε μνημονιακούς και αντιμνημονιακούς. Επιδίδονται δε σε λεονταρισμούς αυτοεπιβεβαίωσης και θεατρνισμούς ποδηγέτησης, υπερασπιζόμενοι δήθεν την ελληνικότητα της πατρώας γης, όταν προ πολλών ετών οι καλύτερες παραλίες της έχουν περιέλθει σε χέρια ξένων υπηκόων από τις πωλήσεις των αγροτών, οι οποίοι εξελίχθησαν σε μικροαστούς, υπηρέτες τουριστών. "Βαρεία βιομηχανία" γαρ "ο τουρισμός" και εσχάτως σε καλλιεργητές φωτοβολταϊκών!!!

Οι Έλληνες πολίτες αντιληφθέντες τη συμπαγνία αποστασιοποιούνται από τις κομματικές ανλές. Αυστηρώς όμως μερίδα συμπολιτών μας, ανήκουσα κυρίως σ' αυτούς οι οποίοι έχουν μόνο δικαιώματα και ουχί υποχρεώσεις, έχει ξεπεράσει τα όρια της ευνομίας και ωθούμενοι από συνθήματα ανυπακοής δρα στα πεδία της παρανομίας. Παρανομη και η κατάληψη της Νομικής Σχολής από τους 237 Μαροκινούς λαθρομετανάστες, οι οποίοι συντεταγμένοι και ορμηθέντες κατέλαβαν τη Νομική Σχολή εκμεταλλεόμενοι το αχρείαστο πλέον και ασύμβατο στην περίπτωση των πανεπιστημιακό άσυλο, αιτούμενοι προκλητικά και εκβιαστικά την απόκτηση της ελληνικής υπηκοότητας - ιθαγενείας.

Η προκλητική κατάληψη της Νομικής και η συμπτωματική εισήγηση του τμήματος του Συμβουλίου της Επικρατείας περί της ιθαγενείας των Ελλήνων και του ασυμβίβαστου κτήσεώς της από τους λαθρομετανάστες έφεραν στην επικαιρότητα το μέγα εθνικό πρόβλημα της ταυτότητας του εθνικού ελληνικού κράτους, το οποίο δεν λύνεται ούτε με το φράκτη του Έβρου ούτε με της δυνάμεις "υποδοχής και καταγραφής" της ευρωπαϊκής Φρόντεξ.

Και ως να μη έφθαναν τα τόσα εθνικά προβλήματα επιβίωσης και κυριαρχίας του έθνους-κράτους, εμφανίζονται περισπούδαστοι Έλληνες "Ιστορικοί" και αποφαίνονται περί της γεννέσεως του έθνους των Ελλήνων με την Επανάσταση του 1821. Ασυνέχεια, λοιπόν, του Ελληνικού Έθνους, όπως την υποστήριζε ανεπιτυχώς και ο πληρωμένος, αλλά αποστομωθείς, Φαλμεράϊρ. Υπηρέτες αλλοτρίων σκοπών, παγκοσμιοποίησης, πολιπολιτισμικών εθνών-κρατών, χαλαρών συνόρων και διεθνιστικών σκοπών παρωχημένων εποχών με το σύγχρονο μανδύα της παγκόσμιας διακυβέρνησης.

Οι εξεγέρσεις των λαών της βορείου Αφρικής μεταδίδονται από χώρα σε χώρα ως ο ιός της γρίπης. Αίτημα των λαών η δημοκρατική διακυβέρνηση. Κοινός τόπος η πτώχεια, το χαμηλό πνευματικό επίπεδο, η απολυταρχία, το Ισλάμ, η υπεργεννητικότητα, η φυλαρχία και ο αραβισμός. Μέσον κινητοποίησης-μετάδοσης το διαδίκτυο. Άγνωστος όμως παραμένει ο υποκινητής. Είναι οι χθεσινίοι υποστηρικτές των καθεστώτων ή το ασίγαστο Ισλάμ; Ίδωμεν. Οι εξελίξεις αυτές μας αφορούν άμεσα διότι θα επιφέρουν πετρελαϊκή κρίση, ένταση λαθρομετανάστευσης και ενδεχομένως μίμηση παρομοίων καταστάσεων στην Ελλάδα, δεδομένων της προέλευσης και συγγενείας των λαθρομεταναστών που διαβιούν στη χώρα με τους εξεγερμένους λαούς αλλά και της υπάρχουσας απειθαρχίας και παρανομίας μερίδας Ελλήνων πολιτών.

Το πρόβλημα της χώρας είναι σοβαρό και απαιτεί εγρήγορση, υπευθυνότητα και δυναμική επίλυση υπό τον κράτους. Η συμβίωση των ανθρώπων κάτω από το πλέγμα των νόμων αποτελεί κοινωνική ανάγκη και επίτευγμα της ανθρωπίνης ύπαρξης. Η υπακοή στους νόμους της πατρίδος είναι αρετή και αποτελεί δια τους Έλληνες Σωκράτεια φιλοσοφική επιταγή. Η δημοκρατία και η ελευθερία δεν είναι ασυδοσία, είναι βούληση και βίωμα, συνέχεια της υπακοής στους Νόμους.

Αντιστράτηγος ε.α. Ηλίας Καζούκας
Πρόεδρος ΔΣ/ΕΛ.Ε.Σ.ΜΕ.

Από την "Ημερίδα" 8ης Φεβρουαρίου 2011

Τα δημοσιευόμενα άρθρα αποδίδουν τις προσωπικές απόψεις των συγγραφέων των και δεν είναι απαραίτητο να συμφωνούν με τις θέσεις της ΕΛ.Ε.Σ.ΜΕ.

Ιδιοκτήτης: ΕΛ.Ε.Σ.ΜΕ.
Εκδότης-Διευθυντής: Η.Καζούκας
Υπεύθ. Συντάξεως: Στ. Παναγόπουλος
Υπεύθ. Τυπογραφ: Α. Σαραντινός
Συντακτική Ομάδα: Ε.Σκλήρης, Ε.Τέπος, Π. Λάγγαρης, Σ. Κουρκούμπας
DTP-Καλλιτεχνικά: Κ.Αργυρόπουλος
Εκτύπωση: ΝΕΜΕΣΙΣ Α.Ε.

Γραφεία Ηπείρου 1 και Πατησίων
τ.κ. 104 33 Αθήναι
Τηλέφωνο:.....2108211025
Fax:.....2108211056
E-mail:elesme@otenet.gr
Διαδίκτυο:.....www.elesme.gr

**"ΟΙ ΕΛΛΗΝΟ-ΤΟΥΡΚΙΚΕΣ ΣΧΕΣΕΙΣ ΣΤΗ ΣΗΜΕΡΙΝΗ ΣΥΓΚΥΡΙΑ -
ΠΡΟΟΠΤΙΚΕΣ ΓΙΑ ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ"**

Πραγματοποιήθηκε την 8ην Φεβρουαρίου 2011 στη Λέσχη Αξιωματικών Ενόπλων Δυνάμεων (ΛΑΕΔ), στην Αθήνα, η μηνιαία συνάντηση των μελών και φίλων της Ελληνικής Εταιρείας Στρατηγικών Μελετών (ΕΛ.Ε.Σ.ΜΕ) κατά την οποία οργανώθηκε Ομιλία-Συζήτηση με θέμα **"Οι Ελληνοτουρκικές Σχέσεις στη σημερινή συγκυρία - Προοπτικές για το Μέλλον"**.

Εισηγητές στην παραπάνω εκδήλωση ήσαν ο **Πρέσβης ε.τ. κ. Γεώργιος Γεννηματάς** και ο **Δημοσιογράφος, Αναλυτής και Συγγραφέας κ. Σταύρος Λυγερός**.

Την εκδήλωση παρηκολούθησαν, εκτός των μελών και φίλων της ΕΛ.Ε.Σ.ΜΕ, Βουλευτές, Πρέσβεις εν ενεργεία, Πρέσβεις ε.τ. και εκπρόσωποι των Γενικών Επιτελείων των Ενόπλων Δυνάμεων, εξέχοντα μέλη της Αθηναϊκής κοινωνίας και επιχειρηματικών φορέων.

Την εκδήλωση χαιρέτησε ο **Πρόεδρος της ΕΛ.Ε.Σ.ΜΕ Αντιστρατήγος ε.α. κ. Ηλίας Καζούκας** ο οποίος και ευχαρίστησε τους δύο Ομιλητές και τους παρισταμένους, αναθέτοντας στον **Συντονιστή** της εκδηλώσεως **Αντιστράτηγο ε.α. κ. Στυλιανό Παναγόπουλο** να κάνει την γενική τοποθέτηση του θέματος και να διευθύνει αυτήν.

Μετά το πέρας των εισηγήσεων, υπεβλήθησαν ερωτήσεις προς τους δύο ομιλητές οι οποίες και απαντήθηκαν. Η όλη εκδήλωση υπήρξε επιτυχής κατά γενική ομολογία των ομιλητών και των παρευρισκομένων. Στο παρόν τεύχος δημοσιεύονται : η τοποθέτηση του συντονιστού, οι εισηγήσεις των δύο ομιλητών και τα συμπεράσματα αυτών.

**Χαιρετισμός Προέδρου
Αντιστρατήγου ε.α. Ηλία Καζούκα
Προέδρου ΔΣ/ΕΛ.Ε.Σ.ΜΕ**

**Αγαπητοί Φίλοι και
Εταίροι,
Κυρίες, Κύριοι,**

Εκ μέρους των μελών του Διοικητικού Συμβουλίου της Ελληνικής Εταιρείας Στρατηγικών Μελετών σας καλωσορίζουμε και σας ευχαριστούμε δια την ανταπόκρισή σας στην πρόσκλησή μας.

Η απόφασή σας να συμμετέχετε στη σημερινή συνάντηση μελών και φίλων μας ενθαρρύνει και μας ενδυναμώνει στην προσπάθεια λειτουργίας και συνέχειας του Ινστιτούτου μας, του οποίου η παρουσία, ιδιαίτερα στην περίοδο της υλικής και ηθικής κρίσης, την οποία διέρχεται η Πατρίς, κρίνεται αναγκαία με τις όποιες εξ αυτής επιβαλλόμενες επιπρόσθετες θυσίες υποστήριξης του έργου μας.

Είμεθα εδώ δια να ανταλλάξουμε απόψεις και να προβληματισθούμε δια την πορεία των Ελληνοτουρκικών σχέσεων και τις μελλοντικές προοπτικές των.

Το θέμα θα αναπτύξουν, καθένας από τη δική του σκοπιά, ο έγκριτος διπλωμάτης, Πρέσβυς επί τιμή κ. Γεννηματάς Γεώργιος, επίτιμο μέλος του Ινστιτούτου μας και ο επίσης καταξιωμένος δημοσιογράφος και συγγρα-

φέας κ. Λυγερός Σταύρος, φίλος του Ινστιτούτου.

Αμφότεροι, δια δεύτερη φορά, ευρίσκονται ανάμεσά μας δια να μας καταστήσουν κοινωνούς των απόψεων και των προβλέψεών τους δια το θέμα, το οποίο κατά γενική ομολογία καλώς κατέχουν. Τους καλωσορίζουμε και ιδιαίτερα τους ευχαριστούμε.

Κυρίες, Κύριοι,

Παρακαλώ να μου επιτρέψετε να εκθέσω λίαν συντόμως την ταπεινή άποψή μου δια το θέμα, χωρίς αυτό να αποτελεί δέσμευση ελεύθερης σκέψης και έκφρασης των οποιωνδήποτε θέσεων και απόψεων.

Η Οθωμανική Αυτοκρατορία, επί τετρακόσια πενήντα περίπου χρόνια, εφήρμοσε κατά του Γένους-Έθνους των Ελλήνων, παρά τα θρησκευτικά προνόμια, επαχθή, βάρβαρη, καταπίεση εθνοφυλετική (γενιτισαρισμός), θρησκευτική (εξισλαμισμός) και οικονομική εξαθλίωση (χαράτσι). Η διάκριση πιστών και απίστων (Ισλάμ και Γκιαούρ), αφέντη και ραγιά, ερρίζωσε βαθιά στην Οθωμανική εποχή και εκληροδοτήθη στη μετέπειτα τουρκική νοοτροπία.

Το υπόδουλο Έθνος, μετά από εκατόν πενήντα και πλέον κινήματα και επαναστάσεις εξηγέρθη και ήρξατο το 1821 τον αγώνα της Παλιγγενεσίας κατά του Τούρκου κατακτητή με σύνθημα δια του Χριστού την πίστη την αγία και της Πατρίδος την Ελευθερία. Η επανάσταση κατέληξε στη σύσταση του πυρήνα του

συγχρόνου Ελληνικού κράτους.

Οι δύο νικηφόροι δια το Έθνος των Ελλήνων Βαλκανικοί πόλεμοι (1912-13) επιπλάσισαν την Ελλάδα και εξέβαλαν την Τουρκία από το Αιγαίο και τις βορειοδυτικές του ακτές της ηπειρωτικής Ελλάδος. Η περιφανής Μικρασιατική εκστρατεία, δυστυχώς μετετράπη στην επώδυνη Μικρασιατική καταστροφή (1922). Η επακολουθήσασα Συνθήκη της Λωζάνης (1923) έθεσε την ταφόπετρα της "Μεγάλης Ιδέας" του Έθνους. Ενώ καθόρισε τα σύνορα της σύγχρονης Τουρκίας και ασφαλώς και τα μετά της Ελλάδος.

Η αναθεώρηση αυτής της Συνθήκης απετέλεσε και αποτελεί τον αντικειμενικό σκοπό της εθνικής στρατηγικής της σημερινής Τουρκίας, Κεμαλικής ή Ισλαμικής.

Ελλάς και Τουρκία, από το έτος 1952, ευρίσκονται σύμμαχοι στο ΝΑΤΟ και σχεδόν συγχρόνως από το 1962 είναι συνδεδεμένα μέλη της ΕΟΚ. Οι σχέσεις όμως αυτές δεν ημπόδισαν την Τουρκία στην κατάληψη και στην κατοχή, από το έτος 1974, του βορείου τμήματος (38%) της Ελληνικής μαρτυρικής Μεγαλονήσου Κύπρου.

Έκτοτε Ελλάς και Τουρκία διέρχονται εποχές έντασης σχέσεων, κρίσεων, ψυχροπολεμικές και μόνιμης απειλής πολέμου. Η τοιαύτη κατάσταση επικυριαρχεί και επιβαρύνει όλο το φάσμα των δραστηριοτήτων του Ελληνικού κράτους, με σοβαρές επ'αυτών επιπτώσεις.

Η Τουρκία, παρά την απειλητική συμπεριφορά, επιζητεί έως και εκβιάζει την απαιτούμενη συνηγορία της Ελλάδος δια την πλήρη ένταξή της στην ΕΕ. Συνηγορία την οποία παραδόξως έχει η Τουρκία την τελευταία δεκαετία, έστω και αν αυτή αντιτίθεται προς τις απόψεις πολλών εταίρων στην ΕΕ αλλά και προς το μακροπρόθεσμο εθνικό συμφέρον της Ελλάδος.

Η Τουρκία αμφισβητεί και προσβάλλει την εθνική κυριαρχία, αποτελεί συνεπώς ορατή και σταθερή απειλή δια την Ελλάδα. Έχει την πρόθεση αλλά και τις δυνατότητες υποστήριξης και υλοποίησής της. Διαθέτει την πρωτοβουλία των κινήσεων. Προετοιμάζεται μεθοδικά και μακροπρόθεσμα αναμένοντας τον κατάλληλο χρόνο και τις ευνοϊκές συνθήκες. Εφαρμόζει καλοσχεδιασμένο πρόγραμμα ψυχολογικών επιχειρήσεων προς κάμψη της θελήσεως και της αντιστάσεως του ελληνικού λαού, τον οποίον καταλλήλως αποσυνθέτει δια των λαθρομεταναστών, μελλοντικών προγεφυρωμάτων αν χρειασθεί και δεν επιτευχθεί η πτώση του "ωρίμου φρούτου".

"Η πληρεστέρα και θαυμασιότερα νίκη είναι ο εξαναγκασμός του αντιπάλου να παραιτηθεί των σχεδίων του, άνευ ημετέρων θυσιών" διαμηνύει από τα βάθη των αιώνων ο Βυζαντινός Στρατηγός Βελισσάριος. Και "επιτυχάνομεν το άμεσον δια του εμμέσου" αποφαινεται ο Σαίξπηρ.

Προβληματίζομαι όμως στο τι εμείς πράττομεν προς αντιμετώπιση της απειλής.

Απαξιώνομε τη θητεία, υιοθετούμε τη μισθοφορία, συρρικνώνουμε την εφεδρεία. Απαξιώνομε τον αξιωματικό στυλοβάτη της εθνικής άμυνας και ασφάλειας, τον γαλβανιστή της εθνικής συνείδησης των

Ελληνοπαίδων, θεωρώντας τον αντιπαραγωγικόν. Συρρικνώνομε το έργο των Ενόπλων Δυνάμεων. Προτάσσομεν την αποτροπή της άμυνας και αντιστρόφως, αγνοώντας πως η πρώτη είναι απόρροια της δεύτερης.

Αναζητούμε την ασφάλεια των συνόρων μας στην Εσπερία, από την οποία, ιστορικά βεβαιωμένα, ουδέποτε είχαμε.

Επιδόθημεν σε μία επίπλαστη ευημερία και αλόγιστη ευμάρεια, ζώντας με δάνεια σε χρήμα, σε αγαθά, σε ανθρώπινα χέρια.

Καταντήσαμε χρεωμένοι, γηρασμένοι και ταπεινωμένοι, επαίτες.

Εθελουτυφλούμεν και δεν λέγομεν την αλήθεια. "Φιλοκαλούμε μετ'ευτελίας και φιλοσοφώμεν άνευ μαλακίας" ως θα επαναλάμβανε ο Περικλής.

Η Ελλάς αντιμετωπίζουσα προβλήματα απαιτήσεων και εκ των βορείων γειτόνων, εκπεφρασμένων από την προηγούμενη δεκαετία, δια εθνικών δογμάτων και Συνταγμάτων, επιδίδεται σε οικονομικές, πολιτιστικές συνεργασίες και επικίνδυνες ιστορικές αναθεωρήσεις, προκειμένου να εξευμενίσει τους απαιτητές της εθνικής κυριαρχίας της.

Η Ελλάς συζητεί, εδώ και πολλά χρόνια με τους γείτονές της δια όσα εκείνοι σφετερίζονται εντός των συνόρων της, ενώ έχει παραιτηθεί των δικαιωμάτων, των ιστορικά επιβεβαιωμένων, εκείθεν αυτών. Η στάση αυτή είναι ακατανόητη και ίσως ενοχική, αποπνέει ηττοπάθεια, υποχωρητικότητα, δουλικότητα και εκλαμβάνεται ως αδυναμία.

Η παρούσα κατάσταση λαϊκών εξεγέρσεων στα βόρεια σύνορα (Αλβανία) και στις Μεσογειακές Αφρικανικές και Ασιατικές, Ισλαμικές χώρες (Τυνησία, Αίγυπτος, Λιβύη, Υεμένη, Ιορδανία), πρέπει να μας ανησυχεί και να μας προβληματίζει.

Είναι δε μέγα ατύχημα, που σ'αυτή τη ρευστή γεωπολιτική κατάσταση, η χώρα μας διέρχεται βαθειά υλική και ηθική κρίση. Διανύει κατάσταση δημογραφικής γήρανσης και εκτεταμένης εθνικής-κοινωνικής αλλοίωσης, ανέχειας και ταπείνωσης, με ένα συσσωρευμένο αλλόφυλο, αλλόδοξο, αλλότροπο και αλλόγλωσσο πλεόνασμα, εξαθλιωμένου και ποδηγητούμένου ανθρωπίνου δυναμικού, έχοντος κοινά σημεία μετά των παραπάνω εξεγερμένων λαών.

Η κατάσταση είναι επικίνδυνη και απαιτεί σύνεση και πρόταξη του εθνικού συμφέροντος.

Κυρίες, Κύριοι,

Μετά από αυτή τη σύντομη ιστορική αναδρομή, επανέρχομαι στο τραπέζι των ομιλητών. Συντονιστής της εκδήλωσης και της διεύθυνσης της συζήτησης είναι ο Αντιστράτηγος ε.α. κ. Παναγόπουλος Στυλιανός, επίτιμος Υπαρχηγός ΓΕΕΘΑ, Αντιπρόεδρος του ΔΣ της ΕΛ.Ε. Σ.ΜΕ, από τα ενεργά και δραστήρια μέλη μας.

Στρατηγέ, έχετε το λόγο και πιστεύω να μας δώσετε και τη στρατιωτική δυναμική των Ελληνοτουρκικών σχέσεων.

"ΟΙ ΕΛΛΗΝΟ-ΤΟΥΡΚΙΚΕΣ ΣΧΕΣΕΙΣ ΣΤΗ ΣΗΜΕΡΙΝΗ ΣΥΓΚΥΡΙΑ - ΠΡΟΟΠΤΙΚΕΣ ΓΙΑ ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ"

Τοποθέτηση Συντονιστού Αντιστρατήγου ε.α. Σ. Παναγοπούλου

Κυρίες και Κύριοι,

Είμαι ο Στυλιανός Παναγόπουλος, απόστρατος αξιωματικός του Στρατού Ξηράς και μέλος της ΕΛ.Ε.Σ.ΜΕ και έχω την τιμή να συντονίσω την αποψινή Ομιλία-Συζήτηση με θέμα "Οι Ελληνο-τουρκικές σχέσεις στη σημερινή συγκυρία. Προοπτικές για το μέλλον".

Προφανέστατα το έργο μου είναι δύσκολο δεδομένου του επιπέδου των δύο ομιλητών μας, αλλά και του ακροατηρίου.

Θα ξεκινήσω με την παρουσίαση των δύο ομιλητών μας εκ του δεξιού προς τα αριστερά, διότι ως Πυροβολητής είχα διδαχθεί και εφήρμοζα στα στοιχεία υπηρετήσεως των πυροβόλων να αναφέρουν καθήκοντα - ετοιμότητα με την σειρά αυτή.

Έτσι στα δεξιά μου κάθεται ο Πρέσβης ε.τ. κ. Γεννηματάς Γεώργιος, πρώην Γενικός Γραμματέας του ΥΠΕΞ. Ο κ. Πρέσβης γεννήθηκε στον Πειραιά το 1945. Σπούδασε Νομικά στην Νομική Σχολή του Πανεπιστημίου Αθηνών και εισήλθε στο Διπλωματικό Σώμα το 1972.

Υπηρέτησε σε πολλές θέσεις εσωτερικού και εξωτερικού του Υπουργείου Εξωτερικών κατά την διάρκεια της διπλωματικής καριέρας του. Υπήρξε Πρέσβης της χώρας μας στην Συρία, Πορτογαλία και Άγκυρα απ' όπου αφυπηρέτησε, ενώ από το 2001 έως και 2005 εκτέλεσε τα καθήκοντα του Γενικού Διευθυντού Πολιτικών Υποθέσεων και Γενικού Γραμματέα του Υπουργείου Εξωτερικών (περίοδος πάρα πολύ δύσκολη για την διπλωματία μας λόγω της Ελληνικής Προεδρίας στην ΕΕ και του Σχεδίου επιλύσεως του Κυπριακού).

Είναι γνώστης Αγγλικής, Γαλλικής και Ισπανικής, νυμφευμένος, με τρία παιδιά.

Στα αριστερά μου κάθεται ο έγκριτος αρθρογράφος, αναλυτής και συγγραφέας κ. Σταύρος Λυγερός ο οποίος γεννήθηκε στην Αθήνα το 1953. Σπούδασε Μαθηματικά στο Πανεπιστήμιο Αθηνών και Διεθνείς Σχέσεις στην Σορβόνη. Υπήρξε μέλος της συντονιστικής επιτροπής στην εξέγερση του Πολυτεχνείου, ενώ είναι ιδρυτικό στέλεχος του περιοδικού "Τετράδια Πολιτικού Διαλόγου και Κριτικής" που από το 1985 είχε αναφερθεί στα προβλήματα και πιθανές εξελίξεις στο Κοσσυφοπέδιο, Κουρδικό, Βορειο-Ηπειρωτικό, Κυπριακό, Θράκη.

Αρθρογραφεί αναλύοντας διεθνή θέματα που έχουν άμεση ή έμεση επίδραση στην Ελλάδα, στις εφημερίδες "ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ" και "ΚΟΣΜΟΣ ΤΟΥ ΕΠΕΝΔΥΤΗ".

Ως συγγραφέας έχει συγγράψει αρκετά βιβλία. Ενδεικτικά αναφέρω ορισμένα από αυτά :

- ▶ Φοιτητικό Κίνημα
- ▶ ΠΑΣΟΚ, το Σύνδρομο του Μεγάλου Ασθενούς
- ▶ Σκόπια, το Αγκάθι της Βαλκανικής (το 1992)
- ▶ Άνεμοι Πολέμου στην Βαλκανική
- ▶ Κύπρος στα Όρια του Αφανισμού
- ▶ Παιχνίδι της Εξουσίας

▶ Εν Ονόματι της Μακεδονίας

▶ Σταυροφόροι Χωρίς Σταυρό, ΗΠΑ και Αφανισμός
Ανήκει σ' εκείνους που δεν εκμεταλλεύτηκαν μετά τη μεταπολίτευση τη συνδρομή τους στον αντιδικτατορικό αγώνα και επέτυχαν απλώς την αναγνώριση και προβολή τους χάρις στο ήθος και την επιστημονική τους κατάρτιση και εργασία.

Ομιλεί την Αγγλική και Γαλλική γλώσσα. Είναι νυμφευμένος και πατέρας ενός παιδιού.

Κυρίες και Κύριοι,

Από της δημιουργίας του Νέου Ελληνικού Κράτους μετά την ιερή επανάσταση του 1821 (και όχι δημιουργία ή γέννηση ενός έθνους κατά τον κ. Βερέμη), τα προβλήματα με την Τουρκία κυριαρχούσαν στην πολιτική και εθνική ζωή της χώρας. Και ενώ μετά την Λωζάνη το 1923 τα πράγματα με την γείτονα κατά το μάλλον ή ήττον είχαν σταθεροποιηθεί από την δεκαετία του 1950 άρχισαν να παρουσιάζονται νέα προβλήματα και προκλήσεις στις Ελληνο-τουρκικές σχέσεις, με βάση την αναθεωρητική πολιτική της Κεμαλικής Τουρκίας, πολιτική που ακολουθούν πιστά οι νέο-οθωμανοί των κ.κ. Ερντογάν και Νταβούτογλου.

Αρχή στην αναθεωρητική αυτή πολιτική έγινε με το Κυπριακό, που χάρις στην εγκληματική και άφρονα ενέργεια του Ιωαννιδικού καθεστώτος οδηγήθηκε στην εισβολή και κατοχή του Βορείου τμήματος της Κυπριακής Δημοκρατίας που διατηρείται μέχρι σήμερα, ενώ ακολούθως και την περίοδο της δεκαετίας του 1970 ξεκίνησε εκ μέρους της Τουρκίας η αμφισβήτηση της κυριαρχίας και των κυριαρχικών δικαιωμάτων που έχει η Ελλάς στο Αιγαίο και την Ανατολική Μεσόγειο.

Η παρούσα συγκυρία είναι αρκετά δυσχερής για την πατρίδα μας, σε αντίθεση με την δυναμική που έχει αναπτύξει η νέο-οθωμανική Τουρκία σε όλους τους τομείς όπως εξωτερική πολιτική, στρατιωτική ισχύς, οικονομία κ.λ.π. και εκ των πραγμάτων οι κινήσεις που γίνονται την τελευταία περίοδο (άνοιξη 2010 μέχρι και σήμερα), για την επίλυση των προβλημάτων που η ίδια η Τουρκία έχει δημιουργήσει, μας προκαλούν μεγάλη ανησυχία.

Η Τουρκία ήδη σκέπτεται και ενεργεί ως μεγάλη περιφερειακή δύναμη, αναπτύσσοντας μία πολυδιάστατη εξωτερική πολιτική που ήδη με τις ανατροπές που συντελούνται στην Βόρειο Αφρική και ιδιαίτερα την Αίγυπτο, δικαιώνεται, ενώ παράλληλα περιθωριοποιεί την πατρίδα μας σε Βαλκάνια και Μέση Ανατολή.

Στα θέματα αυτά θα αναφερθούν οι δύο ομιλητές μας σήμερα.

Σύμφωνα με τον σχεδιασμό μας, ο κάθε ένας εξ αυτών θα κάνει μία εισήγηση 15-20' λεπτών και ακολούθως θα γίνει συζήτηση.

Για την συμμετοχή στην συζήτηση του μεγαλύτερου δυνατού αριθμού των ακροατών, θα παρακαλούσα η κάθε ερώτηση που υποβάλλεται να είναι απλή, σύντομη και σαφής, χωρίς τοποθετήσεις προσωπικές.

Μετά από τα παραπάνω θα παρακαλούσα των Πρέσβη ε.τ. κ. Γεννηματά Γεώργιο να πάρει τον λόγο.

"ΟΙ ΕΛΛΗΝΟ-ΤΟΥΡΚΙΚΕΣ ΣΧΕΣΕΙΣ ΣΤΗ ΣΗΜΕΡΙΝΗ ΣΥΓΚΥΡΙΑ - ΠΡΟΟΠΤΙΚΕΣ ΓΙΑ ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ"

Σύνοψη Εισηγήσεως
Πρέσβευς ε.τ. κ. Γεωργίου Γεννηματά

Ο ομιλητής εισαγωγικά ανέφερε ότι μετά μακροχρόνια συρρίκνωση της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας, που άρχισε με την παρακμή και κατακερματισμό της τον 17ο αιώνα (Βιέννη 1683, ήττα των Οθωμανών και έναρξη της πολιτικής ηγεμονίας των Αψβούργων), η νέα Τουρκία παρουσιάζεται στην διεθνή σκηνή σαν μια δυναμική χώρα. Υποψήφια προς ένταξη στην Ε.Ε, προβάλλει την ένταξή της στην ομάδα των G20 και στις είκοσι μεγαλύτερες οικονομίες της υφελίου, καθώς και την επικείμενη ένταξή της στους "αναδυόμενους γίγαντες" (ομάδα BRIC, Βραζιλία, Ρωσία, Ινδία, Κίνα). Με πληθυσμό που το 2050 θα φθάσει τα 100 εκ., η νέα Τουρκία προβάλλει την ετοιμότητά της να αναλάβει ρόλους διεθνούς ευθύνης.

Στη χώρα τον προσεχή Ιούνιο πρόκειται να διεξαχθούν βουλευτικές εκλογές. Όλες οι μέχρι σήμερα ενδείξεις, φέρουν τον κ.Ερντογάν σαν επικρατέστερο νικητή. Ο Τούρκος Πρωθυπουργός παραμένει ο κυρίαρχος του πολιτικού παιχνιδιού, η δε αντιπολίτευση δεν δείχνει να μπορεί να ανατρέψει τη κατάσταση αυτή.

Το Δημοψήφισμα της 12ης περασμένου Σεπτεμβρίου, του παρέχει κάποια εύσημα μεταρρυθμιστή, αφού κατόρθωσε για πρώτη φορά, να συρρικνώσει, μεταξὺ άλλων και τον ρόλο του στρατού στη μετακεμαλική Τουρκία, χωρίς όμως η συρρίκνωση αυτή να έχει λάβει δραστητική μορφή.

Παράλληλα, παρατηρείται ένας ιδιότυπος ανταγωνισμός μεταξύ των δυο κρατούντων ρευμάτων : του κεμαλισμού και του νεοθωμανισμού.

Ο κεμαλισμός παραμένει διάχυτος στην τουρκική καθημερινότητα. Φωτογραφίες,, αγάλματα και παραστάσεις από τη ζωή του Κεμάλ, εξακολουθούν να κοσμούν τα δημόσια κτίρια, δρόμους, εκπαιδευτικά ιδρύματα της χώρας. Είναι μάλιστα χαρακτηριστικό ότι κάθε χρόνο, στις 9 Νοεμβρίου στις 09.50, ακριβή ώρα και ημερομηνία του θανάτου του Κεμάλ (1938), σταματάει η κυκλοφορία στους κεντρικούς δρόμους της Τουρκίας και οι οδηγοί κατέρχονται των οχημάτων τους, προκειμένου να τηρήσουν σιγή, σαν ένδειξη σεβασμού στη μνήμη του ιδρυτού της τουρκικής Δημοκρατίας.

Ο Ατατούρκ παραμένει για τους Τούρκους ο ιστορικός ηγέτης που ανέτρεψε όλους τους κινδύνους που προέκυψαν από την οδυνηρή για τους Τούρκους Συνθήκη των Σεβρών.

Ο κεμαλισμός όμως υφίσταται, προϊόντος του

χρόνου, πολιτική συρρίκνωση, ευρισκόμενος στο τελικό στάδιο μετεξέλιξής του. Παραμένει σαν το ιστορικό κίνημα εκείνο που μεταμόρφωσε την οθωμανική Τουρκία στη σημερινή της μορφή, δεν ασκεί όμως τις ίδιες με το παρελθόν επιρροές.

Ο νεοθωμανισμός αποτελεί τη κυριαρχούσα, τη στιγμή αυτή τάση, με βασικό αρχιτέκτονα τον Υπουργό Εξωτερικών κ. Νταβούτογλου. Αποβλέπει, στη παρούσα χρονική συγκυρία, στην απόκτηση πολιτικής, οικονομικής και πολιτιστικής επιρροής, στα πρώην οθωμανικά εδάφη της ευρύτερης περιοχής της Μέσης Ανατολής, χωρίς να αποκλείει όμως και άλλες γεωγραφικές περιοχές που εντάσσονται στη σφαίρα των στρατηγικών ενδιαφερόντων της Τουρκίας.

Η Τουρκία, κατά τον Τούρκο Υπουργό Εξωτερικών, λόγω της προνομιακής γεωπολιτικής της θέσης, έχει το πλεονέκτημα να διαθέτει το "στρατηγικό βάθος" εκείνο που της εξασφαλίζει ρόλο περιφερειακής δύναμης διαρκούς ισχύος.

Η εμφάνης επιδίωξη της τουρκικής διπλωματίας να καταστεί υπολογίσιμη δύναμη διεθνούς εμβέλειας, προκαλεί σκεπτικισμό και ποικίλους δισταγμούς σε πολλούς κεμαλιστές, που θεωρούν τον νεοθωμανισμό ως διολίσθηση της Τουρκίας προς την Μέση Ανατολή και το Ισλάμ, με κίνδυνο απομάκρυνσής της από τις αρχές του κεμαλισμού και τον δυτικό προσανατολισμό της.

Στην συνέχεια ο ομιλητής, ανέλυσε τους ευνοϊκούς για την Τουρκία παράγοντες που συντελούν στην ανάληψη από αυτή ρόλου περιφερειακής δύναμης στη Μέση Ανατολή. Μεταξύ αυτών ανέφερε χαρακτηριστικά παραδείγματα- όπως το κλείσιμο από τις τουρκικές αρχές της βάσης του Ιντσιρλικ κατά την εισβολή στο Ιράκ το 2003, την αποχώρηση του κ.Ερντογάν από το πάνελ του Νταβός, τον Ιανουάριο του 2009, όταν ήλθε σε αντιπαράθεση με τον ισραηλινό Πρόεδρο κ. Περέζ και το επεισόδιο του Μαΐου 2010 με το τουρκικό πλοίο Mavi Marmara που μετέφερε ανθρωπιστική βοήθεια στη Γάζα, όταν επετέθησαν οι ισραηλινές δυνάμεις-που καταδεικνύουν πως η Άγκυρα επωφελήθηκε αυτών για να προβάλλει τον ρόλο της και να κερδίσει την συμπάθεια των αραβικών πληθυσμών.

Κατέληξε δε στο συμπέρασμα ότι η Τουρκία έχει αναλάβει αυτόκλητα τον ρόλο περιφερειακής δύναμης στη περιοχή της Μέσης Ανατολής, με την ανοχή όμως των παραδοσιακών παικτών στον χώρο και φυσικά του αραβικού κόσμου. Σοβαρό όμως ερώτημα παραμένει, κατά πόσον ο ρόλος αυτός μπορεί εσασί να διατηρηθεί.

Πολλοί πιστεύουν ότι η πολιτική των μηδέν προβλημάτων που διακηρύττει ο κ. Νταβούτογλου, δεν

μπορεί να διατηρηθεί επί μακρόν. Η πολιτική της Άγκυρας στον ευρύτερο μεσανατολικό χώρο (σχέσεις με Χαμάς, προσέγγιση με Ιράν και Συρία) την απομακρύνει από τους παραδοσιακούς της συμμάχους. Αν και ο Τούρκος Πρωθυπουργός θεωρείται πολύ δημοφιλής την στιγμή αυτή στον αραβικό κόσμο, δεν πρέπει ποτέ να παραγνωρίζεται η αμοιβαία καχυποψία που υπήρχε πάντα μεταξύ Αράβων και Τούρκων, αφού οι μεν Τούρκοι θεωρούσαν την αραβική εξέγερση κατά των Οθωμανών στις αρχές του 20ου αιώνα, ως παράγοντα που συνετέλεσε στη καταστροφή της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας, ενώ οι Άραβες θεωρούσαν τους Οθωμανούς ως κατακτητές που εμπόδισαν την εθνική τους ανάπτυξη.

Εξετάζοντας, στη συνέχεια, όλο το φάσμα των Ελληνοτουρκικών σχέσεων, ο ομιλητής παρατήρησε ότι δεν έχει υπάρξει ουσιαστική αλλαγή της τουρκικής πολιτικής. Χαρακτηριστικά αναφέρθηκε σε συγκεκριμένες περιπτώσεις που πιστοποιούν την αδιάλλακτη πολιτική της γείτονας.

Μεταξύ των πολλών παραδειγμάτων που ο ομιλητής παρέθεσε, συγκρατούνται ιδιαίτερα:

Το θέμα του casus belli. Ουδμία ένδειξη υφίσταται ότι η Τουρκία πρόκειται να προβεί στην άρση του. Αποτελεί μια πολιτική απόφαση που χρειάζεται ισχυρή πολιτική βούληση, που όμως δεν υπάρχει. Η απόφαση της Μεγάλης Τουρκικής Εθνοσυνέλευσης που επέβαλε το casus belli, εκτός του ότι είναι παντελώς ασύμβατη προς το Διεθνές Δίκαιο, πάσχει και από τυπικής απόψεως. Η απειλή η χρήση βίας παραβιάζει το άρθρο 2 παρ. 4 του Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών. Επίσης, σύμφωνα με το τουρκικό Σύνταγμα και συγκεκριμένα όπως ρητά προβλέπεται από το άρθρο 92, η αρμοδιότητα για την κήρυξη πολέμου ανήκει στην Μεγάλη Τουρκική Εθνοσυνέλευση, αλλά υπό την προϋπόθεση ότι τούτο πρέπει να θεωρείται νόμιμο από απόψεως Διεθνούς Δικαίου. Η συνταγματική αυτή επιταγή προφανώς δεν τηρήθηκε.

Οι παραβάσεις στο Ελληνικό FIR και οι παραβιάσεις στον εθνικό εναέριο χώρο συνεχίζονται, ενώ οι υπερπτήσεις των Ελληνικών νησιών, σε πολλές μάλιστα περιπτώσεις σε χαμηλό ύψος, αποτελούν αδιάλειπτη τακτική της Άγκυρας.

Με συνέπεια εξάλλου, όπως ανέφερε ο ομιλητής, επιδιώκεται η εις βάρος της Ελλάδος, η παγίωση των τουρκικών θεωρήσεων περί του 25ου Μεσημβρινού.

Στη συνέχεια ο ομιλητής αναφέρθηκε- προβάλλοντας όλα τα σχετικά Ελληνικά επιχειρήματα και θέσεις- στο θέμα των θαλασσιών συνόρων, των θαλασσιών ζωνών, επί των οποίων ως καταδείχτηκε, οι τουρκικές θέσεις παραμένουν αναλλοίωτες. Το αυτό και όσον αφορά τις γκρίζες ζώνες. Αναφέρθηκε συγκεκριμένα και στο θέμα της Υφαλοκρηπίδας και ΑΟΖ, που αναπτύχθηκαν διεξοδικά από τον επόμενο ομιλητή.

Υπό το πρόσχημα των αβλαβών διελεύσεων, τουρκικά πολεμικά διαπλέουν τις Ελληνικές θάλασσες, κάνοντας επίδειξη δύναμης. Τουρκικά πολεμικά, ανέφερε, διασχίζουν το Αιγαίο, πλησιάζοντας ακόμη και την Αττική, επιδεικνύοντας τη σημαία τους και επικαλούμενα τις

αρχές της αβλαβούς διέλευσης.

Ακόμη ο ομιλητής αναφέρθηκε και σε συγκεκριμένες περιπτώσεις ερευνητικών σκαφών, όπως εκείνη του νορβηγικού ερευνητικού σκάφους που παρέμεινε προ ολίγων ακόμη ετών, επί της Ελληνικής υφαλοκρηπίδος, για λογαριασμό της τουρκικής εταιρείας πετρελαίων, πάνω από δυο 24ωρα.

Ως προς το Μειονοτικό, η τουρκική πολιτική συνίσταται στην επιδίωξη διμεροποίησής του, αποβλέποντας σε "συμψηφιστική" τακτική. Ανέφερε δε ως παράδειγμα, το χρονίζον θέμα της Θεολογικής Σχολής της Χάλκης. Παρά τις κατ'επανάληψη δοθείσες υποσχέσεις, το θέμα εξακολουθεί να διαιωνίζεται, με την ακολουθούμενη παρελκυστική πολιτική της Άγκυρας, η οποία αδιάλειπτα, με επίσημες δηλώσεις εκπροσώπων της, συνδέει την επαναλειτουργία της με την λήψη μέτρων υπέρ της μουσουλμανικής μειονότητας της Θράκης. Στο θέμα δε του Πατριαρχείου, η πολιτική της Άγκυρας, παραμένει και εδώ αναλλοίωτη, μη αναγνωρίζουσα, μεταξύ των άλλων, και την Οικουμενικότητα του Πατριαρχικού Θρόνου.

Συμπερασματικά, ο ομιλητής ανέφερε ότι στη κρίσιμη διαχείριση των Ελληνοτουρκικών σχέσεων, απαιτείται εμμονή, θάρρος, υπομονή, πίστη στο δίκαιο, μη υποχωρητικότητα και φυσικά αποφυγή εκπομπής φοβικών συνδρόμων. Δεν πρέπει, τόνισε, να αποκλείουμε κατά τρόπο απόλυτο και δογματικό, μία πραγματική προσέγγιση, με την γείτονα, προσέγγιση όμως που πρέπει να επιτευχθεί κάτω από αυστηρές προϋποθέσεις και που θα σέβεται απόλυτα τις κόκκινες γραμμές της πολιτικής μας. Οι γραμμές αυτές πρέπει επειγόντως να καθορισθούν. Προκειμένου δε τούτο να επιτευχθεί, πρέπει απαραίτητως να συντρέχουν οι παρακάτω προϋποθέσεις:

1. Υπεύθυνος, ψύχραιμος και χωρίς άσκοπους φανατισμούς διάλογος μεταξύ όλων των πολιτικών δυνάμεων της χώρας.
2. Βαθεία γνώση των θεμάτων και πλήρη επίγνωση όλων των σχετικών παραμέτρων και του διεθνούς περιβάλλοντος.
- 3.Επιμονή, παρρησία, μακράν εφησυχασμών.

Ο ομιλητής ανέφερε ότι στις Ελληνοτουρκικές σχέσεις, επικρατεί, πολλές φορές, μία τάση να μας απασχολούν μικρότερης σημασίας θέματα, αποδίδοντας σε αυτά υπέρμετρη διάσταση επικοινωνιακού χαρακτήρα, σε αντίθεση με άλλα σοβαρότερα που κινδυνεύουν να παγιώσουν εις βάρος μας καταστάσεις. Το φαινόμενο αυτό, κατέληξε, πρέπει να εκλείψει.

"ΟΙ ΕΛΛΗΝΟ-ΤΟΥΡΚΙΚΕΣ ΣΧΕΣΕΙΣ ΣΤΗ ΣΗΜΕΡΙΝΗ ΣΥΓΚΥΡΙΑ - ΠΡΟΟΠΤΙΚΕΣ ΓΙΑ ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ"

Εισήγηση κ. Σταύρου Αυγερού
Δημοσιογράφου, Αναλυτού, Συγγραφέως

Κυρίες και Κύριοι,

Ο κ. Γεννηματάς με την ομιλία του με βοηθάει να πάω κατ'ευθείαν στην καρδιά των ελληνοτουρκικών. Έχω ήδη ένα περίγραμμα, όχι πάντα εντελώς αναγκαίο. Πριν πάω σ'αυτά, θέλω να κάνω μία υπογράμμιση.

Από το 1999 η Ελλάδα άλλαξε μία πολιτική. Εγώ τη νέα Στρατηγική την ονομάζω "Στρατηγική Εξημέρωσης του Θηρίου". Να πω δυο λόγια γι'αυτό : Η βασική ιδέα ήταν ότι υποστηρίζοντας την ενταξιακή πορεία της Τουρκίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση, η Τουρκία σταδιακά θα αρχίσει να εγκαταλείπει τις επεκτατικές διαθέσεις της και έτσι σταδιακά θα μετεξελιχθεί αν όχι σ'έναν αγαθό γείτονα, πάντως σ'ένα γείτονα ο οποίος δεν θα δημιουργεί τα γνωστά προβλήματα.

Από τότε έχουν περάσει 11 και κάτι χρόνια, αρκετά για να κάνουμε έναν απολογισμό. Ο απολογισμός, αν μείνουμε δηλαδή μόνο στα γεγονότα, δεν δικαιώνει τις αρχικές προσδοκίες. Αυτό δεν σημαίνει ότι ήταν μια πολιτική που δεν έπρεπε να δοκιμασθεί. Απλά, χρειάζεται να καταγράψουμε το γεγονός ότι πάρα πολλοί αρπάχτηκαν από αυτή την πολιτική, από αυτή την στρατηγική αν θέλετε, ουσιαστικά, για να υπεκφύγουν από το μεγάλο πρόβλημα που ταλανίζει την χώρα μας, το γεγονός ότι έχει έναν γείτονα ο οποίος θέτει συνεχώς και με διάφορους τρόπους ζήτημα, προσβάλλει λεκτικά αλλά και με πράξεις την εθνική ασφάλεια.

Παρ'ότι ο απολογισμός θα πρέπει να είχε γίνει, αυτό που κάνει ο κάθε νοικοκύρης που θα έπρεπε να λάβει μια απόφαση δηλαδή να μετρήσει τα συν και τα πλην, αυτή η πολιτική ακριβώς επειδή δημιούργησε μία ψυχολογική ανακούφιση, επειδή στην πραγματικότητα μεταθέσαμε το πρόβλημά μας, (λίγο στρουθοκαμηλισμό μου θυμίζει), δεν έγινε προσέγγιση με ορθολογικούς όρους. Υπήρχε ισχυρή δόση μιας ψυχολογικής τάσης η οποία πηγάζει από το φοβικό σύνδρομο που έχει ριζώσει για τα καλά στις ελληνικές ελίτ. Κλείνω αυτή την παρένθεση για να πω ότι ακόμα και οι ένθερμοι υποστηρικτές αυτής της άποψης, θα το έχετε διαπιστώσει από την αρθογραφία, από την ειδησεογραφία και από τις δηλώσεις που ακούτε στα ραδιόφωνα και τις τηλεοράσεις, δεν αναφέρονται συχνά με τον αυτό τρόπο που αναφερόντουσαν σε αυτό το ζήτημα σε παλαιότερα χρόνια. Αντ'αυτού έχουμε μια πολιτική διαλόγου με την Τουρκία, οι περιβόητες διερευνητικές επαφές, σε επίπεδο των ανώτατων υπηρε-

σιακών παραγόντων, και οι επαφές σε υψηλό πολιτικό επίπεδο σε επίπεδο πρωθυπουργών και σε επίπεδο υπουργών εξωτερικών, οι οποίες μάλιστα πρέπει να πούμε ότι κινούνται σε ένα πέπλο μυστηρίου το οποίο θα το χαρακτηρίζα υπερβολικό. Προφανώς η διπλωματία δεν γίνεται με όρους διαφάνειας αλλά όλα τα πράγματα έχουν και τα όριά τους. Είναι σημαντικό να πούμε ότι οι διερευνητικές επαφές που έχουν αρχίσει να γίνονται από την αρχή της 10ετίας του 2000, μετράνε πολλά χρόνια, θα έπρεπε να έχουμε κάποιες πληροφορίες για το τι συζητούνται εκεί. Εννοώ κάποιες βασικές πληροφορίες για το αντικείμενο των διαπραγματεύσεων. Εμείς, ως δημοσιογράφοι, έχουμε κάποιες πληροφορίες οι οποίες έρχονται όμως με ανεπίσημο τρόπο. Αυτό ας το βάλουμε στην άκρη και ας προσθέσουμε την μυστικότητα η οποία υπάρχει σε ένα επίπεδο πολιτικό, πρωθυπουργών και υπουργών εξωτερικών. Απ'ότι γνωρίζω δεν τηρούνται πρακτικά, πράγμα που νομίζω δεν είναι σώφρον.

Έρχομαι τώρα στην ουσία. Η Ελλάδα βρίσκεται, όπως όλοι γνωρίζουμε, σε μια πολύ δύσκολη φάση, μέχρι και στα πρόθυρα της χρεοκοπίας. Ελπίζουμε, για την ακρίβεια, σε μια ελεγχόμενη χρεοκοπία. Αντίθετα η Τουρκία διανύει μια περίοδο και οικονομικής ακμής και αύξησης του διεθνούς ρόλου της, με υπερβολικές φιλοδοξίες, όπως πολύ σωστά αναλύθηκαν πριν. Βέβαια, καμιά φορά, όποιος ανοίγει περισσότερο τα πόδια του χάνει και την ισορροπία, δεν είμαστε όμως ακόμη σε αυτό το σημείο. Άρα και μόνο με αυτή τη διαπίστωση πηγάζει η ανάγκη για μια εξαιρετικά προσεκτική πολιτική απέναντι σε ένα γείτονα ο οποίος, όπως υπογραμμίστηκε και πριν, δεν έχει κάνει ούτε ένα βήμα πίσω σ'όλη την γκάμα των μονομερών τακτικών διεκδικήσεών του. Άλλαξαν οι μορφές σε πολλά πράγματα. Η Κεμαλική θετικότητα, η άσκηση στρατιωτικής πίεσης, μπορεί σε ορισμένα πράγματα να έχει υποχωρήσει, γιατί η νέο-οθωμανική στρατηγική δεν είναι "λαβώνω τον αντίπαλο για να του αποσπάσω κάτι".

Η νέο-οθωμανική στρατηγική των Ερντογάν-Νταβούτογλου είναι άλλη, χρησιμοποιεί την ήπια ισχύ, ενδιαφέρεται να δορυφοριοποιήσει τον άλλον, τον νέο-οθωμανικό χώρο. Λέω λοιπόν ότι η Ελλάδα οφείλει να είναι εξαιρετικά προσεκτική. Ειδικά αυτή την περίοδο. Γενικότερα πρέπει αλλά ειδικά αυτή την περίοδο. Όμως η ζωή εξελίσσεται με έναν τρόπο που μας αγνοεί. Και αυτό συμβαίνει και στην περίπτωσή μας. Μπαίνουν δηλαδή ορισμένα ζητήματα ανεξάρτητα από την βούλησή μας. Όπως ξέρετε υπάρχει το casus belli το οποίο είναι μία προσπάθεια της Τουρκίας να αποτρέψει την Ελλάδα από το να ασκήσει το νόμιμο δικαίωμα που της δίδει το δίκαιο της θάλασσας να επεκτείνει τα χωρικά της ύδατα στα 12

ν.μ. Αυτό έχει σημασία γιατί αυτό το θέμα συνδέεται με το θέμα που συζητείται επισήμως. Δηλαδή την οριοθέτηση της υφαλοκρηπίδος. Εάν δεν λύσεις το θέμα των χωρικών υδάτων πριν και φθάσεις σε μια συμφωνία οριοθέτησης από το Διεθνές Δικαστήριο, στην πραγματικότητα θα έχει απωλέσει το δικαίωμα να το πράξεις. Άρα αυτή είναι η ομολογία μέχρι στιγμής, άρα αυτό το θέμα προηγείται. Και πράγματι απασχολεί και τις διερευνητικές επαφές.

Θέλω να ανοίξω μία παρένθεση σε αυτό το σημείο, δηλαδή για τα χωρικά ύδατα. Αυτή τη στιγμή συζητείται μία λύση διαφοροποιημένου εύρους. Δηλαδή, ουσιαστικά έχουμε, ατύπως, παραιτηθεί από το δικαίωμα να επεκτείνουμε παντού, όπου υπάρχει ελληνική επικράτεια, τα χωρικά ύδατα στα 12 ν.μ. Και συζητάμε μια λύση η οποία είναι ότι σε περιοχές που είναι μακριά από την Τουρκία όπως είναι το Ιόνιο, το Λιβυκό Πέλαγος και νότια της Πελοποννήσου θα γίνει επέκταση στα 12 ν.μ. Σε περιοχές οι οποίες είναι σε μία μέση απόσταση, στο δυτικό Αιγαίο θα κάνουμε μία επέκταση μερική, δηλαδή στα 8-9 ν.μ. και στις περιοχές που γειτνιάζουν με την Τουρκία θα αφήσουμε τα 6 ν.μ. και θα κάνουμε μια αντίστοιχη προσαρμογή του εθνικού εναέριου χώρου (από τα 10 στα 6 ν.μ.). Αυτό είναι ένα πλαίσιο συζήτησης που υπάρχει πριν από το 2004 και συνεχίζει. Εγώ δεν θα κάνω αυτή τη στιγμή μία κριτική της έκπτωσης που ήδη έχει συντελεστεί κατά τη διάρκεια των διαπραγματεύσεων έστω και αν δεν έχει γίνει επίσημα καθ'ότι οι διαπραγματεύσεις όσο άτυπες και αν είναι όμως ξέρετε ότι αφήνουν πάντα ένα κεκτημένο.

Εγώ θα πω ότι για κάποιους λόγους η κυβέρνηση, σωστά, το λέω για την οικονομία της συζήτησης, έκανε αυτή την υποχώρηση. Αναρωτιέμαι το εξής : Γιατί δεν προχωράει στην επέκταση των χωρικών υδάτων στις περιοχές οι οποίες είναι μακριά από την Τουρκία ή σε απόσταση όχι άμεση, δηλαδή σε όλες τις περιοχές εκτός από το ανατολικό Αιγαίο; Γιατί αυτό θα πρέπει να μπει στη διαπραγμάτευση; Παλιά λέγαμε, α, δεν μπορούμε να κάνουμε επέκταση, παράδειγμα, στο Λιβυκό ή στο Ιόνιο ή έξω από το Λεωνίδιο, διότι θα είναι σαν να παραδεχόμαστε ότι δεν κάνουμε την επέκταση διότι φοβόμαστε την τουρκική απειλή. Συγγνώμη, αλλά "ο κόσμος τ'όχει τούμπανο και 'μεις κρυφό καμάρι". Αυτό έχει συμβεί και αυτό φαίνεται και από το είδος της διαπραγμάτευσης που γίνεται.

Κατά συνέπεια θεωρώ παράλογο να μη γίνει μια τέτοια κίνηση για την οποία η Τουρκία δεν μπορεί να εγείρει κανένα πρόβλημα που να στέκεται λογικά, διότι τώρα εγείρει διάφορα θέματα σε σχέση με τα νησιά του ανατολικού Αιγαίου τα οποία βεβαίως οι αιτιάσεις της μπορούν να πορευθούν αλλά δεν έχει σημασία, εγείρει γι' αυτές, δεν έχει εγείρει για τις άλλες περιοχές, και να σας πω και κάτι, θα φθάσουμε στο σημείο να θεωρήσουμε ως πολύ σημαντικό, καθότι μπαίνει στο πακέτο της διαπραγμάτευσης, το γεγονός ότι θα καταφέρουμε να επεκτείνουμε τα χωρικά ύδατα στο Λιβυκό ή στο Ιόνιο. Ενώ αυτό θα έπρεπε να έχει γίνει και η διαπραγμάτευση να αφορά το ανατολικό Αιγαίο. Και είναι σίγουρο ότι εκεί θα

μπορούσαμε να πάρουμε και κάτι περισσότερο ή να διεκδικήσουμε στο πλαίσιο των διαπραγματεύσεων. Ένα το κρατούμενο.

Δεύτερο κρατούμενο : Έχετε ακούσει για τις γκρίζες ζώνες. Επισήμως μπήκαν το 1996 με την κρίση στα Ίμια. Είχαμε ενδείξεις από πριν οι οποίες πέρασαν χωρίς να προσεχθούν όσο έπρεπε από την ελληνική πλευρά. Είχαμε κάποιες δηλώσεις δηλαδή ήδη από το 1996 και πριν ακόμη, από το 1993. Δηλώσεις που φαινόταν να ξεκάρφωτες αλλά τελικά απεδείχθη ότι εντάσσονταν σε ένα στρατηγικό σχέδιο της Τουρκίας. Ωραία. Υπάρχει αυτό που υπάρχει, ξέρουμε, αμφισβητούν έναν απροσδιόριστο αριθμό βραχονησίδων, όχι μόνο βραχονησίδων αλλά και κατοικημένων νησίδων, δεν αναφέρονται ρητά στις Συνθήκες.

Πολλοί ισχυρίζονται, πολλοί από αυτούς που έχουν την τάση να υποβαθμίζουν την τουρκική επεκτατική πίεση, έχουν την τάση να λένε ότι το θέμα γκρίζες ζώνες το έχουν ρίξει στο τραπέζι σαν ένα διαπραγματευτικό όπλο. Αν καταφέρουμε και φτάσουμε σε μια συμφωνία αυτό θα το τραβήξουμε. Δεν είναι πραγματική, δηλαδή, επεκτατική διεκδίκηση.

Καλών προθέσεων άνθρωπος εγώ, να πω ότι αξίζει να το δούμε. Δεν θα έπρεπε σήμερα που συζητάμε, στο πλαίσιο των διερευνητικών επαφών και το θέμα των χωρικών υδάτων και το θέμα της οριοθέτησης της υφαλοκρηπίδας, για ΑΟΖ -θα μιλήσουμε μετά- να έχει μπει στο τραπέζι και αυτό; Κατά τη γνώμη μου θα έπρεπε να έχει μπει ως προκαταρκτικός όρος.

Συζητάμε υπό την προϋπόθεση ότι η Τουρκία εγκαταλείπει αυτή την επεκτατική της διεκδίκηση. Δεν το κάνει; Δεν θα έπρεπε να πούμε ότι εάν και εφόσον καταλήξουμε στις διερευνητικές επαφές, σε μια συμφωνία, είτε να πάμε στην Χάγη ή όχι, επειδή θα προηγηθεί η συμφωνία για τα χωρικά ύδατα θα έπρεπε η Τουρκία να παραιτηθεί;

Γι' αυτό δεν χρειάζεται να κάνει αυτοκριτική, μπορεί να δημοσιευθούν αμοιβαία χάρτες για τα χωρικά ύδατα που να λύσουν το πρόβλημα των γκρίζων ζωνών. Γιατί ξέρετε τι μπορεί να συμβεί; Ακόμα και αν συμφωνήσεις, την επομένη μπορεί κάλλιστα η Τουρκία να επανέλθει με τον τρόπο που το έχει ξανακάνει. Αυτή τη στιγμή έχειβάλει το θέμα στο ράφι, αλλά από το ράφι κατεβαίνουν τα θέματα όπως ξέρετε, με την ίδια ευκολία που μπαίνουν.

Είναι λοιπόν δυνατόν να πουν ότι οι γκρίζες ζώνες είναι τουρκικές, όπως π.χ. το Φαρμακονήσι και ελάτε να τα μοιράσουμε. Δεν θα έπρεπε λοιπόν αυτό το ζήτημα να έχει τεθεί ως όρος από την ελληνική πλευρά ; Δεν μπήκε προκαταρκτικά ή τουλάχιστον στη συνέχεια.

Σας βεβαιώνω ότι δεν έχει μπει. Βολεύει, τώρα, την Τουρκία, βολεύει και την Ελλάδα, έτσι πιστεύουν στο Υπουργείο Εξωτερικών και στην Κυβέρνηση. Το θεωρώ ακατανόητο να συζητάμε για πράγματα χωρίς να έχει ξεκαθαριστεί ότι αυτό θα φύγει από τη μέση, στις διμερείς σχέσεις. Δεν μπορούσα να το πιστέψω όταν το βρήκα μπροστά μου. Είναι ένας τρόπος να ξαναβάλουμε το πρό-

Αποκλειστική Οικονομική Ζώνη Ευρωπαϊκών Χωρών στην Μεσόγειο

βλημα, που προσπαθούμε να βγάλουμε από την πόρτα, να ξαναμπει από το παράθυρο.

Έρχομαι τώρα σε ένα ζήτημα το οποίο με έχει απασχολήσει πολύ. Είναι το ζήτημα της Αποκλειστικής Οικονομικής Ζώνης. Και έχει δημιουργηθεί εκεί μια αντιπαλότητα η οποία, όπως συνήθως συμβαίνει στη δημόσια συζήτηση, πολώνεται με ένα τρόπο που κρύβει την ουσία. Προφανώς, Η Αποκλειστική Οικονομική Ζώνη, μάλλον πριν πω αυτό, να δώσω έναν ορισμό σύντομο για να σας βοηθήσω να καταλάβετε. Η Αποκλειστική Οικονομική Ζώνη είναι μια έννοια νομική και οικονομική. Επισημοποιήθηκε με τη Σύμβαση για το Δίκαιο της Θάλασσας η οποία το '94 έγινε και Διεθνές Δίκαιο όταν συμπληρώθηκε ο αναγκαίος αριθμός κυρώσεων από χώρες μέλη του ΟΗΕ. Σήμερα έχουν, όπως ειπώθηκε, σχεδόν όλες οι παράκτιες χώρες, κηρύξει Αποκλειστική Οικονομική Ζώνη.

Τι είναι Αποκλειστική Οικονομική Ζώνη : Η Αποκλειστική Οικονομική Ζώνη είναι το δικαίωμα μιας παράκτιας χώρας να εκμεταλλευτεί κατ' αποκλειστικότητα το υπέδαφος του βυθού, τον βυθό (φύκια ή, δεν ξέρω τι άλλο) για φαρμακευτικούς λόγους, τα νερά (αλιεία) και την επιφάνεια της θαλάσσης, τα κύματα ακόμα και νησιά μπορείς να φτιάξεις για να εκμεταλλευτείς την ενέργεια των κυμάτων κ.λ.π. Είναι ένα πακέτο που αρχίζει από τελείως πάτο και πάει μέχρι επάνω. Αυτός ο όρος, αυτή η έννοια έχει ένα πλεονέκτημα για την Ελλάδα. Δεν είναι καμιά πανάκεια, αλλά έχει ένα πλεονέκτημα.

Όπως ειπώθηκε πριν από τον κ. Πρέσβη, ιστορικά η Τουρκία αμφισβητεί το δικαίωμα της Ελλάδας, το δικαίωμα των ελληνικών νησιών, να έχουν συμμετοχή στη διαμόρφωση της υφαλοκρηπίδας, με το αμφιβόλου ισχύος γεωλογικό επιχείρημα ότι τα ελληνικά νησιά βρίσκονται, επικάθονται σε τουρκική υφαλοκρηπίδα. Τώρα, όλοι στο φλοιό της γης καθόμαστε, αλλά τέλος πάντων αυτά λέει, μεταξύ κάποιων άλλων, για την ιδιαιτερότητα του Αιγαίου κ.λ.π. Η υφαλοκρηπίδα είναι μία γεωλογική και νομική έννοια και χρησιμοποιεί ένα γεωλογικό επιχείρημα. Όσο παίζουμε στο γήπεδο της υφαλοκρηπίδας αυτό το επιχείρημα, όσο αυθαίρετο και αν είναι, έχει μια θέση. Αν μεταφερθούμε στο γήπεδο της Αποκλειστικής Οικονομικής Ζώνης, αυτός ο ισχυρισμός - επιχείρημα χάνει κάθε αξία. Δεν μας ενδιαφέρει που επικάθονται τα ελληνικά νησιά διότι το Δίκαιο της Θάλασσας λέει σαφώς ότι τα νησιά, τα κατοικημένα νησιά, αυτά

που έχουν μια στοιχειώδη οικονομική δραστηριότητα, δηλαδή τα κατοικημένα νησιά, δικαιούνται να συμπεριλαμβάνονται στην οριοθέτηση της Αποκλειστικής Οικονομικής Ζώνης. Με το ένα ή τον άλλο τρόπο, μέση γραμμή, αναλογικότητα, δεν έχει σημασία πως, αλλά αυτό κρίνεται κατά περίπτωση. Αλλά ήδη το να φύγεις από το γήπεδο της

υφαλοκρηπίδας και να πας στο γήπεδο της ΑΟΖ εξουδετερώνει το σημαντικότερο τουρκικό επιχείρημα ή τέλος πάντων ένα από τους ισχυρισμούς-επιχειρήματα πάνω στα οποία έχει αγκιστρωθεί η Τουρκία. Αυτός είναι ο λόγος που η Τουρκία δεν θέλει να ακούει για Αποκλειστική Οικονομική Ζώνη.

Η Τουρκία δεν θέλει δικαιολογημένα, η Ελλάδα γιατί δεν το κάνει; Η Ελλάδα δεν το έκανε γιατί απλούστατα φοβάται τις αντιδράσεις της Τουρκίας. Έχω ακούσει την πληροφορία ότι η Τουρκία είχε απειλήσει ότι θα διακόψει, θα φύγει από τις διερευνητικές επαφές. Δεν το έχω διασταυρώσει, δεν μπορώ να πω με σιγουριά. Αλλά αυτό δεν είναι λόγος για να μη το κάνει η Ελλάδα. Και να σας πω και κάτι; Η Αποκλειστική Οικονομική Ζώνη είναι μία έννοια, που σύμφωνα με το Κοινοτικό Δίκαιο, αναγνωρίζεται από την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Η Κύπρος, η οποία είναι η μισή υπό κατοχή, τόλμησε και έκανε, θέσπισε, Αποκλειστική Οικονομική Ζώνη. Οι Τούρκοι έβαλαν τις φωνές, απείλησαν, έστειλαν αεροπλάνα, φρεγάτες κ.λ.π. αλλά πέρασε, αναγνωρίστηκε απ' όλους. Αλλά η Αποκλειστική Οικονομική Ζώνη είναι ένα θέμα το οποίο θα έπρεπε να έχει μπει στο τραπέζι. Για πρώτη φορά ψέλλισε τον όρο η ελληνική διπλωματία τον περασμένο Ιούνιο. Πριν προλάβει να τον ψελλίσει, μερικές ημέρες αργότερα, τον Ιούλιο, έβγαλε μια αναγγελία η Τουρκία ότι θα πραγματοποιήσει το Πίρι Ρέις έρευνες.

Είναι η κλασσική μέθοδος της Τουρκίας να προκαλεί κρίση, από την 10ετία του '70. Αμφισβητώ εμπράκτως, αυτό που στην πραγματικότητα λέει, και συνέβη και τον Νοέμβριο του 2008, με το Νορβηγικό σκάφος, συνέβη και τώρα, τον Ιούλιο του 2010. Αλλά στην πραγματικότητα είμαστε υπό έναν άρρητο εκβιασμό.

Αυτό είναι. Να λέμε τα πράγματα με το όνομά τους. Αυτός ήταν ο λόγος που όταν η Λευκωσία είχε ζητήσει, όταν θέσπισε ΑΟΖ, να έλθει σε διαπραγμάτευση με την Αθήνα, για να οριοθετήσουν την μεταξύ τους Αποκλειστική Οικονομική Ζώνη συμπεριλαμβάνοντας, δηλαδή αναγνωρίζοντας η Αθήνα και το Καστελόριζο. Η Αθήνα είπε μακριά, κάνετε ότι θέλετε, εμένα μη με αναμειγνύετε.

Εγώ δεν λέω ότι η Τουρκία δεν θα αντιδράσει. Αν θέλετε και την προσωπική μου εκτίμηση είναι ότι θα αντιδράσει. Μπορεί και να διακόψει τις διερευνητικές επαφές, μπορεί και να στείλει και ένα πλοίο να κάνει έρευνες στην ελληνική υφαλοκρηπίδα Αποκλειστική

Ζώνη. Πιστεύω απλώς ότι είναι λόγος να μην το κάνεις.

Θα θυμάστε ίσως, παλαιότερα, ότι κατηγορείτο η Ελλάδα ότι αρνιόταν τον διάλογο. Η τάση στις διεθνείς σχέσεις είναι : συζητείστε, καθίστε στο τραπέζι, μιλήστε, διαπραγματευτείτε, βρέστε τα. Αλλά όποιος φεύγει έχει ένα μειονέκτημα στο πεδίο των εντυπώσεων.

Αλλά η αποχώρηση δεν είναι ένας τρόπος που θα 'λεγα μπορεί να αποδώσει στην τουρκική διπλωματία. Το δεύτερο, που πρέπει να λάβουμε πολύ σοβαρά υπόψη, είναι ότι έχουμε μια κυβέρνηση στην Τουρκία η οποία μπορεί να συμμαρύνεται όλες τις επεκτατικές λέξεις, αλλά έχει ένα μείζον ζήτημα εσωτερικού πολιτικού ανταγωνισμού με την Κεμαλική στρατογραφειοκρατία. Είναι ένας άτυπος εμφύλιος πόλεμος σε εισαγωγικά, το είδαμε.

Μπορεί ο Ερντογάν να έχει πάρει το πάνω χέρι αλλά ο αντίπαλός του, οι πασάδες, δεν έχουν ξεδοντιαστεί τελείως. Πολιτικά έχουν αποδυναμωθεί, παραμένουν εκεί όμως. Άρα, ο Ερντογάν έχει κάθε λόγο να μη θέλει μια στρατικοποίηση κρίσης με την Ελλάδα. Γιατί μια τέτοια εξέλιξη θα έδινε πλεονέκτημα στους εσωτερικούς αντιπάλους του. Στους αντιπάλους του για την μάχη της εξουσίας που βρίσκεται τα τελευταία χρόνια σε εξέλιξη στην Τουρκία, από το 2002. Και είδαμε πάρα πολύ καλά την υπόθεση "Εργκένεκον" και κυρίως από την υπόθεση "Βαριοπούλα" πως οι Στρατηγοί ήθελαν να χρησιμοποιήσουν μια κρίση, στρατιωτικού τύπου κρίση, με την Ελλάδα, τεχνητή, κατασκευασμένη, για να ανατρέψουν την κυβέρνηση Ερντογάν.

Αυτό το ξέρουν οι νέο-οθωμανιστές της Άγκυρας και δεν έχουν κανένα λόγο να υπονομεύσουν τη δική τους θέση, να δώσουν πλεονέκτημα στον αντίπαλο. Άρα, η πρόταση της πολιτικο-διπλωματικής διαδικασίας συμφέρει και αυτούς.

Όπως ξέρετε άλλωστε, η ανακήρυξη της Αποκλειστικής Οικονομικής Ζώνης γίνεται μονομερώς, με μία δήλωση της χώρας μέλος του ΟΗΕ. Δεν σημαίνει ότι οριοθετείται κιάλας. Στη συνέχεια έρχεσαι σε συμφωνία οριοθέτησης με τις τελικές χώρες.

Προφανώς αυτό δεν θα είναι καθόλου εύκολο με την Τουρκία δεδομένων των θέσεών της. Και δεδομένου επίσης, του γεγονότος ότι πια δεν μιλάμε για κάποια κοιτάσματα πετρελαίου στο Αιγαίο, η ιστορία όπως μας έρχεται από την 10ετία του '70. Μιλάμε για πολύ πρόσφατες, σοβαρότατες ενδείξεις, ότι στην Ανατολική Μεσόγειο όπου υπάρχουν πολύ σημαντικά κοιτάσματα υδρογονανθράκων, πετρελαίου και κυρίως φυσικού αερίου.

Βεβαίως μέχρι να βρεθούν θα έχουμε ενδείξεις, μέχρι να γίνουν οι γεωτρήσεις εννοώ και να βρεθούν. Όμως όλοι οι ειδικοί συμφωνούν ότι οι αρχικές ενδείξεις έχουν γίνει πολύ πιο ισχυρές από το γεγονός ότι αυτά που έδειχναν οι δορυφόροι επιβεβαιώθηκαν και στην Αίγυπτο, δηλαδή στην ΑΟΖ της Αιγύπτου και στην ΑΟΖ του Ισραήλ. Άρα φαίνεται ότι υπάρχει πολύ σημαντικό ποσοστό αυτά που υποπτευόμαστε, αυτά που υποπτεύονται οι ειδικοί ότι έχουν βάση. Δηλαδή ότι στη νότια Κρήτη έχουμε εκτεταμένα κοιτάσματα όπως και στην περιοχή μεταξύ

Κρήτης και Κύπρου, νοτίως του Καστελόριζου.

Αφήνω το Ιόνιο γιατί είναι μια άλλη υπόθεση. Εγώ πιστεύω ότι, όπως σας έλεγα και πριν, η Ελλάδα έχει κάθε συμφέρον και να επεκτείνει τα χωρικά της ύδατα στις περιοχές εκτός του ανατολικού Αιγαίου, να συνεχίσει την διαπραγμάτευση για εκείνη την περιοχή, να κηρύξει ΑΟΖ, να έλθει σε συμφωνία με όποιες χώρες.

Η Τουρκία ξέρετε τι κάνει; Καταστροφικό παιχνίδι σε αυτό το επίπεδο. Είχαμε ήδη συμφωνήσει με την Αλβανία, παρενέβει παρασκηνιακά και υπήρξε παρέμβαση του Ανωτάτου Δικαστηρίου της Αλβανίας και έτσι βρίσκεται στον αέρα αυτή η συμφωνία.

Έχει παρέμβει και στην Αίγυπτο, δεν αιφνιδιάστηκε στην περίπτωση μας ενώ με την περίπτωση της Κύπρου είχε αιφνιδιαστεί η τουρκική διπλωματία, ακόμη και στην Λιβύη έχει παρέμβει.

Όμως εάν δεν θεσπίσεις δεν μπορείς ουσιαστικά να κάνεις σοβαρή διαπραγμάτευση δίνοντας και παίρνοντας ανάλογα με την περίπτωση. Τα λέω όλα αυτά όχι γιατί πιστεύω, όπως είπα και πριν, ότι η ΑΟΖ είναι ένα μαγικό πράγμα που θα μας λύσει τα προβλήματα. Τίποτα. Απλώς ενισχύει τη θέση μας και δεν καταλαβαίνω για ποιο λόγο αυτή η κίνηση να μη γίνει στο μέτρο που θα γίνει με τη δέουσα προσοχή και χωρίς να προβληματίζεται κανείς.

Και θέλετε να σας πω και κάτι; Το γεγονός ότι θεσπίζεις ΑΟΖ, βάζεις εκ των πραγμάτων στο τραπέζι και την έννοια αυτή αλλά και το Δίκαιο της Θάλασσας. Τη σύμβαση δεν την έχει υπογράψει η Τουρκία. Είναι από τις ελάχιστες χώρες που δεν την έχει υπογράψει. Όμως μπαίνει στο τραπέζι, εκ των πραγμάτων. Γιατί είναι και Κοινοτικό Δίκαιο και άρα με σωστές κινήσεις θα μπορούσαμε να εμπλέξουμε και την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Όλα αυτά που σας είπα αποκτούν μία σημασία το τελευταίο διάστημα η οποία δεν έχει να κάνει με εμάς αλλά μας αφορά και μας επηρεάζει πάρα πολύ. Μέχρι πριν από 2-3 χρόνια το Ισραήλ ήταν μια χώρα, πριν πω αυτό να πω ότι καταλαβαίνετε ότι το ζωτικό θέμα ασφαλείας για το Ισραήλ είναι ο χρόνος που οδηγεί στην Δύση, στην Ευρώπη. Το καταλαβαίνετε αυτό, είναι ένας ξένος σε μια γειτονιά. Πάντα συνδεόταν με την Ευρώπη και αυτό είναι το ύψιστο κριτήριο εθνικής ασφαλείας για το Ισραήλ.

Πριν από μερικά χρόνια αυτό δεν ήταν καθόλου πρόβλημα. Είχε καταφέρει να έλθει σε συμφωνία με την Αίγυπτο, να έχει μια στρατηγική σχέση με την Τουρκία και βεβαίως να έχει σχετικά καλές σχέσεις με Κύπρο και Ελλάδα. Αυτή η άνεση των προηγούμενων χρόνων δεν υπάρχει πια. Οι νεο-οθωμανιστές του Ερντογάν, ακριβώς για να υλοποιήσουν το γεωπολιτικό τους όραμα ήλθαν σε σύγκρουση με το Ισραήλ για να δώσουν εξετάσεις στους απανταχού μουσουλμάνους

Για να μπορέσει η Τουρκία να αναδειχθεί στα μάτια της μουσουλμανικής κοινής γνώμης ως η χώρα που έχει και τη δύναμη και την αποφασιστικότητα να υπερασπίσει συμβολικούς αγώνες όπως αυτός των Παλαιστινίων κ.λ.π.

Το Ισραήλ δεν θα έμενε στην υποστήριξη της Τουρκίας προς τον Παλαιστινιακό αγώνα. Είναι κάτι που το έχει συνηθίσει και ουσιαστικά το ανέχεται. Αυτό όμως που φαίνεται ότι ξεχειλίσε το ποτήρι ήταν η σχέση που διαμόρφωσε η Άγκυρα με την Τεχεράνη. Αυτό ράγισε το γυαλί. Γι' αυτό και δεν μπορούμε να μιλάμε για κάτι το οποίο είναι πρόσκαιρο.

Ήδη δηλαδή αποκτά στρατηγική υπόσταση αυτό το ρήγμα, το ρήγμα Τουρκίας-Ισραήλ. Αυτός είναι ο λόγος που το Ισραήλ στράφηκε προς τον ελληνισμό, προς την Κυπριακή Δημοκρατία και την Ελλάδα. Και ήλθε τώρα η εξέγερση στην Αίγυπτο, με την απροσδιοριστία που υπάρχει πάντα σε τέτοιες εξελίξεις, να ενισχύσει αυτή την τάση του Ισραήλ. Με άλλα λόγια ο δρόμος προς τη Δύση, ο τόσο ζωτικός δρόμος προς τη Δύση, στένεψε πάρα πολύ. Μόνο στην Κυπριακή Δημοκρατία και στην Ελλάδα μπορεί να προσδοκά με τους όρους που προανέφερα το Ισραήλ. Γιατί διαπίστωσε για μια ακόμη φορά ότι οι συμμαχίες με μουσουλμανικές χώρες δεν έχουν πολιτισμικά στάδια.

Μπορεί αλλάζοντας κυβερνήσεις ή με κάποια γεγονότα όπως μία εξέγερση να αλλάξουν, να ανατραπούν, να κλωνιστούν. Αντίθετα τόσο η Κυπριακή Δημοκρατία όσο και η Ελλάδα είναι χώρες που πολιτισμικά δεν έχουν αντιπαλότητα. Και το Ισραήλ είναι από τις ελάχιστες χώρες οι οποίες αντιλαμβάνονται και διαμορφώνουν εξωτερική πολιτική.

Και οι τελευταίες εξελίξεις των τελευταίων 2-3 χρόνων ήλθαν να τους το υπογραμμίσουν αυτό. Γι' αυτό και υπάρχει και μια πολύ ισχυρή τάση μέσα στο κατεστημένο εξωτερικής πολιτικής του Ισραήλ αλλά και στις Ηνωμένες Πολιτείες, που βλέπει πια την σημασία αυτού του διαδρόμου.

Ισραήλ δεν σημαίνει Ισραήλ, όπως ξέρετε. Σημαίνει Εβραϊκό λόμπυ, σημαίνει αμερικανική πολιτική εν μέρει, σημαίνει και Ευρωπαϊκή Ένωση. Μια Ευρωπαϊκή Ένωση η οποία έχει και ένα πολύ σημαντικό πρόσθετο λόγο. Και αυτός είναι οι ενδείξεις για την ύπαρξη σοβαρών κοιτασμάτων.

Ξέρετε ότι η Ευρώπη είναι διψασμένη για ενέργεια. Αυτός είναι ο λόγος άλλωστε που προμηθεύεται από την Ρωσία. Η Ουάσιγκτον σε όλους τους τόνους προσπάθησε να αποτρέψει αυτό που η ίδια ονόμαζε ενεργειακή εξάρτηση από τη Ρωσία, μία εξάρτηση που κατά τη γνώμη της θα οδηγούσε και σε πολιτικές εξαρτήσεις. Γι' αυτό και προωθούσε εναλλακτικούς δρόμους από το Μπακού, από το Τσεϊχαν και διάφορα άλλα.

Εδώ λοιπόν αρχίζει και φαίνεται ότι στην αυλή της Ευρωπαϊκής Ένωσης υπάρχουν ενεργειακές πηγές. Δεν ξέρουμε πόσο μεγάλες αλλά τους φαίνεται ότι είναι σοβαρές. Ότι αξίζει τον κόπο να διερευνηθούν.

Νομίζετε ότι τυχαία πήγε η κ. Μέρκελ και ξαφνικά μίλησε με τέτοιο τρόπο για το Κυπριακό; Με ένα τρόπο που δεν έχει προηγούμενο; Μετά θα πάει ο κ. Σαρκοζί. Ξαφνικά οι ευρωπαίοι βλέπουν με άλλο μάτι. Δεν είναι τίποτα σίγουρο. Όμως όπως οι επιχειρήσεις έτσι και τα κράτη δεν κινούνται πάνω στη σιγουριά μόνο αλλά

κινούνται με βάσιμη προοπτική.

Αυτό σημαίνει λοιπόν ότι αλλάζουν γενικότερα τα δεδομένα. Ίσως για πρώτη φορά και οι Αμερικανοί που φοβούνται την ενεργειακή εξάρτηση από την Ρωσία και οι Ευρωπαίοι που έχουν ενεργειακές πηγές στην αυλή τους, τα συμφέροντά τους πια, και των δύο αυτών πυλώνων της Δύσης συγκλίνουν με τα Ελληνικά.

Είναι ίσως η πρώτη φορά. Μένει να αποδειχθεί αλλά διαφαίνεται αυτό. Αυτό αλλάζει, ας το πούμε έτσι, τον γεωπολιτικό χάρτη, τις δυναμικές που αναπτύσσονται. Άρα η Ελλάδα έχει πεδίο ελιγμών και κινήσεων. Πάντα με προσοχή, πάντα στο επίπεδο της πολιτικής και της διπλωματίας. Η Ελλάδα δεν έχει να φοβηθεί τίποτα στο επίπεδο του Διεθνούς Δικαίου. Μιλάνε πολλοί για την επήρεια του Καστελορίζου.

Η Τουρκία προσπαθεί να αποκόψει το Καστελόριζο από την αλυσίδα των ελληνικών νησιών. Να το αποκόψει στη διαπραγματεύση. Και είναι πολύ λογικό αυτό.

Και εγώ στη θέση της το ίδιο θα έκανα. Να το εμφανίσει σαν ένα απομονωμένο νησάκι και όχι ως τον ακροτελεύτιο της αλυσίδας κρίκο, για να μειώσει κατά το δυνατόν την επήρειά του.

Η ίδια λέει ότι δεν έχει καθόλου υφαλοκρηπίδα αλλά ακόμα και αν φτάναμε στη Χάγη, μόνο να μειώσει την επήρειά του (στη χειρότερη περίπτωση) θα κατόρθωνε. Τώρα δεν έχει συμφέρον να εμφανίσει όλη την αλυσίδα των ελληνικών νησιών από τον Έβρο μέχρι το Καστελόριζο ως ένα ενιαίο σύνολο και να διαπραγματευθεί. Όπως επίσης δεν έχει να φοβηθεί ακόμα και μια απόφαση.

Μπορεί να μην αναγνωρίζει το Διεθνές Δικαστήριο, αν φθάναμε ποτέ εκεί, πλήρη επήρεια στο Καστελόριζο. Η Ελλάδα θα σεβαστεί την απόφαση έτσι κι' αλλιώς. Η Τουρκία προτάσσει έναν τρόπο επίλυσης διαφορών που δεν ακολουθούν μόνον αυθαίρετα ανεπτυγμένες χώρες αλλά και χώρες του τρίτου κόσμου.

Άρα, έχεις ένα σοβαρό προηγούμενο να θέλεις να οδηγήσεις την όποια διαφορά με την Τουρκία σε αυτό το κανάλι. Είναι η ίδια απάντηση που πρέπει να δώσεις και όταν εγείρεται θέμα γκρίζων ζωνών. Εάν, γιατί έχουν ακουστεί και στο παρελθόν και από επίσημα χείλη, θα πάμε εμείς στο Διεθνές Δικαστήριο;

Εμείς να πάμε για να βάλουμε υπό αίρεση του Διεθνούς Δικαστηρίου εάν το άλφα νησί ή το βήτα είναι ελληνικό; Όχι. Εάν νομίζει η Τουρκία ότι αδικείται, ας αναγνωρίσει τη δικαιοδοσία του Διεθνούς Δικαστηρίου, ας την αναγνωρίσει γιατί δεν την έχει αναγνωρίσει, και εάν δεν την αναγνωρίζει γιατί έχει άλλους λόγους, ας προσφύγει και βεβαίως η Ελλάδα έχει αναγνωρίσει τη δικαιοδοσία του και θα αποδεχθεί την όποια ετυμηγορία του.

Αυτά είναι πάρα πολύ, αν θέλετε, εξτρεμιστικά, που λέω. Τόσο εξτρεμιστικά που ονομάζονται "τουρκοφαιικά", "πολεμοκάπηλα" ή δεν ξέρω τι άλλο. Ίσως τα φιληρινικά είναι να προσφέρουμε χωρίς καν να μας ζητάνε. Σας ευχαριστώ.

"ΟΙ ΕΛΛΗΝΟ-ΤΟΥΡΚΙΚΕΣ ΣΧΕΣΕΙΣ ΣΤΗ ΣΗΜΕΡΙΝΗ ΣΥΓΚΥΡΙΑ - ΠΡΟΟΠΤΙΚΕΣ ΓΙΑ ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ"

Συμπεράσματα Υπό του Συντονιστού Αντιστρατήγου ε.α. Σ. Παναγοπούλου

Η πατρίδα μας συνεχίζει τον τριμερή διάλογο με την Τουρκία, ο οποίος έχει ξεκινήσει εδώ και μία δεκαετία, και τον έχει επεκτείνει στο υψηλότερο δυνατό επίπεδο.

Είναι γεγονός ότι το κλίμα των σχέσεων στο επίπεδο αυτό είναι πάρα πολύ καλό, αλλά χωρίς κάποιο χειροπιαστό θετικό αποτέλεσμα, καθόσον :

- * Η Τουρκία διατηρεί το *casus belli* κατά της χώρας μας, στην περίπτωση που αυτή επεκτείνει τον εθνικό θαλάσσιο χώρο της από τα 6 ν.μ. σύμφωνα με το Διεθνές Δίκαιο της Θάλασσας.

- * Δεν δέχεται ότι το Καστελόριζο ανήκει στο Αιγαίο και δεν το συζητά στις διαπραγματεύσεις για τον καθορισμό της υφαλοκρηπίδος και των λοιπών θαλασσιών ζωνών (χωρικά ύδατα, ΑΟΖ).

- * Προκαλεί με τις καθημερινές παραβάσεις στο FIR Αθηνών, παραβιάσεις στον εθνικό εναέριο χώρο, με τις διαρκείς "αβλαβείς διελεύσεις" πολεμικών πλοίων, εντός των εθνικών χωρικών μας υδάτων, με σκοπό την προβολή ισχύος και επίδειξη σημαίας.

- * Ως χώρα που δεν έχει συμφωνήσει και υπογράψει το Διεθνές Δίκαιο για τη Θάλασσα, δεν δέχεται ότι τα νησιά έχουν υφαλοκρηπίδα, ενώ σε πολλές περιπτώσεις κάνει επιλεκτική χρήση και εφαρμόζει τις θετικές προβλέψεις του Δικαίου αυτού (π.χ. 12 ν.μ. ΕΟΧ στον Εύξεινο Πόντο και Νότια Τουρκία).

- * Διατηρεί την θεωρία των γκρίζων ζωνών.

- * Χρησιμοποιεί το μειονοτικό (μουσουλμανική μειονότητα) ως διμερές μεταξύ Ελλάδος-Τουρκίας, χρησιμοποιώντας προς τούτο το Οικουμενικό Πατριαρχείο.

Το βασικό μας (για την Ελλάδα) μειονέκτημα είναι το ότι ευρισκόμεθα σε λίαν δυσχερή θέση, λόγω της μεγάλης κρίσεως που ταλανίζει εδώ και τρία χρόνια την πατρίδα μας και η οποία έχει επεκταθεί σε όλους τους τομείς της εθνικής μας ζωής. Με δεδομένο ότι οι βασικοί πυλώνες της Εθνικής Στρατηγικής είναι η εξωτερική πολιτική και η αμυντική πολιτική η οποία πρέπει να υποστηρίζει την πρώτη, δημιουργείται προβληματισμός στο τι μπορούμε να επιτύχουμε, όταν έχουμε ραγδαία υστέρηση στην αμυντική πολιτική που έχει επιφέρει μεγάλη ανατροπή στην ισορροπία ισχύος μεταξύ των δύο χωρών και σε βάρος μας. Για να μην παρεξηγηθούμε ως πολεμοχαρείς ή άλλα "χαριτωμένα", η αναφορά γίνεται μόνο για την ΑΠΟΤΡΟΠΗ που η ισχύς των Ενόπλων Δυνάμεων πρέπει να εκπνέει προς την άλλη πλευρά, ώστε να υπο-

στηρίζεται η όποια διπλωματική προσπάθεια, που δυστυχώς όμως δεν συμβαίνει.

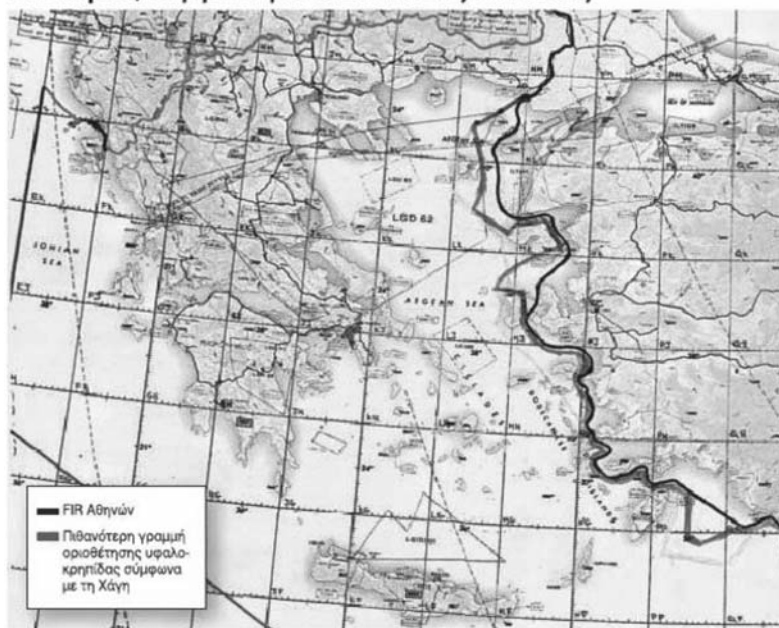
Η νέο-οθωμανική Τουρκία είναι σήμερα ένας διεθνής παίκτης με αυτόνομη (κατά το δυνατόν) παρουσία, που θέλει να πιστεύει (και προσπαθεί προς τούτο) ότι είναι περιφερειακή δύναμη. Καίτοι ο Κεμαλισμός δεν έχει εξαφανισθεί και παραμένει έντονος στην χώρα, οι νέο-οθωμανιστές του κ. Ερντογάν έχουν πλέον το πάνω χέρι και εφόσον οι προσεχείς εκλογές τον δικαιώσουν, τότε η κυριαρχία τους στην Τουρκία θα είναι πλήρης.

Η διαφορά μεταξύ νέο-οθωμανών με τους Κεμαλιστές έγκειται στον τρόπο που διεκδικούν. Ενώ οι δεύτεροι ήσαν επιθετικοί και με χρήση στρατιωτικής ισχύος, οι νέο-οθωμανοί με βάση την θεωρία Νταβούτογλου περί "Μηδενικών Προβλημάτων" προσεγγίζουν τις όποιες διαφορές με χρήση της "Ήπιας Ισχύος" ενδιαφερόμενη πρώτιστα στην δορυφοριοποίηση του άλλου, στο νέο-οθωμανικό χώρο. Αυτό απαιτεί ιδιαίτερη προσοχή από εμάς.

Ως έχουν τα πράγματα και σύμφωνα με τον πρώτο ομιλητή, η "Κρίσιμη διαχείριση των Ελληνοτουρκικών σχέσεων απαιτεί εμμονή, θάρρος, υπομονή, πίστη στο δίκαιο, μη υποχωρητικότητα και αποφυγή εκπομπής φοβικών συνδρόμων". Χωρίς να αποκλείεται η όποια προσέγγιση, αυτή όταν αποφασίζεται πρέπει να γίνεται κάτω από τις παρακάτω προϋποθέσεις

- * Υπεύθυνος, ψύχραιμος και χωρίς ασκόπους φανατισμούς διάλογος μεταξύ των πολιτικών δυνάμεων της χώρας.

Η οριοθέτηση των χωρικών υδάτων, ΑΟΖ και υφαλοκρηπίδας στο Αιγαίο, σύμφωνα με το Δίκαιο της θάλασσας

* Βαθεία γνώση των θεμάτων και πλήρη επίγνωση όλων των σχετικών παραμέτρων και του διεθνούς περιβάλλοντος.

* Επιμονή, παρρησία, μακράν εφησυχασμών.

Ο δεύτερος ομιλητής αφού επεσήμανε τους αδιαφανείς όρους με τους οποίους διεξάγεται ο διάλογος και αναφερόμενος σ' αυτό που η ελληνική πλευρά προτάσσει, δηλαδή ότι η διαπραγματεύση με την Τουρκία γίνεται για τον καθορισμό των ορίων της υφαλοκρηπίδος, τόνισε ότι για να κάνεις αυτό θα πρέπει να έχεις ορίσει τα χωρικά σου ύδατα.

Με δεδομένο ότι από όσα ακούγονται ή διαρρέονται η Ελλάδα διαπραγματεύεται χωρικά ύδατα διαφοροποιημένης εκτάσεως, το ορθό θα είναι όπως η Ελλάδα, εφόσον το συζητά, να επεκτείνει τα χωρικά της ύδατα στα 12 ν.μ. στο Ιόνιο, Νότια Πελοπόννησο, Λιβυκό Πέλαγος, Μηρτών Πέλαγος, (δεν απαιτεί διαπραγματεύση με την Τουρκία, και είναι ανεξάρτητη της διαπραγματεύσεως για το Αιγαίο) ενώ στο Δυτικό Αιγαίο στα 8-9 ν.μ. (κατά τον Συντονιστή στα 10 ν.μ), ενώ στις περιοχές που γειτνιάζουν με την Τουρκία (νησιά Ανατολικού Αιγαίου - Δωδεκανήσου) να παραμείνουν στα 6 ν.μ. με μείωση του ΕΑΧ στα 6 από τα 10 ν.μ. Προϋπόθεση για τον κ. Λυγερό είναι η απάλειψη εκ μέρους της Τουρκίας της θεωρίας των γκριζών ζωνών, που εφόσον παραμείνουν θα φαλκιδεύσουν την συμφωνία για τα χωρικά ύδατα στο Αιγαίο.

Περαιτέρω ο κ. Λυγερός, και με δεδομένο τις προβλέψεις του Διεθνούς Δικαίου για τη Θάλασσα, σχετικά με την Αποκλειστική Οικονομική Ζώνη, την δυναμική της εννοίας αυτής νομικά και γεωλογικά, είπε ότι η πατρίδα μας μπορεί να προβεί στην οριοθέτησή της, παρά το ότι η Τουρκία "την αποφεύγει να την ξεστομίσει" σ' ότι αφορά το Αιγαίο. Η έννοια της ΑΟΖ είναι πλήρως αποδεκτή στην Ευρωπαϊκή Ένωση, ενώ η Κύπρος το έπραξε χωρίς να ενοχληθεί από τους τουρκικούς λεονταρισμούς, (Ήταν λάθος της ελληνικής πλευράς που δεν προσήλθε στον καθορισμό της ΑΟΖ στην Ανατολική Μεσόγειο, όταν προσκλήθηκε από την Κύπρο). Ήδη η προσπάθεια που γίνεται από το Ισραήλ για διατήρηση της οδού επικοινωνίας με την Δύση μέσω Κύπρου και Ελλάδος, το ενδιαφέρον των Γερμανών και Γάλλων για τα κοιτάσματα της περιοχής που σε ένα βαθμό επιλύουν ή αμβλύνουν τις ενεργειακές ανάγκες της Δυτικής Ευρώπης, δεν θα πρέπει να μείνει αναξιοποίητο.

Η Τουρκία δεν δέχεται ότι το Καστελόριζο ανήκει στο ενιαίο σύμπλεγμα των νήσων του Αν. Αιγαίου-Δωδεκανήσου από τις εκβολές του Έβρου ποταμού μέχρι και το Καστελόριζο, αλλά ότι αυτό είναι μεμονωμένο νησί που ανήκει στην Ανατολική Μεσόγειο. Σε κάθε περίπτωση και με δεδομένο ότι το Διεθνές Δίκαιο προβλέπει για το νησί αυτό χωρικά ύδατα, υφαλοκρηπίδα και ΑΟΖ, η Τουρκία ας προσφύγει στο Διεθνές Δικαστήριο, καθόσον η Ελλάδα δεν έχει να φοβηθεί τίποτε.

Κύριον Γεώργιον Α. Παπανδρέου

Πρόεδρον της Κυβερνήσεως

Πέμπτη, 17 Φεβρουαρίου 2011

Αξιότιμε κύριε Προθυπουργέ,

Οι υπογράφωντες, έχοντας επί δεκαετίες υπηρετήσει τα εθνικά μας θέματα, δικαιώματα και συμφέροντα, επιθυμούμε να εκφράσουμε την ικανοποίησή μας για τις δημόσιες δηλώσεις σας κατά την συνάντηση στο Ερζερούμ με τον Τούρκο ομόλογό σας και με τους Πρέσβεις της γείτονος. Παρ' όλη όμως την ευθεία και δημοσία αυτή προβολή των θέσεών μας δεν παύουμε να ανησυχούμε μήπως η σημερινή οικονομική συγκυρία πλήξει τελικά τα εθνικά μας θέματα, εν όλω ή εν μέρει, ανεπανόρθωτα. Και τούτο για τους παρακάτω λόγους τους οποίους επιτρέψτε μας να σας εκθέσουμε επιθυμώντας να συμβάλουμε και εμείς στον διεξαγόμενο σήμερα δημόσιο διάλογο, ως απλοί πολίτες, χωρίς βεβαίως να αμφισβητείται η αρμοδιότητα της Κυβερνήσεως να διαμορφώνει την εξωτερική πολιτική :

Όταν μια χώρα διέρχεται κρίση, όπως τώρα η πατρίδα μας, είναι λογικό να αποφεύγει να συνάπτει συμφωνίες που θα την δεσμεύσουν για πολύ μετά το τέλος της κρίσης και, πιθανότατα, εις το διηνεκές.

Στις θεμελιώδεις υποχρεώσεις που επιβάλλει ο Χάρτης των Ηνωμένων Εθνών περιλαμβάνεται και η αποχή από κάθε απειλή ή χρήση βίας στις διεθνείς σχέσεις. Η Αρχή αυτή δεν έχει τεθεί στον Χάρτη ασκόπως. Γιατί είναι προδιαγεγραμμένη η έκβαση της διαπραγματεύσεως εις βάρος του μέρους εκείνου που δέχεται να συνομιλεί υπό την συνεχή και προκλητική παραβίαση του εθνικού του χώρου και υπό την απειλή στρατιωτικής αντίδρασης όπως είναι η τουρκική γνωστή ως "casus belli".

Όταν το ένα μέρος βρίσκεται στο πλευρό της διεθνούς νομιμότητας και εξακολουθεί να διαπραγματεύεται παρά τις έκνομες ενέργειες του άλλου μέρους δημιουργούνται δύο σοβαρές συνέπειες. Αφ' ενός δείχνει ο απειλούμενος ότι δέχεται να διαπραγματευτεί υπό πίεση - σαν να είχε ηττηθεί σε πόλεμο - και αφ' ετέρου ο παράνομος χαρακτήρας των ενεργειών του απειλούντος ακυρώνεται ή αποδυναμώνεται σημαντικά στα μάτια των διεθνών παραγόντων. Το δεύτερο αυτό συμβαίνει διότι κανείς ξένος δεν είναι δυνατόν να πιστεύσει ότι διαπράττονται διεθνείς παραβιάσεις όσο οι διαπραγματεύσεις διαρκούν και ότι το μέρος που τις υφίσταται δέχεται, παρά ταύτα, να συνεχίζει να διαπραγματεύεται. Έτσι η διαμαρτυρία και η επιχειρηματολογία του αποδυναμώνονται και αυτοανααιρούνται.

Οι επεκτατικές στοχεύσεις της Τουρκίας εδράζονται σε μακροχρόνιες προοπτικές και τούτο είναι σε όλους γνωστό. Οιαδήποτε σημερινή συμφωνία με ελληνικές υποχωρήσεις θα εξασφάλιζε οφέλη μόνο στην Τουρκία η οποία μετά κάποια μικρή χρονική ίσως διακοπή θα συνέ-

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΡΕΣΒΕΩΝ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Μεγάλος αριθμός πρώην Πρέσβων της Ελλάδος, απέστειλε επιστολή στον κ. Πρωθυπουργό, σχετικά με τα Ελληνοτουρκικά.

Η επιστολή δημοσιεύεται ως έχει, χωρίς σχολιασμό, καθόσον βρίσκει σύμφωνη την ΕΛ.Ε.Σ.ΜΕ.

χιζε την ίδια αρπακτική τακτική. Η ιστορία της γείτονος είναι δυστυχώς ιστορία παραβιάσεων της υπογραφής της. Μια ιστορία που έχει ακόμη και πρόσφατα έντονα δείγματα.

Τυχόν συνδιαχείριση των πόρων του Αιγαίου πριν από την διεύρυνση των χωρικών μας υδάτων και την επακόλουθη οριοθέτηση της υφαλοκρηπίδας και της ΑΟΖ θα παρείχε ίσως πρόσκαιρα οικονομικά οφέλη. Η συνδιαχείριση όμως προϋποθέτει δύο απαραίτητες ενέργειες που πρέπει να γίνουν προηγουμένως : α/ την επέκταση των χωρικών υδάτων με ανεξάρτητη και κυρίαρχη απόφαση της χώρας μας σύμφωνα με τους κανόνες του Διεθνούς Δικαίου. Και β/ τον ορισμό της ελληνικής υφαλοκρηπίδας και της ΑΟΖ. Εάν δεν τηρηθούν οι δύο αυτές προϋποθέσεις, η Τουρκία ασφαλώς θα χρησιμοποιούσε τα *ad hoc* δικαιώματα τα οποία ενδεχομένως θα της παραχωρηθούν προσωρινά για να αποδυναμώσει τα *de jure* ελληνικά και να ενισχύσει τις δικές της πάγιες παράνομες θέσεις. Εξ άλλου, η επί μακρόν αποχή εκ μέρους μας από την άσκηση κυριαρχικών δικαιωμάτων σε συνδυασμό με την θέση τους υπό συζήτηση είναι δυνατόν, υπό ορισμένες προϋποθέσεις, να δώσει λαβή σε παρερμηνείες.

Εφόσον η Ελλάδα υποστηρίζει ότι συζητά μόνο την οριοθέτηση της υφαλοκρηπίδας και η Τουρκία επιμένει ότι στο τραπέζι βρίσκονται όλα τα "ζητήματα του Αιγαίου", η κυβέρνηση οφείλει να ξεκαθαρίσει το ζήτημα. Δεν μπορεί πράγματι να παραμένει μυστικό τόσο το περιεχόμενο της διαπραγματεύσεως όσο και η διαπραγματευτική γραμμή εκκίνησης της ελληνικής πλευράς.

Πρέπει να επισημανθεί ότι η υφαλοκρηπίδα και η ΑΟΖ του νησιωτικού συμπλέγματος Καστελορίζου είναι κεφαλαιώδους σημασίας για τη χώρα μας και είναι ενθαρρυντικό ότι πρόσφατα έγκυρα δημοσιεύματα στο Ισραήλ το αναγνωρίζουν. Είναι ευνόητο ότι η χώρα μας έχει κάθε συμφέρον να υποστηρίξει αυτή την άποψη.

Οι πενήντα τουλάχιστον "διερευνητικές επαφές" όπως και άλλες που πραγματοποιήθηκαν μεταξύ των δύο χωρών είναι φανερό ότι έχουν ξεπεράσει το επίπεδο του "διαλόγου" και κινδυνεύουν να εκληφθούν ως διαπραγμάτευση. Η διαπραγμάτευση είναι - έτσι τουλάχιστον ασκείται διεθνώς - αμοιβαία ανταλλαγή παραχωρήσεων με σκοπό να επιτευχθεί λύση ικανοποιητική και για τις δύο πλευρές υπό την προϋπόθεση βεβαίως ότι και οι δύο έχουν νόμιμους τίτλους. Αν η ελληνική πλευρά παραχωρήσει μέρος των κυριαρχικών της δικαιωμάτων θα πρέπει ο ελληνικός λαός να μάθει και τις παραχωρήσεις των νομίμων δικών της κυριαρχικών δικαιωμάτων που έκανε, σε αντάλλαγμα, η Τουρκία.

Αξιότιμε κύριε Πρωθυπουργέ,

Η κυριαρχία και τα κυριαρχικά μας δικαιώματα στο Αιγαίο δεν προσδιορίζονται με ασαφείς διατάξεις διεθνούς δικαίου όπως επιδιώκουν ίσως μερικοί να πείσουν τους πάντες και ιδίως την ηγεσία της χώρας. Είναι σαφή και αδιαμφισβήτητα έναντι της επιβουλής οιοδήποτε γειτονικού κράτους το οποίο δια της απειλής χρήσεως όπλων επιδιώκει - όπως και επίσημοι Τούρκοι ομολογούν - να επαναφέρει το καθεστώς της Οθωμανικής αυτοκρατορίας της οποίας την κατάρρευση κίνησε προ δύο σχεδόν αιώνων ο πόθος των λαών για ελευθερία.

Μετά τιμής

Οι πρώην Πρέσβεις της Ελλάδος :

Χρήστος Αλεξανδρής, Σπύρος Αλιάγας, Γεώργιος Ασημακόπουλος, Διαμαντής Βακαλόπουλος, Βασίλειος Βασσάλος, Ιωάννης Γεννηματάς, Εμμανουήλ Γκίκας, Νικόλαος Διαμαντόπουλος, Σπυρίδων Δοκιανός, Ευστράτιος Δούκας, Αχιλλέας Έξαρχος, Ιωάννης Θεοφανόπουλος, Αθανάσιος Θεοδωρακόπουλος, Ιωάννης Θωμόγλου, Αντώνης Κοραντής, Αλέξανδρος Κουντουριώτης, Γιώργιος Κωνσταντής, Νικόλαος Μακρίδης, Λεωνίδας Μαυρομιχάλης, Εμμανουήλ Μεγαλοκονόμος, Παναγιώτης Μπάϊζος, Ιωάννης Μπουρλογιάννης-Τσαγγαρίδης, Λάζαρος Νάνος, Αντώνιος Νομικός, Παναγιώτης Οικονόμου, Απόστολος Παπασιλιώτης, Κωνσταντίνος Πολίτης, Αντώνιος Πρωτονοτάρης, Βασίλειος Σημαντηράκης, Ιάκωβος Σπέτσιος, Θέμος Στοφορόπουλος, Ευάγγελος Φραγκούλης, Κώστας Οικονομίδης, Ομότιμος Καθηγητής Παντείου Πανεπιστημίου, τέως Προϊστάμενος Ειδικής Νομικής Υπηρεσίας Υπουργείου Εξωτερικών, Μέλος Επιτροπής Διεθνούς Δικαίου Ηνωμένων Εθνών (1999-2006)

ΧΡΩΜΑΤΙΣΤΕΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΕΙΣ ΣΤΗΝ ΑΦΡΙΚΗ ΚΑΙ ΜΕΣΗ ΑΝΑΤΟΛΗ. ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΠΟΙΗΤΕΣ ΚΑΤΑ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ ΤΗΣ ΣΑΓΚΑΗΣ

Του Υποστρατήγου (ε.α.) Ιωάννου Μπαλτζώη

Με μεγάλο ενδιαφέρον η παγκόσμια κοινότητα παρακολουθεί από τις αρχές περίπου του έτους , τα τεκταινόμενα στη Βόρεια Αφρική και στην Μέση Ανατολή, που υπό μορφή ντόμινο ή αναμμένου φυτιλίου, βάζουν φωτιά σε κατεστημένες καταστάσεις δεκαετιών, σε καθεστώτα προσωποπαγή, απολυταρχικά, δικτατορικά, κληρονομικά και γενικά σε καθεστώτα που η δημοκρατία δεν έχει καθόλου καλές σχέσεις, για να μην πούμε ότι δεν έχει καθόλου σχέσεις. Βλέπουμε στις οθόνες των τηλεοράσεών μας τις κεντρικές πλατείες των πρωτευουσών των κρατών αυτών να γίνονται ο χώρος και το σύμβολο της επανάστασης των λαών, όπως πλατεία ταχρίρ, πλατεία των ρόδων κλπ. Η σπίθα που άναψε αρχικά στην Τυνησία, άναψε φλόγα μεγάλη και άρχισε να καίει το ένα μετά το άλλο τα Αραβικά κράτη της περιοχής, Αλγερία, Αίγυπτος, Ιορδανία, Μπαχρέιν, Ομάν, Λιβύη και ακόμη το Ιράν. Τα μέχρι τώρα αποτελέσματα στο μικρό αυτό χρονικό διάστημα είναι εντυπωσιακά. Από δύο μακροχρόνια προσωποπαγή καθεστώτα, δηλαδή της Αλγερίας και της Αιγύπτου, οι ηγεσίες των (Μπεν Αλί και Μουμπάρακ) δεν άντεξαν και εγκατέλειψαν την εξουσία. Στην Ιορδανία ο Βασιλιάς Αμπντάλα άλλαξε όλη την κυβέρνησή του, σε άλλες χώρες η φωτιά συνεχίζει να σιγοκαίει, ενώ στην Λιβύη έχουμε τα τραγικότερα γεγονότα μέχρι τώρα, με χιλιάδες νεκρούς και την χώρα χωρισμένη στα δύο και τον εμφύλιο πόλεμο προ θυρών, αν δεν προκύψει κάτι διαφορετικό. Δεν θα αναφερθούμε σκόπιμα στα γεγονότα ανά κράτος ή σε διάφορες λεπτομέρειες των συγκλονιστικών αυτών γεγονότων, αλλά στα ενδεχόμενα αίτια που προκάλεσαν αυτά, ή ακόμη περισσότερο τι μπορεί να κρύβεται πίσω από όλα αυτά. Τα επίσημα ΜΜΕ μας παρουσιάζουν τα γεγονότα στην κινηματογραφική τους εκδοχή, καταγράφοντας τα γεγονότα όπως εξελίσσονται, τον κόσμο να συγκεντρώνεται στις πλατείες, να διαδηλώνει, να συγκρούεται με την Αστυνομία, να σκοτώνεται, να πανηγυρίζει τις νίκες του, τους δε ηγέτες των (να παρουσιάζονται) με μελανά χρώματα, ότι ήταν επαχθείς δικτάτορες, απολυταρχικοί άρχοντες, ότι ήταν στην εξουσία επί δεκαετίες, ότι η διαφθορά κυριαρχούσε κλπ λες και δεν το γνωρίζαμε από πριν ή ο λαός των δεν το γνώριζε από πριν. Και αν σε ένα κράτος ο λαός του έχει προβλήματα, οικονομικά, δημοκρατίας κλπ και ξεσηκώθηκε, πως είναι δυνατόν να ξεσηκώνονται αμέσως και στα γειτονικά κράτη, ακόμη και σε αυτά που δεν αντιμετωπίζουν σοβαρά προβλήματα, ενώ μπορούμε να πούμε ότι ευημερούν οικονομικά, όπως π.χ. στο Μπαχρέιν? Μυστήρια πράγματα που θα πρέπει να μας βάζουν σε υποψίες. Και από την άλλη οι ΗΠΑ να τάσσονται πάλι με τους εξεγερμένους και να καλούν τους ηγέτες των κρατών να πάρουν πόδι και μάλιστα ηγέτες φιλοαμερικανούς αποδεδειγμένα, επί χρόνια προσδεδεμένους στο αμερικανικό άρμα, όπως π.χ. ο Μουμπάρακ. Μυστήρια πάλι πράγματα που μας βάζουν ακόμη πιο πολύ σε υποψίες. Άρα εδώ προβληματιζόμαστε και ψάχνουμε. Ψάχνουμε να βρούμε τι συμβαίνει εκεί κάτω και τι πρόκειται να γίνει ή ακόμη χειρότερα αν θα υπάρξει συνέχεια και που και αν θα επηρεάσει και τη χώρα μας. Όλα τα παραπάνω αποτέλεσαν το κίνητρο να βρούμε τι συμβαίνει και παρακάτω θα σας παρουσιάσουμε τι κατά

την άποψη πολλών συμβαίνει, σύμφωνα με αξιόπιστες πληροφορίες, αναλύσεις εξαίρετων αναλυτών (εντός και εκτός συστήματος), εκτιμήσεις ανεξάρτητων ΜΜΕ και φυσικά μέσα από επίσημα κείμενα, κρατικά, διεθνών οργανισμών, ΜΚΟ κλπ. Οι υποψιασμένοι θα δείξουν με το δάκτυλο τις ΗΠΑ (και βεβαίως και το Ισραήλ, αφού για πολλούς, (πιστοί στην αρχή) "για όλα φταίνει οι Εβραίοι") και θα πουν ότι είναι πίσω από όλα αυτά. Εν μέρει είναι σωστό αλλά το σύστημα δεν λειτουργεί έτσι. Υπάρχουν πολλά και παράλληλα κέντρα αποφάσεων, που συγκλίνουν στο State Department και κατά συνέπεια στον Λευκό Οίκο, για την εφαρμογή, η την συνδρομή ή τον εξαναγκασμό για εφαρμογή των ληφθέντων αποφάσεων. Τα σχέδια για την κυριαρχία των ΗΠΑ και την διατήρηση της παγκόσμιας υπεροχής και της απομύζησης του πλούτου άλλων λαών υπάρχουν από πριν και αναπροσαρμόζονται συνεχώς, ανάλογα με τα συμφέροντα των επικυρίαρχων ή των παγκοσμιοποιητών της Νέας Τάξης Πραγμάτων. Ας προσπαθήσουμε να εντυπώσουμε στα άδυτα και σκοτεινά των φανερών και μη οργανώσεων, Λεσχών για λίγους και ισχυρούς, με οδηγό τις μαρτυρίες και απόψεις θαρραλέων ανθρώπων, δημοσιογράφων, στρατηγικών αναλυτών κ.α. οι οποίοι μας ερμηνεύουν και αποκαλύπτουν τα σχέδια των παγκοσμιοποιητών. Εμείς απλώς θα αναφερθούμε στις απόψεις αυτές και ο αναγνώστης ας βγάλει τα συμπεράσματά του.

Έτσι λοιπόν θεωρούμε σήμερα ότι η ώρα της εφαρμογής των σχεδίων τους έφθασε και αρχίζουμε να βλέπουμε τα πρώτα κεφάλαια. Η πολλαπλή έφοδος των παγκοσμιοποιητών σηματοδοτεί τις μεγαλύτερες γεωπολιτικές ανακατατάξεις που έχει βιώσει ο κόσμος από τον Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο.

Άρχισαν από τη Βόρεια Αφρική, τώρα είναι σε εξέλιξη στη Μέση Ανατολή και το Ιράν και σύντομα θα εξαπλωθούν στην Ανατολική Ευρώπη και την Ασία. Ο λόγος για τις "χρωματιστές επαναστάσεις" (Colored Revolutions), όπως ονομάσανε τις εξεγέρσεις, που υποδαυλίζουν οι παγκοσμιοποιητές, επαναστάσεις που επιχειρούν να μεταμορφώσουν ριζικά ολόκληρες περιοχές του πλανήτη με μια και μόνο σαρωτική κίνηση. Πρόκειται για μια φιλόδοξη πρώτη κίνηση σκακιστικής παρτίδας, η οποία να μην υπάρχει πιθανότητα να είναι αποτέλεσμα απελπισίας (τη των λαών και δη των πιο καταπιεσμένων), αλλά δείχνει τη διαφθορά και την προδοσία των παγκοσμιοποιητών σε όλες τους τις διαστάσεις, σε κάθε γωνιά του πλανήτη, και δυστυχώς δεν διαφαίνεται καμμία δυνατότητα επιστροφής, για τους λαούς που επελέγησαν. Για να κατανοήσουμε το σκεπτικό των παγκοσμιοποιητών πίσω από μια τέτοια τολμηρή κίνηση, θα ήταν χρήσιμο να κατανοήσουμε το τελικό "End Game" τους. Δεν είναι βέβαιο τυχαίο ότι σε όλες αυτές τις εξεγέρσεις, σε όλες τις χώρες βλέπουμε παντού πανώ να γράφουν στα Αγγλικά END OF THE GAME ή GAME OVER. Τυχαίο; Τι είναι λοιπόν το end game;

Το "End Game" είναι, φυσικά, ένα παγκόσμιο σύστημα διακυβέρνησης. Πρόκειται για ένα σύστημα που θα ελέγχεται από Αγγλοαμερικανούς τραπεζίτες και ένα δίκτυο παγκόσμιων οργανισμών που θα εξασφαλίζει την σύγκλι-

ση των ενοποιημένων εθνών του κόσμου σε ένα ενιαίο σύστημα που θα είναι στο εξής σε θέση να εκμεταλλεύονται επ' αόριστον. Είναι μεγαλομανείς ολιγάρχες και η μόνη εμμονή τους είναι η εδραίωση και διατήρηση της εξουσίας τους. Αυτό θα επιτευχθεί μέσω ενός συστήματος ελέγχου του πληθυσμού, του βιομηχανικού ελέγχου και νομισματικού ελέγχου, οι οποίοι θα αποτελούν από κοινού το θεμέλιο των μαλθουσιανικών πολιτικών τους. Και επειδή κάποιος νομίζει ότι όλα αυτά είναι θεωρίες συνομοσιές, κάνουν λάθος. Οι πολιτικές αυτές αναπτύσσονται πλήρως στην "ATZENTA 21 του ΟΗΕ, καθώς και σε γραπτά φερέφωνων αυτής της πολιτικής, όπως π.χ. του επιστημονικού συμβούλου του Λευκού Οίκου, Τζων Χόλντρεν, στο βιβλίο του που έχει τίτλο "Ecoscience".

Η Μέση Ανατολή

Ενώ η αποσταθεροποίηση που τροφοδοτούν οι παγκοσμιοποιητές είναι σε εξέλιξη, πραγματοποιούνται υποχωρήσεις και αλλαγές καθεστώτων στην Βόρεια Αφρική. Όλα γίνονται στο όνομα του "εκδημοκρατισμού". Τα συνθήματα των διαδηλωτών είναι κατά λέξη επαναλήψεις των συνθημάτων που αναπαράγονται από ΕΠΙΔΟΤΟΥΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΥΣ ΤΟΠΙΚΕΣ ΜΚΟ (Μη Κυβερνητικές Οργανώσεις). Αν και δεν είναι λίγοι αυτοί που αμφισβητούν το γεγονός ότι όλα όσα βλέπουμε να συμβαίνουν σήμερα ενορχηστρώθηκαν από τη Δύση (εδώ αναφερόμαστε εκτός από τις ΗΠΑ και τις κυρίαρχες χώρες της ΕΕ, όπως Αγγλία, Γερμανία και Γαλλία, όπου οι τραπεζίτες και η άρχουσα τάξη συμμετέχουν στις Ενώσεις αυτές λήψης αποφάσεων, όπως π.χ. η Λέσχη Μπίλντεμπεργκερ), όπου και ανοίκουν οι παγκοσμιοποιητές, αρκεί να διαβάσει κανείς την έκθεση της RAND Corporation για το 2007 με τίτλο "Building Moderate Muslim Networks" ("Η κατασκευή δικτύων μετριοπαθούς μουσουλμανισμού") για να πειστεί. Στην έκθεση αυτή γίνονται απίστευτες ομολογίες, όχι μόνο για την αναδιάρθρωση του μουσουλμανικού κόσμου σύμφωνα με τα συμφέροντα της Δύσης, αλλά και τις μεθόδους που θα χρησιμοποιηθούν προς τούτο. Και βέβαια δεν πρέπει να ξεχνάμε τις δηλώσεις του πρώην Προέδρου Μπους για την ανάγκη εκδημοκρατισμού του Αραβικού κόσμου, καθώς και την πρόσφατη ομιλία της ΥΠΕΞ των ΗΠΑ της Χίλαρυ Κλίντον στην Αίγυπτο, όπου στην ομιλία της αυτή προκαθόριζε τα επερχόμενα γεγονότα στον Αραβικό κόσμο. Η πρόσφατη "μεταβατική φάση" της Αιγύπτου ήταν μια άμεση εφαρμογή του προσχεδίου RAND για επεμβάσεις στο μουσουλμανικό κόσμο. Τα πάντα που συνέβησαν εκεί, όπως οι διοργανωτές των διαδηλώσεων και οι εξεγέρσεις ήταν εξ ολοκλήρου μια παραγωγή των ΗΠΑ. Η για την ακρίβεια, όπως ανέφερε ο Αμερικανός αναλυτής Webster Tarpley, στην εκπομπή του δημοσιογράφου Alex Jones, στην διαδικτυακή τηλεόραση PrisonTV, ήταν μια υπερπαραγωγή του International Crisis Group των παγκοσμιοποιητών Σόρος (χρηματιστής γεράκι) και Μπρεζίνσκι (πρώην σύμβουλος ασφαλείας). Ακόμη και η κατάρτιση του νέου αιγυπτιακού συντάγματος διεξάγεται από οργανισμούς που ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΟΥΝΤΑΙ ΑΠΟ ΤΟΝ ΤΖΩΡΤΖ ΣΟΡΟΣ. Όπως διαπιστώνουμε η αποσταθεροποίηση ξεκίνησε από δυσμάς και κατευθύνεται προς ανατολάς, με επιθυμητό στόχο το Ιράν. Η περιφερειακή αποσταθεροποίηση αναδιαμορφώνει την γεωπολιτική σκακιέρα υπέρ μια νέας

προσπάθειας, που στόχο έχει την δημιουργία συνθηκών που θα επιφέρουν την αλλαγή καθεστώτος στο Ιράν. Έχουν γίνει ήδη διεξοδικές αναλύσεις των περίπλοκων και εκτεταμένων σχεδίων των παγκοσμιοποιητών, όπως αυτή της έκθεσης του Brookings Institute με τίτλο "WHICH PATH TO PERSIA""Πώς θα βαδίσουμε προς την Περσία;". Σύμφωνα με την έκθεση αυτή θα χρηματοδοτηθούν χρωματιστές επαναστάσεις, θα υποστηριχθεί η τρομοκρατία στο εσωτερικό της Ισλαμικής Δημοκρατίας του Ιράν, και αν χρειαστεί, θα προκληθεί ακόμη και πολεμική σύρραξη με όποια χώρα δηλώσει ότι προτιμά να μην αποφύγει την σύγκρουση. Οι πρόσφατες εξελίξεις στην Λιβύη με τις προετοιμασίες του NATO και την προώθηση αεροναυτικών δυνάμεων στην περιοχή, με μεγάλη πιθανότητα την ανάληψη στρατιωτικών ενεργειών εναντίον του καθεστώτος Κανταφι και υπέρ των εξεγερμένων στην ανατολική Λιβύη επιβεβαιώνουν την ανωτέρω έκθεση. Έτσι λοιπόν ο μεγάλος στόχος είναι η ανατροπή της κυβέρνησης του Ιράν από τους παγκοσμιοποιητές, η εξόρυξη του πλούτου της χώρας, αλλά και ο τερματισμός της υποστήριξης που παρέχει στις κινεζικές και ρωσικές οικονομικές και στρατιωτικές φιλοδοξίες, ώστε να απομονώσουν ακόμη περισσότερο τον λεγόμενο ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ ΤΗΣ ΣΑΓΚΑΗΣ. Εδώ λοιπόν να σταθούμε και να διευκρινίσουμε την κατάσταση, για να γίνουμε αντιληπτοί. Η εξόρυξη-εκμετάλλευση του πλούτου των χωρών αυτών και ιδιαίτερα του Ιράν είναι σαφές και αντιληπτό, όταν έχουμε να κάνουμε με τα αδηφάγα καπιταλιστικά και κεφαλαιοκρατικά κέντρα (Αγγλοαμερικανοί τραπεζίτες και ένα δίκτυο παγκόσμιων οργανισμών), που είναι ο σκοπός των. Αλλά ο Οργανισμός Συνεργασίας της Σαγκάης, τι είναι και που κολλάει στην υπόθεση αυτή? Ο Οργανισμός αυτός, η SCO (Shanghai Cooperation Organization) είναι μια διακρατική ένωση-οργάνωση στους τομείς της οικονομίας, εμπορίου, πολιτικής συνεργασίας, της έρευνας και τεχνολογίας, του πολιτισμού, της παιδείας, της ενέργειας, των μεταφορών, του τουρισμού, της προστασίας του περιβάλλοντος κλπ, να υπάρχει και κάτι άλλο. Ιδρύθηκε στις 15 Ιουνίου 2001 στην Σαγκάη της Κίνας από το Καζακστάν, την Κίνα, το Κιργιστάν, την Ρωσία, το Τατζικιστάν και το Ουζμπεκιστάν. Από τα δύο μέλη του διαπιστώνουμε ότι η ένωση αυτή είναι τόσο ισχυρή όχι μόνο οικονομικά αλλά και σε άλλους τομείς (π.χ. στρατιωτικά), ώστε δικαίως να αποτελεί το δέος και το φόβητρο των παγκοσμιοποιητών, δηλαδή των ΗΠΑ κατά κύριο λόγο. Έτσι εξηγείται και η συνεργασία των δύο αυτών υπερδυνάμεων (Κίνας και Ρωσίας) σε πολλούς τομείς, ιδιαίτερα στον διπλωματικό τομέα, όπου εντός του ΟΗΕ συμπλέουν και αντιτίθενται στις μεθοδεύσεις των Αμερικανών και των συμμάχων των. Η Ρωσία και η Κίνα μοιάζουν να είναι τα δύο μεγαλύτερα μπλοκ "αντίπαλου δέους" απέναντι στο αγγλοαμερικανικό κατεστημένο, άρα θα πρέπει να πληγούν για να υλοποιηθούν και τα σχέδιά των για την παγκόσμια κυριαρχία, τον έλεγχο των κρατών και την εκμετάλλευση των πλουτοπαραγωγικών των πηγών.

Η περικύκλωση της Ρωσίας

Θα εξετάσουμε αρχικά τον μεγάλο αντίπαλο των ΗΠΑ (και της Δύσης με την ευρύτερη έννοια) και να πούμε ότι η Ρωσική αρκούδα ξύνησε από την χειμερία της νάρκη

και έγινε πάλι ισχυρή και επικίνδυνη για τα σχέδια των παγκοσμιοποιητών. Να πούμε ότι η Ρωσία έχει τεράστια αποθέματα ενεργειακού πλούτου και πλούσιο υπέδαφος. Έτσι οι εξελίξεις στην Μέση Ανατολή δεν την επηρεάζουν καθόλου, αντιθέτως την ενισχύουν σε ένα βαθμό. Έτσι για τη Ρωσία το σχέδιο δεν έχει ενεργειακή μορφή, αλλά κάποια άλλη.

Αρκεί μια ματιά στον χάρτη της Ρωσίας για να διαπιστώσει κανείς ότι δεν υπάρχει χώρα που να αγγίζει τα σύνορά της και να έχει γλιτώσει από τα σχέδια των παγκοσμιοποιητών της Νέας Τάξης, δηλαδή από την Ουκρανία και την υποστηριζόμενη από τις ΗΠΑ "Πορτοκαλί Επανάσταση", μέχρι τη Γεωργία και την επίσης υποστηριζόμενη από τις ΗΠΑ εισβολή στη Νότια Οσετία, το καλοκαίρι του 2008, όπου είχαμε την σφοδρή αντεπίθεση της Ρωσίας και την ήττα της Γεωργίας και του καθοδηγούμενου από τις ΗΠΑ, πρωθυπουργού Σακιασβίλι, με τον Γεωργιανό στρατό εξ ολοκλήρου ΕΞΟΠΛΙΣΜΕΝΟ ΚΑΙ ΕΚΠΑΙΔΕΥΜΕΝΟ ΑΠΟ ΤΙΣ ΗΠΑ ΚΑΙ ΤΟ ΙΣΡΑΗΛ και ανατρέποντας τα σχέδια της ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΟΥΜΕΝΗΣ ΑΠΟ ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΥΣ "ΠΟΡΤΟΚΑΛΙ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗΣ".

Μετά την ανατροπή του καθεστώτος στην Τυνησία και τις πρώτες ενδείξεις ότι άρχισαν οι διαμαρτυρίες και στην Αίγυπτο, το περιοδικό "Foreign Policy" δημοσίευσε έναν κατάλογο της αμερικάνικης ΜΚΟ(Μη Κυβερνητικής Οργάνωσης) Freedom House με τον τίτλο "ΠΟΙΟΙ ΕΠΟΝΤΑΙ; Στη λίστα μεταξύ των άλλων ήταν ο ηγέτης της Λευκορωσίας, Αλεξάντερ Λουκασένκο, θερμός και πιστός φίλος και σύμμαχος των Ρώσων. Ποιοί ήταν οι άλλοι που έπρεπε να φύγουν οπωσδήποτε και με κάθε μέσο? Αυτοί είναι ο Κιμ Ζόνγκ της Βορείου Κορέας (εδώ έχουν δικαίο, Ο Ρόμπερτ Μουγκάμπε της Ζιμπάμπουε(και εδώ έχουν απόλυτα δικαίο), ο Μουαμάρ Καντάφι της Λιβύης και οι αδελφοί Κάστρο της Κούβας. Βλέπουμε σήμερα τι συμβαίνει στην Λιβύη του Καντάφι, μήπως θα πρέπει να περιμένουμε ανάλογα και στην Λευκορωσία; Θα το δούμε μελλοντικά.

Για να επιτύχουν στα σχέδιά των πρέπει να διαθέτουν συνεργάτες εντός της χώρας στόχου. Στην Ρωσία ο κυριότερος συνεργάτης των ήταν ο Μιχαήλ Χοντορκόφσκι, ο οποίος ανήλθε στην εξουσία στη Ρωσία σε μια εποχή τεράστιας διαφθοράς. Το σχέδιο ήταν οι ΜΚΟ, που βεβαίως οι περισσότερες αποτελούν τον Δούρειο Ίππο για την επίτευξη των σκοτεινών στόχων των. Έτσι ξεκίνησαν και στην Ρωσία (Χοντορκόφσκι και λοιποί) με τη δημιουργία δικτύων ΜΚΟ σύμφωνα με το μοντέλο αντίστοιχων ΜΚΟ στη Δύση. Δεν δίστασαν ακόμη και να ονομάσουν ένα από αυτά τα δίκτυα "Ίδρυμα της Ανοιχτής Ρωσίας", κατά το ίδρυμα "Ίδρυμα Ανοιχτής Κοινωνίας" του Τζωρτζ Σόρος. Σύμφωνα με τον ερευνητή και καθηγητή γεωπολιτικής, ΟΥΙΛΙΑΜ ΕΝΓΚΝΤΑΛ, στο Δ.Σ. του "Ίδρυματος της Ανοιχτής Ρωσίας" συμμετείχαν ανάμεσα σε άλλους ο ΧΕΝΡΙ ΚΙΣΙΝΓΚΕΡ ΚΑΙ Ο ΛΟΡΔΟΣ ΤΖΕΙΚΟΜΠ ΡΟΘ-ΤΖΑΪΑΝΤ. Στόχος του ιδρύματος ήταν να μετατρέψει τη Ρωσία από κυρίαρχο κράτος σε κάτι πιο εύπεπτο για τους πελάτες της παγκοσμιοποίησης.

Όσες επιτυχίες και αν σημείωσε αρχικά ο Χοντορκόφσκι, δεν είχαν διάρκεια. Του έκοψε την φόρα ο πρωθυπουργός της Ρωσίας, Βλαντιμίρ Πούτιν, ο οποίος τον έκλεισε σε κάποια φυλακή της Σιβηρίας για να έχει ήσυχο το κεφάλι του. Σήμερα, στον Χοντορκόφσκι παρέχονται στήριξη και

νομικές υπηρεσίες από τον διαβόητο δικηγόρο των παγκοσμιοποιητών, Ρόμπερτ Άμστερνταμ, που ηγείται μιας διεθνούς προσπάθειας να δυσφημιστεί η Ρωσία και να αιτιολογηθεί η περικύκλωση της χώρας από το ΝΑΤΟ.. Στοχεύοντας τώρα στη Μέση Ανατολή, και ειδικότερα στο Ιράν, που τόσο η Κίνα και η Ρωσία χρησιμοποιούν για να ελέγχουν τις ηγεμονικές φιλοδοξίες της Δύσης, οι παγκοσμιοποιητές ευελπιστούν ότι θα αναζωπυρωθούν οι πολιτικές αναταραχές σε περιοχές-δορυφόρους της Ρωσίας και θα ολοκληρωθεί η εκστρατεία της περικύκλωσης της Ρωσίας, αναγκάζοντάς την έτσι να παραχωρήσει την ηγετική θέση που κατέχει, εν όψει της επέλασης της Νέας Παγκόσμιας Τάξης.

Το "περιδέραιο μαργαριταριών" της Κίνας

Δεν αποτελεί μυστικό το γεγονός ότι η Κίνα εξαρτάται από τις εισαγωγές πετρελαίου, όχι μόνο για να διατηρήσει την αύξηση της οικονομίας της, αλλά και για να φροντίσει ώστε ο τεράστιος πληθυσμός της θα εξακολουθεί να απασχολείται επαγγελματικά και να ευημερεί, διατηρώντας παράλληλα την κυβέρνηση στην εξουσία. Ο ρεαλισμός αυτός είναι γνωστός από καιρό τόσο στην Κίνα όσο και στην Δύση. Η Κίνα εισάγει τεράστιες ποσότητες πετρελαίου από το Ιράν. Μάλιστα, η Ισλαμική Δημοκρατία του Ιράν αποτελεί τον ΔΕΥΤΕΡΟ ΚΑΤΑ ΣΕΙΡΑ (μετά τη Σαουδική Αραβία) εξαγωγέα πετρελαίου στον κόσμο προς την Κίνα.

Από την πλευρά της, η Κίνα έχει ξεκινήσει να παγιώνει την παρουσία της στην ηπειρωτική Αφρική, ιδίως στο ΣΟΥΔΑΝ, όπου έχει εγκαταστήσει έναν αγωγό πετρελαίου μήκους 1.000 μιλίων, που εκτείνεται από την ενδοχώρα έως το Πορτ Σουδάν, στην Ερυθρά Θάλασσα. Έχουν παράσχει επίσης οικονομικές ενισχύσεις στην χώρα μετά από τις κυρώσεις του ΟΗΕ και αγοράζουν το μεγαλύτερο μέρος των εξαγωγών πετρελαίου του Σουδάν. Από το Σουδάν και το Ιράν, και στην συνέχεια κατά μήκος του Ινδικού Ωκεανού, και πίσω στις κινέζικες ακτές, στην Θάλασσα της Νότιας Κίνας, εκτείνεται ένα "περιδέραιο μαργαριταριών", που αποτελεί μια σειρά γεωπολιτικών κόμβων που η Κίνα αναπτύσσει με στόχο την προστασία αυτής της ζωτικής "διαδρομής". Αυτό το "περιδέραιο" περιλαμβάνει ένα κινέζικο λιμάνι στο Βελουχιστάν, μια περιοχή του Πακιστάν, μια άλλη εγκατάστασή της στο Μιανμάρ (Βιρμανία), και μια σειρά από εγκαταστάσεις της στη Θάλασσα της Νότιας Κίνας στα ανοικτά των ακτών του Βιετνάμ.

Ο όρος "περιδέραιο μαργαριταριών" χρησιμοποιήθηκε ως τίτλος μιας έκθεσης του Αμερικανικού Ινστιτούτου Στρατηγικών Μελετών (SSI) για το 2006 με τον τίτλο "String of Pearls: Meeting the challenge of China's rising power across the Asian littoral" ("Περιδέραιο Μαργαριταριών: Η αντιμετώπιση της πρόκλησης από την αύξηση της επιρροής της Κίνας κατά μήκος των ασιατικών ακτών"). Στην έκθεση αυτή, οι φιλοδοξίες της Κίνας για την ενίσχυση της επιρροής της κατά μήκος αυτής της "διαδρομής" θεωρείται ως άμεση πρόκληση για την αμερικανική υπεροχή, καθώς και απειλή για το μονοπολικό όραμα μιας "Νέας Τάξης Πραγμάτων".

Παρόλο που η Κίνα δεν είναι υπέρμαχος της ελευθερίας του ανθρώπου, μοιάζει να τάσσεται υπέρ ενός πολυπολικού κόσμου, όπου τα κυρίαρχα έθνη θα συνυπάρχουν, σε αντίθεση με τον μονοπολικό κόσμο των Αγ-

γλοαμερικανών όπου, φυσικά, θα κυριαρχούν στον πλανήτη οι Βρετανοί και Αμερικανοί ολιγάρχες.

Για να αποφευχθεί η γένεση ενός τέτοιου πολυπολικού κόσμου, η έκθεση της SSI υποδεικνύει ορισμένες στρατηγικές όσον αφορά την Κίνα. Οι στρατηγικές αυτές προβλέπουν άλλοτε δελεαστικές κινήσεις που θα υποχρεώνουν την Κίνα να γίνει αυτό που ο προπαγανδιστής της παγκοσμιοποίησης Ρόμπερτ Ζέλικ αποκαλεί "υπεύθυνο μέτοχο" στο "διεθνές σύστημα", και άλλοτε κινήσεις άμεσης στρατιωτικής αντιπαράθεσης και περιορισμού.

Όλα δείχνουν ότι, μέσα στα επόμενα χρόνια, οι παγκοσμιοποιητές επιφυλάσσουν ένα κολακευτικό ρόλο για την Κίνα για να την προσελκύσουν στην παγκόσμια τάξη τους, ενώ ταυτόχρονα θα αποσταθεροποιήσουν διαδοχικά όλες τις χώρες κατά μήκος του "περιδέραιου των μαργαριταριών". Οι ΗΠΑ έχουν επεκτείνει τον πόλεμο στο Αφγανιστάν και επιχειρούν παράλληλα να κατακερματίσουν το Πακιστάν, ειδικά στην περιοχή του ΒΕΛΟΥΧΙΣΤΑΝ, όπου η Κίνα εγκαινίασε μια δυναμική ναυτική παρουσία. Το Βελουχιστάν αποτελεί ένα παράκτιο κομβικό σημείο εκκίνησης ενός ενεργειακού και υλικοτεχνικού αγωγού που εκτείνεται βόρεια μέσω των Ιμαλαΐων προς τα κινεζικά εδάφη. Οι ΗΠΑ επίσης συμμετέχουν ενεργά στην αποσταθεροποίηση του Μιανμάρ (πρώην Βιρμανίας), υποδαυλίζοντας την ανατροπή του καθεστώτος και στην συνέχεια την εγκαθίδρυση μιας κυβέρνησης εντολοδόχων της Ουάσιγκτον.

Είναι απολύτως σαφές ότι η Ουάσιγκτον χρησιμοποιεί τον έλεγχο και της Μέσης Ανατολής και των θαλασσών, αν και αμφισβητούμενο, προκειμένου να ελέγχει την κατά πολύ ανώτερη χρηματοπιστωτική και οικονομική θέση της Κίνας. Είναι επίσης σαφές ότι η Ουάσιγκτον επενδύει ένα μεγάλο ποσοστό στρατιωτικών πόρων και πληροφοριών προκειμένου να αποσταθεροποιήσει ολόκληρο το "περιδέραιο μαργαριταριών", για να προκαλέσει σύγχυση, να ελέγξει και να εξαναγκάσει την Κίνα σε παραχωρήσεις, με απώτερο στόχο την ενσωμάτωση του ανερχόμενου ασιατικού γίγαντα στην μονοπολική αγγλοαμερικανική Παγκόσμια Τάξη.

Επίλογος

Το υποστηριζόμενο από τις ΗΠΑ κύμα επαναστάσεων που σαρώνει τη Μέση Ανατολή είναι μόνο η αρχή ενός μεγαλύτερου κινήματος που αποβλέπει στον εκτοπισμό του Ιράν και στη νέα ενίσχυση της θέσης των ΗΠΑ σε σχέση με την Ρωσία και την Κίνα, μετά από αρκετά χρόνια απογοητευτικών για τις ΗΠΑ γεωπολιτικών εξελίξεων. Ο απώτερος στόχος είναι να αναγκαστούν η Ρωσία και η Κίνα να αποδεχθούν το ρόλο τους ως "υπεύθυνων μετόχων" στην μονοπολική αγγλοαμερικανική "Νέα Παγκόσμια Τάξη". Ο μονοπολικός κόσμος της αγγλοαμερικανικής κυριαρχίας των τραπεζιτών απαιτεί να εξαιρεθούν όλες οι μορφές ανταγωνισμού, να γίνουν όλα τα έθνη αλληλεξαρτώμενα, και - το πιο σημαντικό - να συμμορφωθούν όλες οι κυβερνήσεις με το μοντέλο των παγκοσμιοποιητών για μια "κοινωνία των πολιτών", η οποία θα λογοδοτεί σε συγκεντρωτικούς παγκόσμιους θεσμικούς οργανισμούς.

Εδώ κρίνουμε σκόπιμο να αναφερθούμε στις χρωματιστές αυτές επαναστάσεις. Αποκαλύψαμε μία σκοτεινή πτυχή του θέματος, χωρίς να θέλουμε να μειώσουμε την αγνή, άδολη και ηρωική συμμετοχή του απλού λαού, που βρήκε την ευκαιρία να ξεγεγερθεί εναντίον ηγετών και κυβερ-

νήσεων απόλυτα διεφθαρμένων, καθεστωτικών καταστάσεων, αντιλήψεων και δικτατορικής συμπεριφοράς, με τεράστιο έλλειμα δημοκρατίας και την φτώχεια και την ανέχεια ως σύντροφο ζωής, ενώ η κυβερνητική νομοκλατούρα απολάμβανε τον πλούτο της χώρας των. Έτσι δεν θέλουμε να αμφισβητήσουμε την λαϊκή επανάσταση, αλλά να αποκαλύψουμε ότι τίποτα δεν είναι ότι φαίνεται και ότι πίσω από κάθε τι και δη σε πολιτικές εξελίξεις, σε εξεγέρσεις, επαναστάσεις και όπως αλλιώς ονομάζονται υπάρχει πολύ παρασκήνιο, υπάρχει σχεδιασμός από πριν, υπάρχει συνωμοσία, συνωμότες, προδότες, εκμεταλλευτές. Εδώ να δώσουμε και μια εξήγηση γιατί οι ΗΠΑ ρίχνουν τους δικούς τους πιστούς ανθρώπους (όπως π.χ. ο Μουμπάρακ), που επί δεκαετίες ήταν σύμμαχος των και φίλος. Η εξήγηση είναι ότι θέλουν να αποδείξουν ότι είναι μια γενική εξέγερση των λαών και ακόμη ότι οι παλαιοί ηγέτες είναι (έμπειροι άρα δεν χειραγωγούνται πλήρως) κουρασμένοι, φθαρμένοι, διεφθαρμένοι, άρα τελειωμένοι για αυτούς και θέλουν τώρα νέους, άπειρους, υποτελείς (yes men), δηλαδή ηγέτες μαριονέτες. Βέβαια εδώ ελλοχεύει ο κίνδυνος να χάσουν τον έλεγχο και το παιχνίδι και να προκύψουν άλλες ηγεσίες, σφόδρα αντιαμερικανικές, όπως έγινε και στο Ιράν επί Σάχη. Και να επιστημάνουμε τον κίνδυνο των Αδελφών Μουσουλμάνων, ιδίως στην Αίγυπτο, που θα αναπτύξουμε σε άλλο άρθρο.

Οι εξελίξεις στην Αφρική και στην Μέση Ανατολή είναι ανησυχητικές για την παγκόσμια ασφάλεια και ειρήνη. Η αποκάλυψη και κατανόηση του σχεδίου των παγκοσμιοποιητών αποκαλύπτει τους κινδύνους που ελλοχεύει ο εφησυχασμός όσον αφορά τις τρέχουσες αναταραχές στη Μέση Ανατολή. Είναι βέβαιο ότι θα εξαπλωθούν, και το αν ή όχι θα επακολουθήσει μια μεγάλη σύγκρουση θα εξαρτηθεί από την αντίδραση του Συνεταιρισμού της Σαγκάης και την αποφασιστικότητά του να παραμείνει κυρίαρχος της μοίρας του. Δεδομένης της συρρικνούμενης ηγεμονίας των Ηνωμένων Πολιτειών, των χωρίς νόημα εκκλήσεών τους προς τα έθνη του κόσμου να ενταχθούν στο χρεωκοπημένο, μονόπλευρο μοντέλο της παγκόσμιας διακυβέρνησης, του αχανούς οικονομικού τέλματος στο οποίο έχουν οδηγηθεί, είναι αδύνατο να προβλέψει κανείς πού θα τις οδηγήσει η απελπισία τους. Ήδη τυπώνονται δολάρια χωρίς αντίκρουσμα και όπως ισχυρίζονται πολλοί οικονομολόγοι σύντομα η φούσκα αυτή θα σκάσει και η οικονομική κατάρρευση θα είναι γεγονός. Αυτό το απρόβλεπτο και αυτή η απόγνωση ίσως να είναι τελικά το μόνο χαρτί που τους απέμεινε και που αξίζει να παίξουν. Και παίζουν με τις τύχες και το μέλλον πολλών λαών της ανθρωπότητας. Και είναι αυτή μια πιθανή κίνηση που θα πρέπει να μας προβληματίσει όλους και να λάβουμε τα μέτρα μας, στο επίπεδο που είναι δυνατόν. Τέλος η γνώση είναι δύναμη και η αλήθεια απαραίτητη. Έτσι θα μπορέσουμε σαν έθνος ενωμένοι να αντιμετωπίσουμε τις προκλήσεις του μέλλοντος.

Τελειώνοντας παραθέτω διάφορες ιστοσελίδες του διαδικτύου, τις όποιες χρησιμοποίησα ως πηγή του παραπάνω πονήματος, άλλοτε παραθέτοντας αυτούσια κομμάτια, άλλοτε το νόημα των επιλεγέντων άρθρων, καταλήγοντας σε συμπεράσματα και παραδοχές, που μπορεί να μην διεκδικούν την απόλυτη αλήθεια είναι όμως ειλικρινείς και τουλάχιστον θα πρέπει να προβληματίσουν.

Στρατηγικές στον Πλανήτη μας

Του Υποστρατήγου ε.α Άρη Διαμαντοπούλου

Ψυχολόγου- Διδάκτορος Φιλοσοφίας

19η Δεκεμβρίου, 2010

Δημοσιεύματα και αναλύσεις σε εφημερίδες και σε περιοδικά εξόχων αρθρογράφων σχετικά με τις κινήσεις των Μεγάλων Δυνάμεων, δίδουν την εντύπωση ότι αυτές αλληλοσυμπλέκονται στρατηγικά στον πλανητικό μας χώρο.

Η έκπληξη του αιώνα είναι η ραγδαία εξελισσόμενη δυναμική της Κίνας, η οποία εκτιμάται ότι θα κυριαρχήσει του κόσμου, καταλαμβάνοντας την πρώτη θέση την οποία μέχρι τώρα έχει η Αμερική.

Τη δυναμική της αυτή οφείλει στην οικονομία της, της οποίας τα πλεονάσματα επιτρέπουν στην Κίνα να απλώνει την επιρροή της σε όλο τον κόσμο.

Ενώ συγχρόνως επιτρέπει σε αυτήν να μετατρέπει τα συναλλαγματικά της αποθέματα σε χρυσό και ομόλογα χρεών διαφόρων χωρών, μεταξύ των οποίων της Αμερικής και της Ελλάδας, εξασθενίζοντας έτσι το δολλάριο το οποίο χρησιμοποιείται για αυτόν τον σκοπό.

Αυτήν επίσης την πλεονασματική της υπεροχή χρησιμοποιεί για προμήθειες πρώτων υλών από όλες τις χώρες, προκειμένου να αξιοποιεί αυτές για τη δική της τεχνολογική ανάπτυξη.

Με αυτό το κίνητρο γίνεται λόγος για προμήθεια πετρελαίου και αερίου μέσω αγωγών από τη Ρωσία, ενώ παράλληλα υπογράφονται μεταξύ τους συμφωνίες στρατηγικής συνεργασίας αμοιβαίων συμφερόντων, εθνική ανεξαρτησίας και εδαφικής ακεραιότητας.

Τα οικονομικά επίσης πλεονάσματα της Κίνας δεν αποτελούν μόνο βασικό αιμοδότη της ολισθαίνουσας οικονομικά Αμερικής, αλλά φαίνεται ότι θα παίξουν και κάποιο σημαντικό ανάλογο ρόλο και στη χρεωμένη Ενωμένη Ευρώπη, όπως απέδειξαν οι συμφωνίες που υπεγράφησαν πρόσφατα κατά της επισκέψεις Κινέζων αξιωματούχων σε Ευρωπαϊκές χώρες.

Αλλά αυτό το κινεζικό άλμα προόδου και δύναμης έχει και σοβαρά ερωτηματικά λόγω του μεικτού συστήματος διακυβέρνησής της (φιλελεύθερο στην οικονομία και απολυταρχικό κομμουνιστικό ως προς τη διοίκηση).

Οπότε το ερώτημα είναι:

Θα μπορεί αυτό το απολυταρχικό πολιτικό σύστημα να τιθαसेύσει τις δυνάμεις που

απελευθερώνει το οικονομικό σύστημα ή το χάσμα μεταξύ των πλουσίων και των φτωχών εργατών και αγροτών της Κίνας θα μεγαλώνει ανεξέλεγκτα μέσα στην Κίνα προκαλώντας επαναστάσεις ;

Ή μήπως το πρότυπο αυτό διακυβέρνησης της Κίνας θα επιτύχει και θα απλωθεί και στη Δύση, της οποίας το φιλελεύθερο σύστημα έφθασε στο απώτατο σημείο της κρίσης του;

Επίσης ένα άλλο ερώτημα το οποίο ανέκαθεν υπήρχε για την Κίνα είναι το θέμα του υπερπληθυσμού της: προς ποία κατεύθυνση θα διοχετεύσει αυτόν τον δυναμισμό της; Θα τον απλώσει μέσω του εμπορίου σε όλες τις χώρες του πλανήτη, οι οποίες παρουσιάζουν και δημογραφικό πρόβλημα ή θα απλωθεί στα εδάφη κάποιας γειτονικής χώρας;

Αλλά εάν η Κίνα με αυτά τα ερωτηματικά προσπαθεί να αυξήσει την επιρροή της στον κόσμο ως κυρίαρχη Μεγάλη Δύναμη, ανάλογους σκοπούς επιδιώκουν και οι άλλες Μεγάλες Δυνάμεις στον πλανήτη μας, αξιοποιώντας η καθεμία τη δική της δυναμική.

Η Αμερική, αν και χρεωμένη τρισεκατομμύρια δολλάρια, αξιοποιώντας τη μαχητική και τη τεχνολογική της υπεροχή, ασκεί την παγκόσμια επιρροή της μέσω του NATO και των συμμαχιών της στην Άπω Ανατολή (Ιαπωνία, Νότια Κορέα), ενώ προσπαθεί να την διευρύνει στην Ινδία, Φιλιππίνες, Ινδονησία κλπ. προκειμένου να εμποδίζει την εξάπλωση της επιρροής της Κίνας, αλλά και της Ρωσίας, προς αυτές.

Η Αμερική, επίσης, κάνει ανοίγματα προς τη Ρωσία με τη συμφωνία NATO-Ρωσίας για την πυραυλική ασπίδα της Ευρώπης, καλλιεργώντας συγχρόνως ευρύτερες οικονομικές και τεχνολογικές συνεργασίες με αυτήν, ενώ θα μπορούσε να ειπωθεί ότι γεωπολιτικά εξυπηρετείται από την οικονομική κρίση της Ευρώπης.

Η Ρωσία επίσης επιδιώκει να εμφανισθεί και πάλι ως μεγάλος παίχτης στον πλανήτη μας χρησιμοποιώντας ως όπλα αφενός τον στρατηγικό της χώρο και αφετέρου τον ορυκτό της πλούτο σε πετρέλαιο και αέρια προμηθεύοντας μέσω αγωγών κυρίως χώρες της Ενωμένης Ευρώπης, αλλά και την

Κίνα.

Όσον αφορά τις συνεργασίες της με την Κίνα, αναφέρθηκαν ποιάς μορφής συμφωνίες υπογράφηκαν. Ενώ έχει κάνει άνοιγμα και προς την Ενωμένη Ευρώπη με την οποία πρόσφατα υπογράφηκε σχετική συμφωνία μέσα στα πλαίσια της διακηρυγμένης πρότασης του πρωθυπουργού της Βλαδμίρ Πούτιν περί διαμόρφωσης οικονομικής κοινότητας, η οποία θα εκτείνεται από Λισαβόνα μέχρι Βλαδιβοστόκ.

Με τη συμφωνία αυτή Ενωμένης Ευρώπης και Ρωσίας και με την προοπτική εξέλιξή της ενισχύεται η θέση της παραπαίουσας Ευρώπης συνεπεία της οικονομικής κρίσης που διέρχεται, ενώ συγχρόνως αποτρέπει και τη μεμονωμένη συνεργασία Γερμανίας-Ρωσίας.

Η οικονομική ρώμη της Γερμανίας στο άμεσο μέλλον εκτιμάται ότι διαρκώς θα εξασθενεί, όσο η Κίνα και η Ρωσία θα εξελίσσονται τεχνολογικά και θα αποτελούν, στον τομέα αυτόν, ισότιμους ανταγωνιστές αυτής.

Η οικονομική δε αυτή δύναμη θα περιορίζεται ακόμα περισσότερο, όσο οι άλλες χώρες της Ευρωζώνης θα βρίσκονται σε κατάσταση υπό την απειλή πτώχευσης.

Επομένως προς το συμφέρον κυρίως της Γερμανίας είναι να διατηρηθεί η Ευρωζώνη οικονομικά ισχυρή, βαδίζοντας προς μία οικονομική και πολιτική ένωση, ώστε να μπορεί να παίξει και η ίδια δυνατά στο παγκόσμιο προσκήνιο.

Η κρίση της Ευρώπης ας γίνει αφορμή για την ουσιαστική ένωσή της.

Πάντως οφείλουμε να πούμε ότι η Ελλάδα μας αυτή την πολυδιάστατη και πολυειδή εξωτερική πολιτική έμπρακτα έχει χαράξει και ακολουθεί από χρόνια με όλους τους Μεγάλους Παίκτες, προσαρμοσθείσα έτσι στις επιταγές των καιρών.

Τέλος αυτή η διαπλοκή αμοιβαίων συμφερόντων που διαγράφονται στον πλανήτη μας, μεταξύ των Μεγάλων Δυνάμεων, θα βοηθήσει άραγε στην ευημερία και την ειρήνη όλων των λαών, ή θα δημιουργήσει συνθήκες συγκρούσεων

προκειμένου να εμποδισθεί η ανάδειξη της Κίνας σε πρώτη δύναμη του κόσμου;

Γενικά όμως με τη δυναμική ανάπτυξης σε πολλούς τομείς που παρουσιάζουν, τόσο η Κίνα όσο και η Ινδία, μπορούμε να πούμε ότι το γεωστρατηγικό κέντρο βάρους του πλανήτη μας από τη Δύση μετατοπίζεται στην Ανατολή.

Βοηθήματα

1. Άρθρα του Γεωργίου Καπόπουλου στην εφημερίδα "Ημερησία"
2. Άρθρα του David Ignatius στην εφημερίδα "Καθημερινή" από την Washington Post.
3. Άρθρα: Ευρυδίκης Μπερσώ στην εφημερίδα "Καθημερινή".
4. Άρθρα Πέτρου Παπακωνσταντίνου στην εφημερίδα "Καθημερινή".
5. Μελέτες και Άρθρα στο περιοδικό "Προβληματισμοί" της Ελληνικής Εταιρείας Στρατηγικών Μελετών (Ε.Λ.Ε.Σ.Μ.Ε) www.elesme.gr
6. Μελέτες και Άρθρα στο περιοδικό "Επάλξεις του Συνδέσμου Επιτελών εθνικής Άμυνας(Σ.Ε.ΕΘ.Α.) www.seetha.gr

ΗΦΑΙΣΤΕΙΟ ΤΟ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΤΙΚΟ

(Ο Φράχτης, η κατάληψη της Νομικής, η αντισυνταγματικότητα της ψήφου και των ελληνοποιήσεων των αλλοδαπών και ο κίνδυνος των ισλαμιστών μουσουλμάνων)

Του Υποστρατήγου ΕΛ.ΑΣ ε.α. Π. Λάγγαρη
Πρώην Υποδιευθυντού της Αντιτρομοκρατικής Υπηρεσίας της ΕΛ.ΑΣ

Ο Φράχτης στον Έβρο

Δεν πέρασε και πολύς καιρός που ασχοληθήκαμε με το "Μεταναστευτικό" της χώρας μας (βλ. Προηγούμενο τεύχος των Προβληματισμών" υπ'αρ. 61, Νοε-Δεκ 2010) και οι συνθήκες μας επιβάλλουν άμεσα να καταγράψουμε τα επακολούθησαντα σχετικά γεγονότα, σημαντικά κατά την άποψή μας, καθώς τον τρέχουν με ταχύ ρυθμό μαζί με την επικαιρότητα και οι εξελίξεις είναι ραγδαίες.

Ιδιαίτερη ικανοποίηση και επιδοκιμασία προκάλεσε το γεγονός, ότι η κυβέρνηση επιτέλους αποφάσισε αταλάντευτα, παρά τις όποιες αντιδράσεις (έσωθεν και έξωθεν), να προχωρήσει με σθένος και αποφασιστικά στην ανέγερση του Φράχτη 12,5 χλμ Β.Α. του Ν. Έβρου, στην περιοχή μεταξύ Ν. Βύσσας και Καστανιών, προκειμένου να προφυλαχθούν τα βόρεια σύνορά μας από τους λαθρομετανάστες (κάτι ανάλογο που έκανε και η Ισπανία στο Γιβραλτάρ). Στο σημείο αυτό ο ποταμός Έβρος βρίσκεται εντός της Τουρκίας και οι μετανάστες περνούν εύκολα πεζή από τα χερσαία ελληνικά σύνορα, αποτελεί δε την κερκόπορτα των ελληνικών συνόρων προς το "Οχυρό ΕΥΡΩΠΗ".

Δεν υπάρχει καμιά αμφιβολία, ότι αυτό είναι ένα πολύ θετικό μέτρο που έπρεπε να είχε ληφθεί εδώ και πολλά χρόνια, γιατί, και ουσιαστικά θα φέρει θετικά αποτελέσματα αλλά και θα έχει συμβολικό χαρακτήρα, καθώς θα εκπέμπει μήνυμα στην διεθνή κοινότητα ότι η Ελλάδα είναι αποφασισμένη να προστατέψει τα σύνορά της και ότι δεν είναι "ξέφραγο αμπέλι", ούτε "πύλη εισόδου λαθρομεταναστών στην ΕΕ", αλλά και "δεν προσφέρεται ως γη της επαγγελίας" πλέον.

Για τους ανωτέρω λόγους, το σχετικό νομοσχέδιο του Υπουργείου Προστασίας του Πολίτη, που αφορά στην χορήγηση ασύλου σε μετανάστες, αλλά και στο Φράχτη στον Έβρο, υπερψηφίστηκε από την Βουλή (ψηφίστηκε επί της αρχής και από την Ν.Δ.) ενώ η κοινή γνώμη τάχθηκε συντριπτικά, από 73% έως σχεδόν 90% υπέρ του Φράχτη στον Έβρο και της απομάκρυνσης των αλλοδαπών, ήτοι 8 στους 10 Έλληνες (δημοσκοπήσεις Alco - Marce, τέλη Ιανουαρίου 2011). Ευχής έργο θα ήταν ο Φράχτης των 12,5 χλμ να επεκταθεί σε όλο το μήκος των συνόρων μας στον Έβρο, για μεγαλύτερη ασφάλεια.

Όμως, πριν προλάβουμε καλά-καλά να αναφωνήσουμε με ανακούφιση "Δόξα Σοι ο Θεός" σπεύδουμε με αγωνία και ανακράζουμε "Παναγία βόηθα" όταν στη συνέχεια από ανεύθυνο χειρισμό και ελαφρότητα των

αρχών του κράτους και του πολιτικού κόσμου εν γένει, διαδέχονται το ένα το άλλο γεγονότα "Ελληνοφρένειας" και "απείρου κάλλους", γύρω από το μεταναστευτικό, που μεταβάλλουν τη χώρα σε μία "επιθεώρηση διαρκείας", θυμίζοντας τριτοκοσμική χώρα της Κεντρικής Αφρικής. Ειδικότερα :

Το "Μπάχαλο" της Νομικής

Την 24-1-2011 περί τους 250 λαθρομετανάστες, ως επί το πλείστον Μαροκινοί, Αλγερινοί, Αφγανοί κ.λ.π. μουσουλμάνοι, μετακινήθηκαν συγκροτημένα και οργανωμένα από το Φόρουμ Μεταναστών Χανίων στο λιμάνι του Πειραιά, ταξιδεύοντας ανενόχλητοι από τις συναρμόδιες Αρχές από την Κρήτη και τα Χανιά με τη στήριξη και την καθοδήγηση μελών του ΣΥΡΙΖΑ, τμημάτων της εξωκοινοβουλευτικής αριστεράς και του αναρχικού χώρου.

Στη συνέχεια, με την ίδια άνεση, εισέβαλαν στο κτίριο της Νομικής Σχολής Αθηνών, όπου τους "περίμεναν" κλινοσκεπάσματα κ.λ.π. και εκμεταλλεζόμενοι το "άσυλο", κάνοντας κατάληψη και απεργία πείνας, απαίτησαν εκβιαστικά την μαζική νομιμοποίησή τους και των εκατοντάδων άλλων χιλιάδων λαθρομεταναστών που έχουν εγκατασταθεί στη χώρα μας, προφανώς με την καθοδήγηση των υποκινητών και (παράνομων) διακινητών τους. Και ενώ οι πάντες γνωρίζουν ότι το αίτημα αυτό είναι αδύνατο να ικανοποιηθεί, ως απαράδεκτο πολιτικά, ηθικά και νομικά και το ελληνικό κράτος όφειλε αυτεπαγγέλτως να εφαρμόσει το νόμο και να αποκαταστήσει την τάξη, από εκεί και πέρα αρχίζει το θέατρο του παραλόγου, με πρωταγωνιστές όλους τους συναρμόδιους, αλλά και άλλους αναρμόδιους που αλυσιδωτά ενεπλάκησαν.

Ο Πρύτανης της Νομικής Σχολής δεν ζητά την ΑΜΕΣΗ επέμβαση της Αστυνομίας και δηλώνει μόνο αδυναμία.

Ο Πρόεδρος της Νομικής Σχολής, ούτε αυτός ζητά από τις Αρχές την σχετική επέμβαση των Αρχών προς εκκένωση του κτιρίου από τους παράνομους μετανάστες. Παραδέχεται πάντως ότι υπάρχει πρόβλημα, το οποίο πρέπει να το λύσει η πολιτεία που περίπου το δημιούργησε και απλώς ζητά να πάνε σε άλλο χώρο, δηλαδή να φύγουν από το χώρο ευθύνης του και "γαία πυρί μειχθήτω".

Η Υπουργός Παιδείας, για λόγους επικοινωνιακούς, μιλά με σκληρά λόγια, αλλά δεν απαιτεί από τις πρυτανικές αρχές να δώσουν την απαιτούμενη άδεια για

την επέμβαση της Αστυνομίας.

Ο Σύλλογος των Καθηγητών ΑΕΙ. Ούτε αυτός ζητά άμεση επέμβαση των Αρχών. Δεν παραλείπει όμως να επισημάνει τις ευθύνες της πολιτείας (που φταίει) και καταδικάζει γενικώς και αορίστως.

Η Αστυνομία βεβαίως δεν επεμβαίνει, γιατί δεν νομιμοποιείται, αφού κατά νόμον δεν της ζήτησαν την συνδρομή οι πρυτανικές αρχές.

Κανείς, τέλος, δεν ζήτησε από το ελληνικό κράτος να κάνει το αυτονόητο. Να προλαβαίνει και να "πατάσει" κάθε παρανομία "εν τη γενέσει" της. Δηλαδή την υποχρέωσή του, και όχι η κυβέρνηση να εμφανίζεται ως απλός θεατής υπό τον φόβο του πολιτικού κόστους.

Και ενώ η κατάσταση φαινόταν να είναι αδιέξοδη, τελικά βρέθηκε λύση και η Νομική Σχολή εκκενώθηκε μετά από μαραθώνιες διαβουλεύσεις τα ξημερώματα της 29-1-2011. Οι μετανάστες οικειοθελώς δέχθηκαν και μετακινήθηκαν ομαλά σε νεοκλασσικό κτίριο της οδού Πατησίων και Ηπείρου για 15 ημέρες, μέχρι να εξετασθεί το αίτημά τους. Και το θέατρο του παραλόγου συνεχίζεται αμείωτο με ποικιλομορφία :

Λίγο νωρίτερα από την έναρξη των διαβουλεύσεων, είχαν καλέσει σε πορεία, από τα Εξάρχεια στη Νομική, ο Σταθμός "Πανεπιστήμιο" του μετρό κλείνει και σταδιακά 2.000 άτομα και πλέον συγκεντρώνονται στην Ιπποκράτους και στα Προπύλαια. Συγχρόνως ανακοινώνονται συγκεντρώσεις συμπαραστάσης και σε άλλες πόλεις της χώρας, όπως Θεσσαλονίκη, Ηράκλειο, Χανιά, Ξάνθη και Κοζάνη και η αναταραχή δείχνει να εξαπλώνεται πανελληνίως.

Στις μαραθώνιες ως άνω διαπραγματεύσεις συμμετέχουν και πρόσωπα αναρμόδια, χωρίς θεσμοθετημένο ρόλο από την πολιτεία π.χ. οι κ.κ. Α. Αλαβάνος και Θ. Δρίτσας του Σύριζα, ο Ν. Σκυφτούλης της αντιεξουσιαστικής κίνησης και ο Ν. Γιαννόπουλος μέλος της "Πρωτοβουλίας Αλληλεγγύης" κ.α. προφανώς γιατί τους ξέφυγε ο έλεγχος της κατάστασης που είχαν στηρίξει.

Ο αρμόδιος κατά νόμον Εισαγγελέας Εφετών Αθηνών καλεί νομότυπα ενώπιόν του τον Πρύτανη της Νομικής δια τις δέουσες διευκρινήσεις (προφορικά) για την παράνομη κατάσταση που δημιουργήθηκε στο χώρο ευθύνης του. Ο Πρύτανης αγνοεί την κλήση του Εισαγγελέα Εφετών και ζητά και επιτυγχάνει ακρόαση από τον Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου. Τα γεγονότα τρέχουν και ο Εισαγγελέας Εφετών άρχισε την διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης για το θέμα και καλεί 8 άτομα να δώσουν εξηγήσεις ως ύποπτοι τέλεσης πλημμελημάτων και κακουργημάτων. Η κλήση αφορά τον Πρύτανη για το αδίκημα της παράβασης καθήκοντος (πλημμέλημα). Οι υπόλοιπες κλήσεις αφορούν το αδίκημα της προώθησης και διακίνησης λαθρομεταναστών (κακούργημα) και απευθύνονται σ' αυτούς που στήριξαν τους λαθρομετανάστες στο εγχείρημά τους, μεταξύ αυτών δε και ο παραπάνω Ν. Γιαννόπουλος, ο οποίος μάλιστα δεν προσήλθε και σε γραπτή δήλωσή του, σύμφωνα με δημοσιεύματα του Τύπου, χαρακτηριστικά αναφέρει : "Αποδέχομαι με μεγάλη υπερηφάνεια την κατηγορία της παράνομης

διακίνησης λαθρομεταναστών. Γιατί αυτό σημαίνει την αμέριστη αλληλεγγύη μου στους μετανάστες που ζουν και δουλεύουν στην Ελλάδα, χωρίς χαρτιά, υφιστάμενοι υπερεκμετάλλευση, ταπεινώσεις και καταστολή". Ε, ΟΧΙ, ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΔΥΝΑΤΟΝ!!!

Οι παραλογισμοί συνεχίστηκαν και στη Βουλή των Ελλήνων με αφορμή τους μετανάστες-απεργούς πείνας της Νομικής, όπου στη συνεδρίαση της 28-1-2011 ξέσπασε σφοδρή πολιτική σύγκρουση.

Η Ν.Δ. άσκησε έντονη κριτική στην κυβέρνηση για το θέμα ενώ φαίνεται ότι έπαθε αμνησία, λησμονώντας ότι οι λαθρομετανάστες της Νομικής εφήρμοσαν παρόμοια συνταγή με αυτή του Νοεμβρίου του 2008, όταν επί περιόδου που αυτή ήταν κυβέρνηση, 15 λαθρομετανάστες στα Χανιά, έχοντας ως αίτημα την πλήρη νομιμοποίηση της παραμονής τους στην Ελλάδα, ύστερα από απεργία πείνας 26 ημερών, επέτυχαν εκβιαστικά την νομιμοποίησή τους, κατόπιν αποφάσεως του τότε Υπουργού Εσωτερικών κ. Π. Παυλόπουλου.

Το ΠΑΣΟΚ στοχοποιεί με τη σειρά του ως υπεύθυνο τον ΣΥΡΙΖΑ, κατηγορώντας τον για "πολιτική εμπορία" ενώ ο ΣΥΡΙΖΑ ανταπάντησε ότι : "Η Ελλάδα λέει ότι δεν αντέχει άλλους μετανάστες. Όμως τους εκμεταλλεύεται".

Παράλληλα ο κ. Α. Αλαβάνος από τηλεοράσεως, επειδή ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης κ. Α. Σαμαράς ζήτησε την κατάργηση του πανεπιστημιακού ασύλου με αφορμή τα γεγονότα της Νομικής, χαρακτήρισε ως "μη Έλληνα" όποιον ζητά κάτι τέτοιο. Ευτυχώς για τη χώρα που από τον ίδιο πολιτικό χώρο υπάρχουν και νουνεχείς και συνετοί πολιτικοί, όπως ο κ. Φ. Κουβέλης, ο οποίος ζήτησε απλά και καθαρά να εφαρμοστεί ο Νόμος.

Αντισυνταγματικός ο Ν. 3838/2010

Και σαν να μην έφθαναν όλα τα άλλα, έρχεται ένα ηχηρό ράπισμα στην κυβέρνηση για να την προσγειώσει στην εθνική-ελληνική πραγματικότητα, όταν το Συμβούλιο της Επικρατείας (ΣτΕ) περί το τέλος Ιανουαρίου 2011 έκρινε ΑΝΤΙΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΟ το Νόμο 3838/2010 που εν σπουδή και με ταχείες διαδικασίες ψήφισε η κυβέρνηση και αναφέρεται στην απόκτηση της ελληνικής ιθαγένειας από αλλοδαπούς και την συμμετοχή των αλλοδαπών στις πρόσφατες Δημοτικές και Περιφερειακές Εκλογές.

Ειδικότερα το Δ' Τμήμα του Ανωτάτου Ακυρωτικού Δικαστηρίου της χώρας, με ενισχυμένη σύνθεση, με την υπ' αριθμ. 350/2011 απόφασή του έκρινε ΟΜΟΦΩΝΑ ότι : "Το δικαίωμα περί της ανάδειξης της αυτοδιοικητικών οργάνων επιφυλλάσσεται μόνον στους Έλληνες πολίτες και δεν μπορεί και στους μη έχοντες την ιδιότητα αυτή, χωρίς αναθεώρηση του Συντάγματος". Περαιτέρω η ως άνω απόφαση του ΣτΕ αναφορικά με την ελληνοποίηση των αλλοδαπών αναφέρει : "Η πολιτογράφηση αυτή γίνεται με βάση αμιγώς τυπικές προϋποθέσεις χωρίς εξατομικευμένη κρίση περί της συνδρομής της ουσια-

στικής προϋποθέσεως του δεσμού προς το ελληνικό έθνος του αιτούντος την πολιτογράφηση αλλοδαπού, δηλαδή την εκ μέρους του εθελούσιας αποδοχής των αξιών που συνάπτουν προς τον ελληνισμό και την εντεύθεν απόκτηση ελληνικής συνειδήσεως". Έτσι το σοβαρότατο εθνικής σημασίας αυτό ζήτημα, το οποίον ειρήσθω εν παρόδω έφθασε ενώπιον του ΣτΕ με προσφυγή ιδιώτη δικηγόρου, παραπέμπεται τώρα στην Ολομέλεια του Συμβουλίου της Επικρατείας για οριστική κρίση. Ευτυχώς που υπάρχουν ακόμη Έλληνες Δικαστές που υπερέβησαν εαυτούς στην υπόθεση αυτή, η οποία αγγίζει την ίδια την επιβίωση του ελληνικού έθνους, καθόσον το εν λόγω νομοθετικό τερατούργημα θα οδηγούσε σε αθρόες, ανεξέλεγκτες και αβασάνιστες πολιτογραφήσεις αλλοδαπών, κάτι για το οποίο μετά σθεναρότητας και με κάθε μέσον μάχεται από χρόνια η ΕΛ.Ε.Σ.ΜΕ και αντιτίθεται η συντριπτική πλειοψηφία των Ελλήνων πολιτών. Και τούτο, διότι, πέραν του ότι εγκυμονούνται σοβαροί κίνδυνοι για την εθνική και δημόσια ασφάλεια της χώρας, ο ανωτέρω Νόμος αποτελεί πόλο έλξεως και μαγνήτη εισόδου νέων ογκωδών κυμάτων λαθρομεταναστών στην Ελλάδα. Όμως "ουδέν κακόν αμιγές καλού", γιατί η οριστική απόφαση του Νόμου από την Ολομέλεια του ΣτΕ θα προκαλέσει παρεπόμενα προβλήματα. Ήδη η Ν.Δ. έθεσε θέμα ακυρότητας των αυτοδιοικητικών εκλογών του Νοεμβρίου 2010 στις περιφέρειες που ψήφισαν ελληνοποιηθέντες αλλοδαποί βάσει του Ν.3838/2010, με ότι αυτό δυσμενές συνεπάγεται για τον τόπο και την εθνική οικονομία.

Παγκόσμιος Κίνδυνος οι Ισλαμιστές

Αμιλλόμενοι σε ατολμία, αδράνεια και ανικανότητα όλοι οι προαναφερθέντες ανοηταίνοντες κρατικοί φορείς και πρόσωπα που διαμόρφωσαν το Μεταναστευτικό στην Ελλάδα σ' αυτή την επικίνδυνη για τη χώρα κατάσταση και γενικότερα οδήγησαν αυτή σε παρακμιακή κρίση, εθελουφλούντες υπαιτίως, ακόμη δεν έχουν συνειδητοποιήσει την επερχόμενη απειλή του ισλαμικού κινδύνου που εξαπλώνεται παγκοσμίως και τα κράτη λαμβάνουν τα επιβαλλόμενα μέτρα αυτοπροστασίας, ενώ απτά σημάδια της απειλής αυτής έχουν κάνει την εμφάνισή τους και στη χώρα μας. Ήδη στη Σουηδία ανέδρασαν δυναμικά στην αιματηρή βομβιστική επίθεση αυτοκτονίας (2 εκρήξεις) στο κέντρο της Στοκχόλμης την 11ην Δεκεμβρίου 2010 από Ιρακινό ισλαμιστή τρομοκράτη που έγινε ως αντίποινα του γεγονότος ότι η Σουηδία επέτρεψε την έκδοση των σκωπτικών σκίτσων που αφορούσαν τον προφήτη Μωάμεθ.

Ενδεικτικά αναφέρεται ότι χιλιάδες μουσουλμάνοι μετανάστες ξυλοκοπήθηκαν αγρίως στην πόλη Malmö από ακροδεξιούς, που έσπειραν τον πανικό και τον φόβο σε 80.000 μουσουλμάνους μετανάστες από τους 300.000 της πόλης, που φημίζεται για την ανεκτικότητα της, μετά τη νίκη στις εκλογές του δεξιού Άκσον.

Οι συνεργασίες της Ισπανίας με την Μαυριτανία και Σενεγάλη και της Ιταλίας με την Λιβύη του Γκαντάφι,

η εντατικοποίηση των περιπολιών, το τείχος-συρματοπλέγμα του Γιβραλτάρ και άλλα μέτρα, έκλεισαν τις άμεσες διόδους των περισσότερων εξωτερικών συνόρων της ΕΕ, κυρίως για τους Μαροκινούς και Αλγερινούς. Αυτοί εισέρχονται πλέον από την Ελλάδα στην ΕΕ μέσω Κωνσταντινούπολης, η οποία με την ανοχή της Τουρκίας έχει καταστεί το κέντρο διακίνησης των λαθρομεταναστών. Εκεί αποφασίζεται αν θα διακινηθούν προς τα νησιά της Ελλάδας και να περάσουν από εκεί ή θα περάσουν στην Ελλάδα μέσω του Έβρου. Βάσει διακρατικών συμφωνιών που υπέγραψαν με την Τουρκία το Μαρόκο και η Αλγερία, οι υπήκοοί τους ταξιδεύουν στην Τουρκία χωρίς visa. Σύμφωνα με ασφαλείς πληροφορίες που είδαν το φως της δημοσιότητας, εκεί ορισμένοι από τους λαθρομετανάστες αυτούς του Βορειοαφρικανικού χώρου εύκολα διαβρώνονται από τις Τουρκικές μυστικές υπηρεσίες και ιδίως από την πανίσχυρη ΜΙΤ και διοχετεύονται στην Ελλάδα, ικανοί για κάθε πρακτορικό ρόλο ή "προβοκάτσια". Αυτό άλλωστε επιβεβαιώνεται και από την πρόσφατη διαρροή των εμπιστευτικών αμερικανικών διπλωματικών εγγράφων που ομιλούν για απαξίωση του πλέγματος ασφαλείας της Ελλάδας σε συνδυασμό με τις προσωπικές εκτιμήσεις του πρώην Πρέσβη των ΗΠΑ στην Αθήνα Ντάνιελ Σπέκχαρτ που αναφέρονταν σε εμπιστευτικά προς την Ουάσιγκτον διπλωματικά έγγραφα, που διέρρευσαν μέσω Wikileaks και απεκάλυψε η εφημερίδα Guardian του Λονδίνου πρόσφατα. Εκτιμήσεις, σύμφωνα με τις οποίες "οι ομάδες που βρίσκονται στο κέντρο της Αθήνας των μουσουλμάνων ενδεχομένως θα ριζοσπαστικοποιηθούν, με αποτέλεσμα να δημιουργηθούν οι απαραίτητες προϋποθέσεις για το ξέσπασμα ταραχών". Δεν θα ήταν υπερβολή να λεχθεί ότι η κατάληψη της Νομικής τον Ιανουάριο του 2011 από τους Μαροκινούς, Αλγερινούς, Αφγανούς κ.λ.π. μουσουλμάνους λαθρομετανάστες ήταν μια "πρόβα" εξέγερσης και ταραχών τύπου Δεκεμβριανών του 2008, ενώ ήδη βρίσκονταν σε εξέλιξη οι εξεγέρσεις των μουσουλμανικών χωρών της Τυνησίας, Υεμένης, Αιγύπτου, τη στιγμή που ολόκληρος ο Αραβικός κόσμος "κοχλάζει" έτοιμος να εκραγεί με απρόβλεπτες συνέπειες για τη Δύση από την επικράτηση των σκληρών ισλαμιστών. Το γεγονός δε αυτό, είναι σφόδρα πιθανό να προκαλέσει νέα κύματα λαθρομεταναστών προς Ελλάδα και Ευρώπη, μέσω Ελλάδας, ιδιαίτερα από τα νότια της Ελλάδος (Κρήτη κ.λ.π.), μιας και η κατασκευή του φράχτη στον Έβρο και η παρουσία της Frontex, κατά πάσα πιθανότητα θα μεταωπίσει την πύλη εισόδου προς Νότον, όπου η Β. Αφρική και Μ. Ανατολή βρίσκονται εγγύτερα γεωγραφικά και απέναντι. Ήδη περί τους 6.000 έγκλειστοι των φυλακών της Αιγύπτου κακοποιοί έχουν αποδράσει, με επικείμενο κίνδυνο διοχετεύσεως της παράνομης δράσης τους σε Ελλάδα και Ευρώπη. Αυτός είναι και ο λόγος για τον οποίον κρούουν τον κώδωνα του κινδύνου πηγές ξένων μυστικών υπηρεσιών, αναφορικά με την μετατροπή της Ελλάδας σε πύλη εισόδου της έντασης στον ευρωπαϊκό χώρο, την οποία προκαλούν οι εξεγέρσεις και οι διαδηλώσεις εναντίον των πολιτικών ηγεσιών στα κράτη της Β. Αφρικής και Μ. Ανατολής. Δεν

είναι τυχαίο το γεγονός ότι ο πρωθυπουργός της Βρετανίας Ντέιβιντ Κάμερον στην ομιλία του στη Διεθνή Διάσκεψη του Μονάχου για την Ασφάλεια (6-2-2011) τόνισε πως "το πολυπολιτισμικό μοντέλο κοινωνίας στη Βρετανία απέτυχε. Η ανεκτικότητα απέναντι σ' εκείνους που απορρίπτουν τις αξίες της Δύσης απέτυχε" και υπογράμισε ότι "η Βρετανία χρειάζεται πλέον ισχυρότερη εθνική ταυτότητα". Έτσι και η Βρετανία συντάσσεται πλήρως με την γραμμή Μέρκελ-Σαρκοζί, οι οποίοι έχουν ήδη καταγγείλει το μοντέλο ενσωμάτωσης των μεταναστών στην Ευρώπη, σκληρύνοντας την στάση τους επί το αυστηρότερον για τους μετανάστες.

Η στάση αυτή του Βρετανού πρωθυπουργού υπογορεύτηκε από την ανησυχία που προκάλεσε σε Αμερικανούς και Βρετανούς η διαρκώς αυξανόμενη απειλή από τους εγχώριους εξτρεμιστές μουσουλμάνους της Βρετανίας, σύμφωνα με τις νέες αποκαλύψεις της ιστοσελίδας Wikileaks που έφερε στο φως της δημοσιότητας η εφημερίδα Telegraph (7-2-2011). Τα έγγραφα φανερώνουν ότι η MI6 παρακολουθεί με δέος τον αυξανόμενο αριθμό των νεαρών μουσουλμάνων, οι οποίοι, παρά το γεγονός ότι έχουν γεννηθεί στη Βρετανία, είναι έτοιμοι να στραφούν εναντίον της και καταφεύγουν σε στρατόπεδα εξτρεμιστών ισλαμιστών για να "αποφοιτήσουν" ως τρομοκράτες, οι οποίοι είναι σφόδρα πιθανόν να προκαλέσουν κύμα βομβιστικών επιθέσεων αυτοκτονίας που δύσκολα θα σταματήσουν. Στα έγγραφα αυτά επίσης γίνεται ξεκάθαρο, ότι οι Βρετανικές μυστικές υπηρεσίες (και η MI6) βασίζονται σε μεγάλο βαθμό στη CIA για να εντοπίσουν έγκαιρα τυχόν απειλές από ξένους και εγχώριους τζιχαντιστές-ισλαμιστές.

Συμπεράσματα - Προτάσεις

Όλα τα ανωτέρω γεγονότα και περιστατικά είχαν προβλεφθεί από την ΕΛ.Ε.Σ.ΜΕ σε ανύποπτο χρόνο, η οποία δικαιώνεται απόλυτα για τις απόψεις και θέσεις της αναφορικά με το μεταναστευτικό της χώρας, αλλά κανείς αρμόδιος, εδώ και δύο δεκαετίες, δεν τις έλαβε σοβαρά υπόψη και φθάσαμε σ' αυτό το "χείλος του γκρεμού". Η κυβέρνηση οφείλει αμελλητί να αφήσει κατά μέρος τις όποιες πείσμονες εμμονές και αγκυλώσεις της και να καταργήσει αμέσως τον ολέθριο για την εθνική μας ταυ-

τότητα και συνοχή Ν. 3838/2010 που αναφέρεται στο δικαίωμα ψήφου στους εν Ελλάδι αλλοδαπούς και στις αβασάνιστα αθρόες ελληνοποιήσεις αυτών, που λειτουργεί ως πόλος έλξης κυμάτων λαθρομεταναστών και δη μουσουλμάνων που επιτείνουν τον κίνδυνο. Όπως επίσης οφείλει να επισπεύσει η κυβέρνηση την κατασκευή του φράχτη στον Έβρο πριν κατακλυστεί η χώρα από τα αθρόα κύματα των λαθρομεταναστών, συνεπεία των πρόσφατων πολιτικών αναταράξεων των κρατών της Β.

Αφρικής και Μ. Ανατολής.

Ο κόσμος γύρω μας φλέγεται και η φωτιά μεταδίδεται στην αυλή μας και δεν το έχουμε συνειδητοποιήσει. Όμως εμείς, αντί να σβήσουμε τη φωτιά, την συντηρούμε στο όνομα μιας διαστρεβλωμένης ιδέας αντιρατσισμού και "φιλοπρόοδης θολοκοουλτούρας", βαδίζοντας ολοταχώς σε ολοκαύτωμα, μη διστάζοντας να προβαίνουμε και σε άγριες "εμφύλιες" συγκρούσεις για τους λαθρομετανάστες (π.χ. την 15-1-2011 μεταξύ ακροαριστερών αντιρατσιστών, ακροδεξιών και αστυνομίας, όταν η ρίψη δακρυγόνων έφθασε και μέσα στον Ιερό Ναό του Αγίου Παντελεήμονος Αχαρνών). "Πολιτικά παιχνίδια" που διακυβεύουν την εθνική ασφάλεια της χώρας, δεν χωρούν πλέον. Πρέπει να λειτουργήσουν οι θεσμοί και να εφαρμόζονται οι νόμοι για όλους. Να τεθεί τέρμα στο "παραμύθι" του ασύλου που γίνεται αντικείμενο εκμεταλλεύσεως από τον οποιονδήποτε επιβουλεύεται την δημόσια τάξη και ασφάλεια. Πολιτικοί χώροι και πρόσωπα, ως και οργανώσεις και μειοψηφικές ομάδες που οργάνωσαν την όλη ιστορία της Νομικής ή παρόμοιες εκδηλώσεις που καταστρέφουν ανενδοίαστα τη δημόσια περιουσία, δυναμιτίζουν τη δημοκρατική ομαλότητα και την κοινωνική ηρεμία, να τεθούν εκτός πολιτικού παιχνιδιού, εκτός της κοινωνίας και εάν χρειαστεί εκτός νόμου. Φτάνει πια η υποκρισία. Το κράτος πρέπει να σοβαρευτεί και να λειτουργήσει όπως όλα τα δυτικά δημοκρατικά κράτη που σέβονται τον εαυτό τους και λαμβάνουν τα ενδεικνύόμενα μέτρα αυτοπροστασίας τους, έναντι των λαθρομεταναστών, άλλως ας καταργηθεί γιατί δεν έχει λόγο υπάρξεως. Στο χέρι του ελληνικού λαού είναι να διαλέξει τι θέλει, θέτοντας στο περιθώριο όσους αρνούνται ή δεν τολμούν να τον κυβερνήσουν ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΑ, στα πλαίσια του Συντάγματος και εφαρμόζοντας πιστά τους νόμους του κράτους.

ΤΩΝ ΟΙΚΙΩΝ ΗΜΩΝ ΕΜΠΙΜΠΡΑΜΕΝΩΝ, ΑΥΤΟΙ, ΤΥΦΛΟΙ ΤΑΤ'ΩΤΑ ΤΟΝ ΤΕ ΝΟΥΝ ΤΑ Τ'ΟΜΜΑΤΙ, ΑΔΟΥΣΙΝ

Οι "Προβληματισμοί" στην υπερδεκαετή, παρουσία τους και ειδικά οι "Θέσεις", επανειλημμένα και επίμονα προέβαλαν με σοβαρότητα και ακλόνητη τεκμηρίωση θέματα και ζητήματα απασχολούντα την Πολιτεία και την Κοινωνία. Η προσέγγιση, σπουδή και παρουσίασή τους, πάντοτε, έγινε με μόνο γνώμονα το εθνικό ενδιαφέρον και συμφέρον. Δυστυχώς όμως οι κατά περίπτωση κρατούντες, αλλά και οι δρώντες και αντιδρώντες γενικώς, καθώς και οι αναγνώστες ή ακροατές την ιδίαν, ως η επικεφαλίδα, τήρησαν στάση και συμπεριφορά.

Οι "Θέσεις" απουσίασαν, επί μακρόν, από τους "Προβληματισμούς", γιατί δεν είχαν τίποτα καινούργιο να πουν. Όσα από διετίας συμβαίνουν τα είχαν προβλέψει, τα είχαν γράψει και κατά περίπτωση και καταγγείλει, πολύ πριν συμβούν. Σήμερα, από οργή, αντί άλλου κειμένου, συρράπτουν αποσπάσματα παρελθουσών καταγραφών και τα παραθέτουν κατά ενότητα και χρονολογική σειρά, με θλιβερότατη ικανοποίηση.

ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑ

Τελευταία τοποθέτησή μου έγινε στην Ιστοσελίδα της ΕΛ.Ε.Σ.ΜΕ, στις 13-1-2009, στην οποία υπενθύμιζα, συνοπτικά, όσα είχα καταγγείλει ή προβλέψει σε προηγούμενα άρθρα όπως :

Τεύχος 30 (Οκτ 2005)

*Αντιτίθεμαι στο "κλείσιμο" της υπόθεσης "τρομοκρατία - 17N" εκ λόγου γνώσεως και ενημερότητας.

*Γνωστοποιηθέντα υπευθύνως, στους υψηλότερους αρμοδίως, στοιχεία αγνοήθηκαν και δεν διερευνήθηκαν σοβαρότατες υποθέσεις (π.χ. Συκούριο).

*Η όλη επιχείρηση (συλλήψεις - δίκες κ.λ.π.) ακολούθησε σενάριο "αυτοαποστρατείας" της 17N, που το χάλασε η επιβίωση του Σ. Ξηρού.

*Καταβλήθηκε επίμονη συνεχής προσπάθεια "απίθανων διαφόρων" να ενδύσουν με πολιτικό υπόβαθρο και κίνητρα τους "ληστεύοντες" και εκτελούντες συμβόλαια "πιστολάδες".

*Επιδιώχθηκε δημιουργία κλίματος "πολιτικής οντότητας" σ'αυτούς και διαύλων διαχύσεώς του προς "νέους αγωνιστές" προσαρμοζόμενους στις νέες συνθήκες αγώνων".

Τεύχος 36 (Οκτ 2006) επανέρχομαι προειδοποιών :

*Μέσα από όλες αυτές τις ενέργειες, των δικαζομένων και

των υποστηρικτών και ομολογητών τους, θα επιχειρηθεί διέγερσις και συνέγερσις "ομοφρόνων" για νέους επαναστατικούς αγώνες, με τη μορφή που οι σημερινές συνθήκες επιβάλλουν.

Τεύχος 45 (Απρ 2008)

*Εκτιμώ ότι "το μήνυμα" συνεγέρσεως και ενεργοποίησης για αγώνες, με τη μορφή, που οι σημερινές συνθήκες επιβάλλουν, διευρύνεται και μορφοποιείται, όπως διαπιστώνεται από τις ληστείες και τις εικόνες ισχυρών παρατάξεων σαρισσοφόρων, οι οποίοι "αμυνόμενοι" επέρχονται, αλλά και από τους αμύντορες πολιτικών και ατομικών δικαιωμάτων, που σπάνε, καίνε, διαδηλώνουν, επιγράφουν και συγγράφουν για να δώσουν στήριξη, συμπάθεια στους "νέους αγωνιστές" και καταλήγω: "Υπόθεσή μου και οι δύο περιπτώσεις, από διαφορετικές αφετηρίες, αλλά με κοινή υποκίνηση, έχουν κοινούς αποδέκτες τους συγκεκριμένους για νέους αγώνες κ.λ.π. Επειδή όσα έρχονται, εκ των έσω και έξω, στον τόπο μας, θα είναι πολλά, δύσκολα και πιεστικά, εύχομαι η υπόθεσή μου να διαψευσθεί εκ των πραγμάτων. Οψόμεθα". Αμ δε!

Στην Ιστοσελίδα, λοιπόν, της ΕΛ.Ε.Σ.ΜΕ, στις 13-1-2009, διαπιστώνω "τα συμβαίνοντα, τους τελευταίους δύο μήνες, αποδεικνύουν ότι η υπόθεσίς μου ήταν απολύτως ορθή και η ευχή ανέφικτος. Ανέφικτος γιατί; Για τον απλούστατο λόγο της συνειδητής αποδοχής της ανευθυνότητας των πάντων σ'όλες τις Κρατικές και Δημόσιες Λειτουργίες. Και στην καιροφυλακτική ετοιμότητα των εκτός εξουσίας να αξιοποιήσουν ιδιοτελώς όποια παράλειψη, ατυχία και αποτυχία. Το ανεύθυνο όμως δεν προέκυψε ως κεραυνός εν αιθρία. Προήλθε από την, επί τριάντα χρόνια, σκόπιμη και μεθοδική αποδόμηση κάθε υπηρεσιακού θεσμού και θέσεως ελέγχου και υπευθυνότητας. Και η Αστυνομία δεν γίνεται να αποτελέσει εξαίρεση.

Αυτή την κατάσταση εκμεταλλεύονται και καπηλεύονται οι "καθοδηγητές" της τρομοκρατίας, και οι "συντονιστές" των αντιεξουσιαστικών κινητοποιήσεων. Και στις δύο αυτές "εκφράσεις" παρεισφρέει, αν δεν προσκαλείται, συντονίζεται και πιθανώς συνεργάζεται το οργανωμένο και το κοινό έγκλημα. Αυτήν την κατάσταση αξιοποιεί, συντηρεί και ίσως καθοδηγεί κάθε ενδιαφερόμενος για την ελληνική αποδυνάμωση εθνικής ισχύος, κοινωνικής συνοχής, οικονομικής ευρωστίας και διεθνούς κύρους.

Όσα συνέβησαν και συμβαίνουν είναι δονήσεις ισχυρής προσεισμικής δραστηριότητας. Αν δεν ληφθούν μέτρα, από το σύνολο των Ελλήνων, με μόνα κριτήρια την ευθύνη και την προσφορά προς την ΕΛΛΑΔΑ, το ελληνικό ρήγμα θα ενεργοποιηθεί με ισχυρότατο "κύριο ΣΕΙΣΜΟ" και η οποιαδήποτε μεταμέλεια και μετάνοια θα είναι ΑΧΡΗΣΤΗ.

Αυτά στις 13 Ιανουαρίου 2009!! Έκτοτε μέχρι σήμερα (10 Φεβρουαρίου 2011) ουδέν έγγραφα για την ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑ. Επί δύο έτη παρακολουθώ και αρχειοθετώ ενέργειες, προκηρύξεις, δηλώσεις, εντός Δικαστηρίων διαδηλώσεις και αναμένω, ως λίαν πιθανό, "λυντσαρίσμα" των Δικαστών. Για επιστέγασμα, η πλήρως θλιβερή επιβεβαίωση των προβλέψεών μου, ο Β. Παλιωκόστας επικηρύχθηκε με ένα εκατομμύριο ευρώ για τη συνέργειά του στη δολοφονία του Υπασπιστή του τότε Υπουργού. Αυτός ξέρει αν και πόσο συνέργησε (ή ανέχθηκε) στο κουκούλωμα της 17Ν. Εμείς θα παρακολουθούμε τη δράση αυτού του συρφετού, που αυτοτιτλοφορείται, χωρίς κάθε φορά η "βίδα" του, νομίζει πως ταιριάζει, όπως να αντιλαμβάνεται ότι είναι "πίονι", στο παιχνίδι κάποιων βυρσοδομούντων και τη δική του συμφορά. Υπάρχει ελπίδα; ΝΑΙ! αν, οι αναφερόμενοι στην επόμενη ενότητα, πιστέψουν και γίνουν "ταγοί" υπευθυνότητας και προσφοράς στην πατρίδα (αν την προσδιορίσουν βέβαια).

ΠΟΛΙΤΙΚΟΙ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΕΣ

Στα τεύχη 2 (Φεβ 2001) και 26 (Φεβ 2005) παρέθεσα απόσπασμα από παλαιότερο άρθρο μου στις "Εθνικές Επάλξεις" του ΣΕΕΘΑ (Ιούνιος 1997) με τίτλο "Το Σύνδρομο της Εθνικής Ανησυχίας". Το παραθέτω και πάλι :

Οι Αιτίες

"Αυτή η συγκλονιστική απόκλιση, εκδηλούμενης ανησυχίας και πρακτικής ανταποκρίσεων του κορμού της ελληνικής κοινωνίας, δεν είναι δυνατόν να αποδοθεί και να αιτιολογηθεί εκ μόνης της απορριπτικής διαθέσεως των "πρώην", "τέως" ή "εκτός", από τους "νυν" και "εντός".

Υπάρχει κι εκδηλώνεται στον κορμό του εθνικού σώματος με την αποχή, τη σιωπή και την επικέντρωση του ενδιαφέροντος προς άλλα θέματα και πρώτοσέλιδα.

Υπάρχει κι εκδηλώνεται με τη μοιρολατρική αποδοχή ότι άλλοι, τρίτοι, ισχυροί για δικούς τους λόγους, θα αποφασίσουν και θα ρυθμίσουν τα πράγματα, μια που οι δικοί μας ταγοί, οικονομικοί, κοινωνικοί - πνευματικοί και πολιτικοί, είναι απλώς "εντολοδόχοι - διαχειριστές", με ποικίλλουσα κατά περίπτωση και πρόσωπο ευρύτητα κι ευχέρεια διαχείρισεως.

"Εντολοδόχοι

- Διαχειριστές" εντολέων πραγματικών, αλλά μη καταδεικνυόμενων.

"Εντολοδόχοι

- Διαχειριστές" ενεργούμενα, οι οποίοι επιλέγονται, προετοιμάζονται, χρίζονται, επιβάλλονται, χρησιμοποιούνται και καθαιρούνται, αλλά ουδέποτε αυτονομούνται, ουδέποτε αποδεσμεύονται.

"Εντολοδόχοι

- Διαχειριστές" οι οποίοι, ίσως, ουδέποτε γνώρισαν την πραγματική πηγή δυνάμεως, της οποίας έγιναν "σκεύη εκλογής", αλλά αισθάνονται κάθε στιγμή τους "ενδιάμεσους - νήματα", μέσω των οποίων καθοδηγούνται, επιδοκιμάζονται ή απορρίπτονται.

Γενική είναι η πεποίθηση ότι το διαπελεγμένο σύστημα είναι πραγματικό. Προσφάτως μάλιστα, έχει αποδυθεί, με ιδιαίτερη αποτελεσματικότητα, σε μια προ-

σπάθεια απομυθοποίησης κι αποκαθλώσεως αυτών, κυρίως πολιτικών ειδώλων, που κατάφεραν ή μέχρι σήμερα τους επέτρεψαν, να θεωρούνται ως οντότητες χαρισματικές ή αυθύπαρκτες. Και πέραν αυτού το σύστημα προβάλλει κυνικώς απρόσβλητο κι ανενδοιάστως πλέον αποκαλύπτει, με σαρδόνιο ύφος, όσα προκαλύματα χρησιμοποίησε, επί δεκαετίες τώρα, για να παραλλάσσει και προωθή τις επιθυμίες του (θεσμούς και πρόσωπα) και, με περίσσεια θράσους, δηλώνει παρόν κι αποκαλύπτως πλέον, έτοιμο ν' αποφασίζει κι επιβάλλει.

Όπως και να έχουν τα πράγματα, οι Έλληνες σήμερα αυτά πιστεύουν, ως δεδομένα και αναλόγως προσαρμόζουν τη συμπεριφορά τους στη λογική του "βολέματος". Αυτοκατατάσσονται λοιπόν και βεβαίως κατατάσσουν κι όλους, στις βαθμίδες μιας μεγάλης κλίμακος του "βολεύομαι", "βολεμένος" κι όλων των δυνητικών παραγών τους, από το καλοβολεμένος μέχρι το βολοδαρμένος. Η πελατειακή νοοτροπία η οποία αμφίδρομα, χρόνια τώρα, στιγματίζει και ρυπαίνει τις σχέσεις πολιτείας και πολιτών, αρχόντων κι αρχομένων, προβαλλόντων και προβαλλομένων, προωθούντων και προωθουμένων, έχει δημιουργήσει ένα ιδιότροπο κλίμα, όπου οι κατά περίπτωση κρατούντες θέλουν τους Έλληνες ραγιάδες και οι αγωνιζόμενοι να επικρατήσουν τους προτιμούν ληστοτρόφους.

Είναι φυσικό, όλα τελικώς να καταλογίζονται στην πολιτική και τους πολιτικούς, αφού μόνον αυτοί εκλέγονται απ' το λαό για να κυβερνήσουν, μόνον αυτοί ζητούν την εκλογή για να κυβερνήσουν, υποσχόμενοι και δεσμευόμενοι. Γιατί; Αφού εξασφαλίσουν την εκλογή τους, δεν τα καταφέρνουν να τηρήσουν όσα υποσχέθηκαν και να πετύχουν, αν όχι τη λύση των διαφορών θεμάτων, τουλάχιστον τη μη επιδείνωση της ελληνικής θέσεως στα "εθνικά θέματα";

Η εύκολη απάντηση είναι "ποτέ δεν ενδιαφέρθηκαν παρά μόνο για την παρουσία τους στην ενεργό πολιτική", μ' ότι αυτός ο αφορισμός καλύπτει κι υπονοεί!

Αυτά τον Ιούνιο του 1997.

Στη μνήμη μου έρχονται θέματα πολλά που αξίζει να τα ξαναδείξουμε. Θα περιοριστώ όμως σε μικρά ενδεικτικά συναφή με την ενότητα.

Χρηματιστήριο, τεύχος 8 (Φεβ 2002)

"Αρχές του 1999 ο δείκτης του ΧΑΑ ήταν περί τις 2000 μονάδες. Στο τέλος του 2001 κυμαίνεται στις 2600 μονάδες. Η λογική των οικονομικών λέει ότι, στο οποιοδήποτε Χρηματιστήριο (στο δείκτη του) καθρεφτίζεται η εικόνα της οικονομίας, που εκπροσωπεί. Οι αριθμοί λοιπόν λένε ότι, στην τριετία 1999-2001, η ελληνική οικονομία πρέπει να είχε, ανάλογη ανάπτυξη. Αφού ανέβηκε ο δείκτης του ΧΑΑ κατά 30%, αναπτύχθηκε και η ελληνική οικονομία κατά 30%, δηλαδή είχε ετήσιο ρυθμό ανάπτυξης 9% για τρία χρόνια. Ποιος άνθρωπος, με δύο δράμια μυαλό, τολμά να το ισχυρισθεί;

Άρα και στις 2600 μονάδες το ΧΑΑ είναι υπερτιμημένο. Πώς και γιατί λοιπόν παρουσίασε το ΧΑΑ αυτή την τρελλή διακύμανση, ως τις 6000 μονάδες; Είναι δυνατόν Πρωθυπουργός, Υπουργοί, Οικονομικοί Σύμβουλοι, Τραπεζίτες, Χρηματιστές, Πολιτικοί Αρχηγοί, Βουλευτές και λοιποί και λοιποί να ονειροβατούν;

Ένας ΕΠΙΕΝΔΥΤΗΣ αγοράζει χρηματιστηριακούς τίτλους, για να εισπράξει μέρισμα. Έλκεται λοιπόν όταν, η προοπτική ανάπτυξης, του εγγυάται εισόδημα υψηλότερο (μέρισμα) από τον τραπεζικό ή ομολογιακό τόκο, αλλά ουδέποτε προσδοκά κέρδη ανώτερα της αναμενόμενης ανάπτυξης. Αν θέλει γρήγορα μεγάλη κέρδη ΤΖΟΓΑΡΕΙ και ΡΙΣΚΑΡΕΙ ή ΤΟΚΟΓΛΥΦΕΙ.

Στην τριετία 1999-2001 στο ΧΑΑ κάποιοι ΤΖΟ-

ΓΑΡΙΣΑΝ πονηρά (και κέρδισαν πολλά), οι πολλοί ΡΙΣ-ΚΑΡΙΣΑΝ αφελώς (κι'έχασαν πολλά) και κάποιοι παρακολούθησαν (οι ταγοί αλλά και τζογαδόροι) με κυνισμό ΤΟΚΟΓΛΥΦΩΝ.

Τους αφελείς και χαμένους τους γνωρίζουμε. Ποιοι είναι όμως οι ΠΑΙΧΤΕΣ ΤΖΟΓΑΔΟΡΟΙ και ΤΟΚΟΓΛΥΦΟΙ; Πρέπει να τους μάθουμε.

Βήμα Πρώτο

Έρχονται εκλογές ΟΤΑ και μετά οι βουλευτικές. Όλοι οι υποψήφιοι να αναρτήσουν στην είσοδο των εκλογικών κέντρων και γραφείων τους Υπεύθυνη Δήλωση/Πίνακα, ευανάγνωστη από το απέναντι πεζοδρόμιο. ΤΙ έχουν, ΠΟΤΕ, ΠΩΣ και ΠΟΘΕΝ έσχον ότι ΕΧΟΥΝ. Όποιος δεν αναρτήσει τη δήλωση να εισπράξει ΜΑΥΡΟ ΔΑΓΚΩΤΟ.

Βήμα Δεύτερο

Θα ΓΕΛΑΣΟΥΝ και οι ΠΕΤΡΕΣ. Γιατί κάποιοι, απ'όλους αυτούς, όχι μόνο ΕΠΑΙΞΑΝ, ΤΖΟΓΑΡΙΣΑΝ και ΤΟΚΟΕΓΛΥΨΑΝ, αλλά και ΚΥΡΙΩΣ ΞΕΠΛΥΝΑΝ, όλα όσα ΣΤΕΡΗΣΑΝ απ'τον ελληνικό λαό επί πολλά χρόνια.

Μη θυμώσει κανείς. Έχει δικαίωμα να διαμαρτυρηθεί μόνο όποιος συμμορφωθεί, αναρτήσει τη ΔΗΛΩΣΗ και δεχθεί μετά ΑΝΕΠΙΦΥΛΑΚΤΟ ΕΛΕΓΧΟ, μέχρι κεραίας και ΔΕΚΑΡΑΣ.

Δεν αναφέρομαι σε ΕΚΔΟΤΕΣ (μεγάλους και μικρούς), Εργολάβους, Επιχειρηματίες και λοιπούς καρπωτές των προϊόντων της ΟΝΕΙΡΟΒΑΣΙΑΣ. Τη δουλειά τους έκαναν και κάνουν και αυτοί διακινδυνεύουν με τις καταβολές της μίζας. Άλλωστε πολλοί απ'αυτούς πτωχεύουν, καταδικάζονται, φυλακίζονται και καμιά φορά αυτοκτονούν. Βεβαίως αν οι ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΑΝΑΡΤΗΘΟΥΝ και αυτοί θα ΚΑΤΑΔΕΙΧΘΟΥΝ".

Εργολάβοι των ΜΜΕ, τεύχος 9 (Απρ 2002)

"Μέσα στο περιβόλι της διαφθοράς, της διαπλοκής, των ηθικών εκπτώσεων και των εξαγορασμένων συνειδήσεων, ανθούν και παράγουν τα μέλη ενός ιδιόμορφου συνδικάτου, τα οποία φαίνονται ως αυτοτελώς ενεργούντα και αυτονόμως δρώντα. Πρόκειται για "διακεκριμένους" δημοσιογράφους, οι οποίοι, με νοοτροπία εργολήπτου, προσφέρουν τη γραφή, την φωνή και την εικόνα, που παράγουν, σ'όσους έχουν "ενδιαφέρον" και "λόγο" παρεμβάσεως στα δημοσιοποιούμενα, είτε για να διεκδικήσουν και κερδίσουν, είτε για να καταγγείλουν και βλάψουν. Εν πάσει περιπτώσει για να ωφεληθούν.

Αυτοί οι εργολάβοι των ΜΜΕ, άλλοι σοβαροί, άλλοι σκληροί, άλλοι κυνικοί, άλλοι φαιδροί ή επιμελώς αφελείς, μετακινούνται από μέσου εις μέσον και αναλαμβάνουν την προβολή και στήριξη της κατά περίπτωσιν ανατεθείσης εργολαβίας. Δεν είναι το Θεμέλιο ή η Οροφή. Είναι όμως τα απαραίτητα εργαλεία για όλες τις περιπτώσεις στηρίξεως πράξεων διαφθοράς και διαπλοκής και κυρίως της προβολής και διεξαγωγής του πολέμου και των μαχών μεταξύ των πρωταγωνιστών διαφθοράς και διαπλοκής.

Θα μπορούσα να τους καταδείξω και ονομάσω, όσους τουλάχιστον έχω αναγνωρίσει, δεν το κάνω, γιατί φοβάμαι πως αρκετοί θα μου ξεφύγουν κι'έτσι, μη αναγνωρίζον τη θεάρεστη αποτελεσματικότητά τους, θα τους αδικήσω και ίσως μειωθεί το "κασέ" τους.

Υπάρχει πάντως, για όποιους ενδιαφέρονται, ασφαλής μέθοδος αναγνωρίσεως και εντοπισμού των ΜΜΕ Εργολάβων. Παρακολουθείστε τις πρωϊνές (όχι πολύ πρωϊνές) ζώνες των Ρ/Φ Σταθμών, τις βραδινές προσωπικές εκπομπές των Τ/Ο Σταθμών και τις επιφυλλίδες των κυριακάτικων εφημερίδων. Βρείτε τους και φτύστε τους για να μη τους ματιάσετε".

Δημοκρατικός Συγκεντρωτισμός (Δ.Σ.) τεύχος 6 (Οκτ 2001)

"Όρος, ο οποίος καλύπτει την τελική διαμόρφωση της λειτουργίας και των διαδικασιών ολοκληρωτικού ελέγχου των Κομμουνιστικών Κομμάτων και του κράτους, όπου τα Κ.Κ. κυβερνούσαν.

Κατά τον Δ.Σ. : "Υπάρχει πάντοτε ένα κεντρικό κυρίαρχο πρόσωπο (ο Γ.Γ. του Κ.Κ.) παντεπόπτης και απόλυτος ελεγκτής. Ο Γ.Γ. περιβάλλεται από το Π.Γ. (συνήθως 12μελές), το οποίο θεωρητικά είναι το ανώτατο κομματικό όργανο και το οποίον, όταν οι ισορροπίες διαταραχθούν (η ισχύς του Γ.Γ. αμφισβητηθεί, μπορεί να τον αλλάξει. Γ.Γ. και Π.Γ. αντλούν την εξουσία από την Κ.Ε. και μέσω αυτής την ασκούν. Ο Δ.Σ. όμως τους εξασφαλίζει τον έλεγχο της Κ.Ε. γιατί με τις διαδικασίες του κατευθύνουν, προς τα μέλη του κόμματος τις επιθυμίες (προθέσεις) τους, μέχρι τις βασικές κομματικές οργανώσεις. Αντιστρόφως από τις βασικές οργανώσεις, υποταγμένες στην καθοδήγηση και με το μηχανισμό ελέγχου της εκλογής εκπροσώπων, επιστρέφουν οι επιθυμίες, προς τα άνω (μέχρι Κ.Ε.) και τελικώς δημιουργείται η εντύπωση/ψευδαίσθηση δημοκρατικής λειτουργίας και εκφράσεως.

Όπου το Κ.Κ. κυβερνούσε με την ίδια διαδικασία εκλογικής εκφράσεως της λαϊκής βουλήσεως, προέκυπτε Βουλή, απ'όπου προήρχετο τελικά Κυβέρνησις. Στη Βουλή και την Κυβέρνηση συνέπιπταν τελικά τα πρόσωπα Γ.Γ., Π.Γ., Κ.Ε.

Ο κομμουνισμός (Υπαρκτός Σοσιαλισμός), έπαψε να κυβερνά (πλην ελαχίστων εξαιρέσεων) χώρες και τα Κ.Κ. μεταλλαγμένα πλέον, οδεύουν στην υιοθέτηση (όταν μπορούν να ξεσυνηθίσουν) πλέον φιλελευθέρων διαδικασιών λειτουργίας.

Ο Δημοκρατικός Συγκεντρωτισμός όμως, ζει και βασιλεύει, με δυναμική νεοπροσυλιτισμού, στην οργάνωση, λειτουργία και συμπεριφορά των μεγάλων ελληνικών κομμάτων.

Προσυνεδριακές διαδικασίες, με τις συνακόλουθες εσωκομματικές εκλογές, Συνέδρια, πλατφόρμες, θέσεις, ψηφίσματα, εκλογές κομματικών καθοδηγητικών οργάνων (Κ.Ε., Ε.Γ., Γ.Γ., Πρόεδροι), μεθοδεύονται και λειτουργούν με πλήρη εφαρμογή των αρχών και διαδικασιών του Δημοκρατικού Συγκεντρωτισμού. Απ'όλες τις διεργασίες τελικά μας προκύπτουν, προπριμοδοτημένοι, υποψήφιοι βουλευτές και τελικά κυβερνήσεις.

Συμπέρασμα : Εμείς νομίζουμε ότι ζούμε σε χώρα Δημοκρατική, Ελεύθερη και Ευνομούμενη, όπου η ψήφος μας έχει δύναμη καταλυτική. Τα κόμματα όμως, μας υπνωτίζουν και μας επιβάλλουν, ό,τι η ολοκληρωτική νοοτροπία τους εξυπηρετεί και βολεύει".

Αν, σήμερα, οποιοσδήποτε αυτοΕΠΩΝΥΜΟΣ, υπέγραφε αυτά τα κείμενα, σε μια κυριακάτικη εφημερίδα, είμαι βέβαιος ότι θα τα περιέφερε και την αφεντιά του μαζί, σε πολλές Τ/Ο και Ρ/Φ αποκαλυπτικές εκπομπές. Προσέξτε όμως, οι "Προβληματισμοί" (όλα τα μηνιμονευθέντα τεύχη) και οι "Εθνικές Επάλξεις" (Ιούνιος 1997) είχαν χιλιάδες αποδέκτες. Μεταξύ τους Υπουργεία, Κόμματα, ΕΠΩΝΥΜΟΙ, Ιδρύματα κ.λ.π. Δυστυχώς όλοι διέθεταν καλάθια ανακυκλώσεως.

Εμείς λοιπόν καλά τα γράφαμε και τους τα στέλναμε ευγενικά και σεμνά. ΑΥΤΟΙ, ένοχοι ή συνένοχοι, δράστες ή ηθικοί αυτουργοί, εκούσια παρέμειναν ΤΥΦΛΟΙ ΤΑ ΤΑ Τ'ΩΤΑ ΤΟΝ ΤΕ ΝΟΥΝ ΤΑ Τ' ΟΜΜΑΤΙ και αναιδώς μας ΕΓΡΑΦΑΝ.

Αλλά πλέον το μαντείο παραγγέλει :

ΝΕΑ ΕΠΟΧΗ ΣΤΙΣ ΕΛΛΗΝΟ-ΙΣΡΑΗΛΙΝΕΣ ΣΧΕΣΕΙΣ ΤΙ ΣΥΜΦΩΝΗΘΗΚΕ ΚΑΙ ΔΕΝ ΜΑΘΑΜΕ

Του ο Υποστρατήγου (ε.α.) Ιωάννου Μπαλτζώη

Έχει παρατηρηθεί ότι οι πολύ σοβαρές συμφωνίες μεταξύ των κρατών δεν απολαμβάνουν δημοσιότητας, για να μην πούμε ότι μαθαίνουμε λίγα ως ελάχιστα ή και μερικές φορές απολύτως τίποτα, ιδίως στις στρατηγικές ή στρατιωτικής συνεργασίας συμφωνίες. Ο ΥΠΕΞ του Ισραήλ, ο Άβιγκορ Λίμπερμαν ήλθε επισήμως στην Αθήνα την 12-1-2011, μετά την επίσκεψη του ΥΠΕΞ της Ελλάδος στο Ισραήλ. Παραδόξως τα ΜΜΕ και των δύο χωρών δεν έδωσαν και μεγάλη δημοσιότητα στις συνομιλίες αυτές, αν και ο κ. Λίμπερμαν παρέμεινε επί τριήμερο στην Ελλάδα και συνάντησε όλη την πολιτική και πολιτειακή ηγεσία της χώρας. Ο μη υποψιασμένος παρατηρητής θα έμεινε με την εντύπωση ότι δεν έγινε και κάτι σημαντικό, ούτε και σημαντικές συμφωνίες υπεγράφησαν. Οι υποψιασμένοι όμως και οι γνωρίζοντες την νοοτροπία των Ισραηλινών, οι οποίοι διαθέτουν κράτος σοβαρό και αξιόπιστο, με αρχές και εθνική πολιτική που συνεχίζεται, ασχέτως των πολιτικών διακυμάνσεων, άρχισαν να αντιλαμβάνονται ότι κάτι άλλο συμβαίνει κάτι πολύ πιο σοβαρό αυτή την φορά. Ο γράφων ζώντας για πάνω από τρία χρόνια στο Ισραήλ και με δεδομένα τα τελευταία γεγονότα, τις επαφές και συνομιλίες των ηγεσιών των δύο χωρών, ως και τα διαμορφούμενα νέα γεωστρατηγικά δεδομένα στην Ανατ. Μεσόγειο, έχει την βεβαιότητα ότι μία νέα κατάσταση διαμορφώνεται, μια νέα εποχή στις Ελληνο-Ισραηλινές σχέσεις ανατέλλει. Έτσι λοιπόν είναι βέβαιο ότι η επίσκεψη του υπουργού Εξωτερικών του Ισραήλ στην Ελλάδα, Άβιγκορ Λίμπερμαν, ήταν απόλυτα επιτυχής, στους στόχους που ετέθησαν και από τις δύο χώρες. Πριν την άφιξη του ηγέτη της ισραηλινής διπλωματίας, υπήρξε πλήρης συμφωνία σε ό,τι αφορά τόσο στον εμπορικό, όσο και τον στρατιωτικό τομέα. Έτσι για την υλοποίηση των συμφωνηθέντων θα συσταθούν, από Ελληνικής πλευράς, ειδικές επιτροπές με τον μεν υπουργό Επικρατείας Χάρη Παμπούκη να εποπτεύει την εμπορική συνεργασία και τις επενδύσεις και τον αναπληρωτή υπουργό Εθνικής Αμυνας Πάνο Μπεγλίτη, να εποπτεύει τη συνεργασία στον στρατιωτικό τομέα, τόσο στα εξοπλιστικά προγράμματα όσο και σε θέματα που άπτονται συμπαραγωγών μεταξύ της ελληνικής και της ισραηλινής αμυντικής βιομηχανίας.

Μάλιστα όπως έγινε γνωστό και για την πορεία της συνεργασίας θα ενημερώνουν απευθείας τον πρωθυπουργό, ενώ κατά τακτά χρονικά διαστήματα θα γίνονται "μικρές συνεδριάσεις" στις οποίες θα συμμετέχει και ο υπουργός Οικονομίας Γιώργος Παπακωνσταντίνου. Ουσιαστικά δεν είχαμε-όπως ήταν φυσικό-την υπογραφή

συμφωνιών, αλλά στην ουσία στρώθηκε το "κόκκινο χαλί", ώστε να αρχίσουν αρκετές από αυτές να υπογράφονται το αμέσως επόμενο χρονικό διάστημα. Ιδιαίτερο ενδιαφέρον έχει δώσει η ελληνική πλευρά στις "άμεσες επενδύσεις" εκ μέρους ισραηλινών επιχειρηματιών, ενώ επίσης μέσω του "fast track" θα δοθεί προτεραιότητα στην πώληση των Ελληνικών

ΔΕΚΟ, για τις οποίες έχει εκδηλώσει ενδιαφέρον το Ισραήλ. Στο ζήτημα του αγωγού, που θα δημιουργηθεί για την μεταφορά του φυσικού αερίου στην Ευρώπη (το Ισραήλ ενδιαφέρεται έντονα και θα υλοποιηθεί λίαν συντόμως, ώστε να μεταφέρει τα τεράστια αποθέματα φυσικού αερίου του κοιτάσματος Λεβιάθαν στην Ευρώπη), οι διαδικασίες θα είναι επίσης ταχύτατες, ιδιαίτερα στο τμήμα που αφορά τις υποδομές για την "υποδοχή" και το διαμοιρασμό του φυσικού αερίου και φυσικά του πετρελαίου, για το οποίο ακόμη επικρατεί "σιγή ιχθύος". Ένα άλλο θέμα που τέθηκε ήταν το τεχνολογικό πάρκο στα Βαλκάνια, το οποίο θέλουν να δημιουργήσουν τα αρμόδια υπουργεία Ελλάδος και Ισραήλ, ενώ έχουν βολιδοσκοπηθεί για το Βιομηχανικό Πάρκο Βόλου, για το οποίο το υπουργείο Ανάπτυξης διαθέτει ήδη τα σχέδια στα συρτάρια του. Τις επόμενες ημέρες αναμένεται να αρχίσουν να φτάνουν στην Ελλάδα ομάδες τεχνοκρατών από το Ισραήλ για να εξετάσουν τους τρόπους και το κόστος, ενώ επίσης θα ξεκινήσουν και επισκέψεις επιχειρηματιών σε ελληνικά νησιά ώστε να εξετάσουν το ενδεχόμενο αγοράς είτε ξενοδοχειακών μονάδων είτε στην κατασκευή νέων.

Στο τομέα τώρα των εξοπλισμών, θεωρείται βέβαιη, σύμφωνα με έγκυρες πληροφορίες, η πώληση του πλειοψηφικού πακέτου των ΕΑΣ (Ελληνικά Αμυντικά Συστήματα) και της ΕΑΒ (Ελληνική Αμυντική Βιομηχανία), αλλά και η αγορά εκ μέρους των Ελληνικών Ενόπλων Δυνάμεων πυραύλων αέρος-αέρος (από την RAFAEL), πυρομαχικών αρμάτων, ώστε επιτέλους να καταστούν επιχειρησιακά τα άρματα LEO 2 HEL, (τα βλήματα φυσικά από την IMI), συστημάτων αυτοπροστασίας και βελτίωση του ελληνικού συστήματος αεράμυνας με τη χρήση αναβαθμίσεων που παράγει η ισραηλινή στρατιωτική βιομηχανία. Εξετάζεται ακόμη σοβαρά το ενδεχόμενο κατασκευής πλοίων για τις ανάγκες του Ισραηλινού πολεμικού ναυτικού σε ελληνικά ναυπηγεία. Φυσικά η στρατιωτική συνεργασία των δύο χωρών θα εκτοξευτεί σε όλους τους τομείς και στους τρεις κλάδους των ΕΔ. Εδώ μας δίδεται η ευκαιρία να αναφερθούμε και στην Ελληνική στρατιωτική εκπροσώπηση στο Ισραήλ. Τελευταίως έχει υποβαθμιστεί πολύ από την δική μας

πλευρά, (λόγω του προγράμματος περικοπών των ΕΔ), με αποτέλεσμα η Ελλάδα να έχει μόνο τον Ακόλουθο Άμυνας στο Τελ Αβίβ και μάλιστα αυτός να είναι Αξιωματικός του Ναυτικού. Η άποψη του γράφοντος (ως πρώην ΑΚ-ΑΜ Τελ Αβίβ) είναι ότι θα πρέπει ο ΑΚΑΜ να είναι οπωσδήποτε Αξιωματικός του Στρατού, καθόσον IDF (Israel Defense Forces) σημαίνει για όσους γνωρίζουν κατ'αρχήν Στρατός Ξηράς, κατόπιν Αεροπορία και μακράν πίσω το Ναυτικό, χωρίς να θέλω να μειώσω τον ρόλο και την αξία του.

Πάντως όπως και να έχει αυτή η συνεργασία ή "στρατηγική συμμαχία", μεταξύ Ελλάδος και Ισραήλ παίρνει "σάρκα και οστά" με τις ευλογίες φυσικά των ΗΠΑ και η Ελλάδα για πρώτη φορά μετά από δεκαετίες αποκτά "στρατηγικό βάθος", ενάντια ενός ιστορικού της αντιπάλου, που είναι η Τουρκία. Και θα πρέπει να ευχαριστούμε τον αλλαζόνα μεγαλοιδεάτη ΥΠΕΞ της Τουρκίας Νταβούτ ουγλου, που με το "στρατηγικό του βάθος", τον υπέρμετρο μεγαλοιδεατισμό του, την εμμονή του και την φιλοδοξία του για υλοποίηση του δόγματος του νεοοθωμανισμού οδήγησε την Τουρκία στην σφοδρή ρήξη με το Ισραήλ και την αποκοπή πλέον κάθε επαφής και συνεργασίας, προς μεγάλη λύπη των ΗΠΑ και κάποιων φιλότουρκων δυνάμεων εντός του Ισραήλ. Ακόμη θα πρέπει να αναφέρουμε ότι η προσέγγιση αυτή Ελλάδος - Ισραήλ (αν και έγινε εν μέρει κατ'ανάγκη), επικρίθηκε σφόδρα από πολλούς, με το επιχείρημα, ότι δηλαδή καταστρέφει τις παραδοσιακές καλές σχέσεις της Ελλάδος με τον Αραβικό κόσμο, ένας μύθος που ποτέ δεν απέδωσε τα οφέλη που προσδοκούσαμε (ας μας πει ένας καλόπιστος αναλυτής, πού μας βοήθησε πρακτικά αυτή η σχέση - που καλό βέβαια είναι να υπάρχει- και σε ποιο εθνικό θέμα είχαμε άμεση βοήθεια ή συμπαράσταση). Άλλοι θεώ-

ρησαν ότι θα είναι ετεροβαρής και ενώ θα δώσουμε πολλά θα πάρουμε ελάχιστα από τους Εβραίους (όπως απαξιωτικά ορισμένοι αναφέρονται), καθόσον ως αιώνιοι άριστοι έμποροι, όπως είναι θα μας "ρίξουν" στις συμφωνίες, άρα δεν μας συμφέρει. Κοντόφθαλμη αντίληψη αδαών και μαθητευόμενων αναλυτών περί των νέων στρατηγικών δεδομένων και εξελίξεων στην περιοχή μας, αλλά και σε ολόκληρο τον κόσμο, όπου πλέον η εθνική πολιτική δεν ασκείται με το συναίσθημα, αλλά με την ψυχρή λογική, την εμπειρισταωμένη ανάλυση όλων των δεδομένων και φυσικά πάντα με γνώμονα το εθνικό συμφέρον της χώρας. Προκαταλήψεις και εμμονές δεν επιτρέπονται και κατά κανόνα είναι επικίνδυνες, άρα απορριπτέες. Θα πρέπει λοιπόν τα βήματα να είναι σταθερά, σοβαρά και να έχουν σαν σκοπό η Ελλάδα να "πάρει" και όχι μόνο να "δώσει", ιδιαίτερα σε μια περίοδο που η Ελλάδα έχει ανάγκη όσο ποτέ, όχι μόνο τις επενδύσεις και τα κεφάλαια, αλλά και την ανάπλαση της εικόνας που έχει στο κόσμο ως "μαύρο πρόβατο" και ασταθής σύμμαχος. Ναι, η συνεργασία αυτή με το Ισραήλ είναι στρατηγικής σημασίας, η χώρα αποκτά στρατηγικό βάθος, διαθέτει στρατηγικό ισχυρό εταίρο, που θα μπορεί να βοηθήσει (το Ισραήλ) σε όλα τα επίπεδα τον έντιμο σύμμαχό του (την Ελλάδα), στον τομέα των στρατηγικών (και όχι μόνο) πληροφοριών, στον στρατιωτικό, οικονομικό, πολιτικό και διπλωματικό τομέα και γενικά έναν εταίρο, φίλο και σύμμαχο, που έχει διεθνώς φωνή, έχει δύναμη, έχει θάρρος και ξέρει να "παίζει" άριστα τα διπλωματικά, ως και τα άλλα παίγνια σε φανερά και κρυφά, σε ανώτερα και κλειστά για πολλούς επίπεδα και χώρους. Ευελπιστώ ότι η κυβέρνηση της χώρας μου ξέρει τι κάνει και τα αποτελέσματα δεν θα αργήσουν να φανούν.

Η ΑΡΑΒΙΚΗ ΕΞΕΓΕΡΣΗ ΚΑΙ ΟΙ ΕΠΙΠΤΩΣΕΙΣ ΤΗΣ

Του Αντιναυάρχου ε.α. Βασιλείου Μαρτζούκου Π.Ν.

24 - ΦΕΒ - 2011

ΤΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ

Για μία ακόμη φορά η Μεσόγειος, κρίσιμο σημείο συναντήσεως ηπείρων, λαών, πολιτισμών, θρησκειών και διεθνών ανταγωνισμών, καθίσταται το επίκεντρο του διεθνούς ενδιαφέροντος. Όπως αποδεικνύουν τα εν εξελίξει ραγδαία αλυσιδωτά γεγονότα της περιοχής μας, στο εσωτερικό των αραβικών κρατών σφωβούσε μακροχρόνιος πολιτικός και κοινωνικός αναβρασμός ο οποίος ανέμενε το έναυσμα για να εκραγεί. Οι ολοκληρωτικές μέθοδοι διεφθαρμένων και μη νομιμοποιημένων καθεστώτων, σε συνδυασμό με την δημογραφική έκρηξη, την οικονομική ανέχεια και την διατροφική αύξηση των τιμών, δημιούργησαν το εκρηκτικό μίγμα το οποίο με την βοήθεια της προσβασιμότητας στην σύγχρονη τεχνολογία και επικοινωνία, ξέσπασε βίαια, παρασύροντας σε ελάχιστο χρόνο πανίσχυρους φαινομενικά ηγέτες και ανατρέποντας περιφερειακές και ίσως παγκόσμιες ισορροπίες. Σε αντίθεση με τα αραβικά αντιαποικιακά στρατιωτικά κινήματα του περασμένου αιώνας, τα οποία μετεξελίχθησαν στα σημερινά καθεστώτα, οι πρόσφατες αραβικές εξεγέρσεις είναι λαϊκές, με πρωτεργάτη την νεολαία και αξιώνουν, μεταξύ άλλων, την ανάληψη των ευθυνών της διακυβερνήσεως των χωρών τους.

Η αρχή έγινε στην Τυνησία και η θρυαλλίδα της έφθασε στην Αίγυπτο, της οποίας η λαϊκή εξέγερση ήταν φυσικό να προκαλέσει το φαινόμενο "ντόμινο" στον αραβικό κόσμο αφού η χώρα αυτή αποτελεί κρίσιμο κόμβο της σταθερότητας στην ευρύτερη περιοχή και ουσιώδες μέρος της εξισώσεως "αραβικά κράτη - Δύση - Ισραήλ". Ο μέχρι στιγμής απολογισμός της σφοδρής αραβικής λαϊκής εξεγέρσεως είναι η πτώση των καθεστώτων στην Τυνησία και την Αίγυπτο, ενώ κλυδωνίζονται οι ηγεσίες της Λιβύης (κίνδυνος εμφυλίου πολέμου), της Αλγερίας, της Ιορδανίας, του Μπαχρέϊν, της Υεμένης, του Μαρόκου και είναι επί του παρόντος δυσχερής η πρόβλεψη των εξελίξεων και σε άλλα αραβικά κράτη. Η Δύση ανησυχεί εύλογα για την διάδοχη πολιτική κατάσταση στα αραβικά κράτη και την νέα διαμόρφωση γεωπολιτικών ισορροπιών της περιοχής, για στρατηγικούς, ενεργειακούς, οικονομικούς και κοινωνικούς λόγους. Ενδεικτικά και επιγραμματικά θα πρέπει να επισημανθούν τα ακόλουθα:

- Η Αίγυπτος αποτελεί βαρόμετρο των εξελίξεων στα υπόλοιπα αραβικά κράτη, συνδέεται άμεσα με την σταθερότητα στην ευρύτερη περιοχή της Μ. Ανατολής και ελέγχει το Σουέζ.

- Τα αραβικά κράτη της Β. Αφρικής γειτνιάζουν με την Ευρώπη και οι εξελίξεις σε αυτά την επηρεάζουν άμεσα (π.χ. προμήθεια ενέργειας κυρίως από την Λιβύη, τυχόν μελλοντικά ακραία ισλαμικά καθεστώτα, μαζική μετανάστευση, κ.λ.π.), ενώ η Υεμένη ελέγχει τα στενά του

κέρατος της Αφρικής από τα οποία διέρχεται η διεθνής ναυσιπλοΐα από και προς το Σουέζ.

- Το Μπαχρέϊν είναι σημαντικό καθόσον κατέχει κομβική θέση στον Περσικό κόλπο, αποτελεί έδρα του 5ου αμερικανικού στόλου, τόπο μεγάλων επενδύσεων Δυτικών κεφαλαίων και διαθέτει σημαντικά ενεργειακά κοιτάσματα. Τυχόν αλλαγή καθεστώτος στο Μπαχρέϊν πιθανόν να συμπαρασύρει την Σ. Αραβία (πλειοψηφία σιιτών πολιτών στις ανατολικές της επαρχίες) η οποία ως γνωστόν είναι η πλουσιότερη σε αποθέματα υδρογονανθράκων και πνευματικό κέντρο των Αράβων.

Οι ηγεσίες των προαναφερθέντων αραβικών κρατών, αν και ξένες προς δημοκρατικές διαδικασίες και θεσμούς, χαίρουν της Δυτικής υποστηρίξεως και συνεργασίας, όσο αυτές εξασφαλίζουν τις ενεργειακές ανάγκες της, συμβάλλουν στην σχετική σταθερότητα στην περιοχή της Μ. Ανατολής αποδεχόμενες την ύπαρξη του Ισραήλ και αποτρέπουν στο εσωτερικό την υφαρπαγή της εξουσίας από το ακραίο Ισλάμ. Τα τελευταία, εν τούτοις γεγονότα, εξανάγκασαν την αιφνιδιασμένη και αμήχανη Δύση σε καθυστερημένη αποστασιοποίηση. Οι αρχικές αμερικανικές επίσημες δηλώσεις συμπαραστάσεως στον Πρόεδρο Μουμπάρακ (ενδεχομένως επηρεασμένες και από ανάλογη στάση του Ισραήλ), έδωσαν γρήγορα την θέση τους σε παροτρύνσεις αμέσου εγκαταλείψεως της εξουσίας από αυτόν, ενώ η Ευρώπη ακολούθησε για άλλη μία φορά τον μεγάλο της σύμμαχο, δίχως να αναπτύξει αυτόνομη και έγκαιρη πολιτική πρωτοβουλία, ως άμεσα ενδιαφερόμενη.

Μέχρι στιγμής διαφαίνεται ότι οι αραβικές λαϊκές εξεγέρσεις είναι αυθόρμητες και μη καθοδηγούμενες από συγκεκριμένες πολιτικές ή θρησκευτικές δυνάμεις (συμμετέχουν όλες οι πολιτικές και θρησκευτικές τάσεις). Τα κύρια αιτήματα είναι πολιτικοκοινωνικής φύσεως και συμπεριλαμβάνουν την θέσπιση δημοκρατικών θεσμών και ελευθεριών, άμεση συμμετοχή στην διακυβέρνηση της χώρας, διαφάνεια καθώς και αντιμετώπιση της ανεργίας και της φτώχειας. Η αισιόδοξη πρόβλεψη της κατακτήσεως των λαϊκών αυτών αιτημάτων θα σήμαινε και την αποδυνάμωση του φονταμενταλιστικού Ισλάμ. Εάν εν τούτοις η επόμενη ημέρα δεν ικανοποιήσει τις λαϊκές προσδοκίες και με δεδομένη την αραβική καχυποψία προς την Δύση, ουδείς δύναται να αποκλείσει την άνοδο του Ισλάμ στην εξουσία (όχι απαραίτητως του μετριοπαθούς), λαμβανομένου επιπλέον υπ' όψη ότι στην αραβική κουλτούρα έννοιες όπως αυτές της δημοκρατίας, ελευθερίας, δικαιοσύνης κ.λ.π., παρά την κοινή ορολογία δεν ταυτίζονται με τις αντίστοιχες Δυτικές.

Unrest across the Arab

1

Morocco

Demonstrators call for King Mohammed VI to give up some power

2

Algeria

President pledges reform after food price riots

3

Tunisia

President Zine al-Abidine Ben Ali's 23 years of rule ended in Jan 2011

4

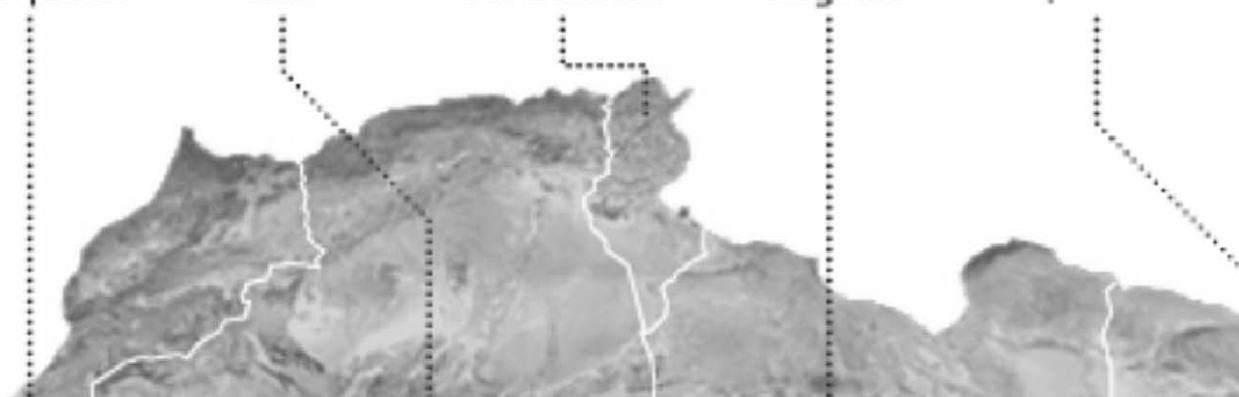
Libya

Colonel Gaddafi's grip on power slipping after 42 years

5

Egypt

President Mubarak removed after 30 years in power

ΕΥΡΥΤΕΡΕΣ ΕΠΙΠΤΩΣΕΙΣ ΤΩΝ ΑΡΑΒΙΚΩΝ ΕΞΕΓΕΡΣΕΩΝ

Από τις λαϊκές αραβικές εξεγέρσεις, οι καταπιεζόμενοι πολιτικά, οικονομικά και κοινωνικά αραβικοί λαοί φαίνεται ότι θα αποκομίσουν μόνο κέρδη, υπό την αίρεση ότι η διαχείριση της επομένης ημέρας δεν θα περιέλθει σε οϊανδήποτε ακραία τάση.

Εκ του αποτελέσματος κρίνεται ότι η άμεσα γειτνιάζουσα Ευρώπη έπεται των γεγονότων και οι όποιες πρωτοβουλίες της (π.χ. ο "Μεσογειακός Διάλογος", η μέχρι την τελευταία στιγμή στήριξη των ανατραπέντων αραβικών καθεστώτων) υπήρξαν ανεπαρκείς, ατυχείς και εξαρτημένες από την γενικότερη πολιτική των Η.Π.Α.. Τυχόν επικράτηση του ακραίου Ισλάμ σε αριθμό αραβικών χωρών, θα επιτείνει το πρόβλημα της τρομοκρατίας και της μεταναστεύσεως στην Δύση και ιδιαίτερα στην Ευρώπη.

Το υπό διαμόρφωση νέο τοπίο στον αραβικό κόσμο, ενδέχεται να θέσει σε δοκιμασία την αμερικανική ηγεμονία και τα Δυτικά εν γένει συμφέροντα στην ευρύτερη περιοχή, ενώ η βιωσιμότητα της αραβοϊσραηλινής συνθήκης του Καμπ Ντέιβιντ, θα εξαρτηθεί από την φύση του νέου Αιγυπτιακού καθεστώτος. Σε κάθε περίπτωση δεν αναμένεται πλέον ότι η Αίγυπτος θα συνδράμει το Ισραήλ στην καταστολή των Παλαιστινίων στη Γάζα, ενώ το Παλαιστινιακό θέμα συνολικά, θα τεθεί σε νέα βάση, πλέον δυσμενή για το Ισραήλ.

Οι ανησυχίες ασφαλείας του Ισραήλ λόγω του γεωπολιτικού του περιβάλλοντος αναμένεται να ενταθούν σημαντικά σε περίπτωση εμφανίσεως ακραίων ισλαμικών αραβικών κρατών. Ακόμη και στην περίπτωση επικρατήσεως του μετριοπαθούς πολιτικού Ισλάμ στα αραβικά κράτη, η χερσαία απομόνωση του Ισραήλ θα ενταθεί, γεγονός που σε συνδυασμό με την πίεση του Ιράν (άμεση απειλή, επιρροή σε Λίβανο και Ιράκ) και την επιδείνωση των σχέσεών του με την Τουρκία, θα καταστήσει για την χώρα αυτή την στρατηγική συνεργασία με την Ελλάδα και την Κύπρο αναγκαίο μονόδρομο.

Η Τουρκία, της οποίας ο πρωθυπουργός Ταγίπ Ερντογάν χαιρεί της εκτιμήσεως και του σεβασμού του αραβικού κόσμου λόγω της στάσεώς του έναντι του Ισραήλ, φρόντισε να λάβει θέση εγκαίρως υπέρ των εξεγέρσεων και των δικαίων αιτημάτων τους, αυξάνοντας έτσι τα ερείσματά της στην περιοχή. Επιπλέον η χώρα αυτή με ένα σύγχρονο πρόσωπο, με σημαντική οικονομική ανάπτυξη και τον επιτυχημένο (στα μάτια του αραβικού κόσμου) συνδυασμό "δημοκρατίας" και μετριοπαθούς κοσμικού Ισλάμ, προσπαθεί να προτείνει το μοντέλο αυτό διακυβερνήσεως, ως την ενδεδειγμένη λύση της επομένης ημέρας των αραβικών εξεγέρσεων, αποβλέποντας στην έτι περαιτέρω αύξηση της επιρροής της.

ΕΠΙΔΡΑΣΗ ΣΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

Η χώρα μας σε σχέση με τους Άραβες διαθέτει ως πολιτική προίκα την μακραίωνη σχέση εμπιστοσύνης, την

πολιτιστική της παράδοση με τους λαούς αυτούς, την από χιλιετιών ελληνική ομογένεια η οποία αποτελεί την μόνη Ευρωπαϊκή μη αποικιοκρατική παρουσία, τα Ορθόδοξα Πατριαρχία και ορισμένα κοινά γεωπολιτικά συμφέροντα στην περιοχή της Α. Μεσογείου. Οι εκάστοτε ελληνικές κυβερνήσεις όφειλαν να έχουν ήδη εκμεταλλευθεί το δεδομένο αυτό επί των ακολούθων γενικών κατευθύνσεων:

- Συστηματική ανάδειξη, στην Ε.Ε., της μοναδικότητας των ελληνοαραβικών σχέσεων, ως προς τα υπόλοιπα Δυτικά κράτη και ανάληψη ειδικού βαρύνοντος ρόλου στην ευρύτερη περιοχή. Κάθε ευρωπαϊκή πρωτοβουλία ως προς τους Άραβες θα έπρεπε λογικά να εμπλέκει και την Αθήνα.

- Έγκαιρη ρύθμιση κάθε διμερούς εκκρεμότητας με αραβικά κράτη, όπως επί παραδείγματι η διευθέτηση Αποκλειστικής Οικονομικής Ζώνης (ΑΟΖ), η μεταναστευτική πολιτική, οικονομικές, επενδυτικές και ενεργειακές πρωτοβουλίες κ.λ.π..

- Έντονη και συστηματική ελληνική παρουσία στην εθνικά κρίσιμη περιοχή της Α. Μεσογείου (Κύπρος, ενέργεια, τουρκικές διεκδικήσεις, εμπορική ναυτιλία), για έμπρακτη αύξηση του εθνικού ειδικού βάρους στην περιοχή και διατήρηση πολύπλευρων και διεξοδικών επαφών με τον αραβικό κόσμο.

Αντί των ανωτέρω η Ελλάς έπεται των γεγονότων, αποτυγχάνοντας να διαγνώσει τις εξελίξεις, ενώ η έλλειψη εθνικής στρατηγικής την καθιστά απλώς ουραγό και ενεργούμενο της γενικής Δυτικής πολιτικής. Επιπλέον αποσύρεται ουσιαστικά από την Α. Μεσόγειο, αποδυναμώνει τις Ένοπλες Δυνάμεις, μείωνει τις πολιτικές, στρατιωτικές, εμπορικές και πολιτιστικές επαφές της με τους Άραβες, ενώ το κενό αυτό έχει ήδη καταλάβει η ανερχόμενη και φιλόδοξη Τουρκία, η οποία με την νεοοθωμανική πολιτική της εναντιώνεται στο Ισραήλ, προσεγγίζει τους Άραβες και παρουσιάζει το δικό της μοντέλο διακυβέρνησεως (δημοκρατικό, κοσμικό, μετριοπαθές Ισλάμ), ως πρότυπο για την επομένη ημέρα των Αράβων.

Το ελληνικό δίλημμα εθνικής πολιτικής στην περιοχή δυνατόν να συνοψισθεί στις ακόλουθες τέσσερις διαφορετικές προσεγγίσεις:

- Επαναπροσέγγιση των Αράβων, με όπλο τους προαναφερθέντες δεσμούς και τήρηση φιλοαραβικών θέσεων (πάντοτε εντός των πλαισίων της διεθνούς πρακτικής και νομιμότητας) στα θέματα διεθνούς ενδιαφέροντος στην περιοχή, με παράλληλες πρωτοβουλίες επιλύσεως εθνικών θεμάτων που άπτονται αραβικής εμπλοκής (π.χ. ρύθμιση ΑΟΖ με Αίγυπτο και Λιβύη, μετανάστευση, ψηφίσματα στον ΟΗΕ κ.λ.π), επενδύοντας στην διαμόρφωση μετριοπαθών και διαλλακτικών αραβικών κυβερνήσεων, μετά την λήξη των αναταραχών, καθώς και στην ενδεχομένη μείωση της ηγεμονικής αμερικανικής επιρροής στην περιοχή.

- Ενίσχυση του άξονα "Ελλάς - Κύπρος - Ισραήλ", έναντι προαποφασισμένων ισχυρών ανταλλαγματών (π.χ.

ευνοϊκή επίλυση Κυπριακού, ενέργεια, ελληνοτουρκικά θέματα κ.λ.π.), επενδύοντας στην Ισραηλινή ανάγκη διεξόδου προς Δυσμάς, την πλήρη αμερικανική στήριξη στο Ισραήλ (εβραϊκό λόμπυ, νεοσυντηρητικοί αμερικανοί πολιτικοί), την αποδυνάμωση της στρατηγικής συμμαχίας Η.Π.Α. - Τουρκίας και την πιθανή εμφάνιση ακραίων ισλαμικών αντιδυτικών καθεστώτων σε αριθμό αραβικών κρατών.

- Τήρηση πολιτικής αναμονής και ίσων αποστάσεων, για εύλογο χρονικό διάστημα, έως ότου ξεκαθαρίσει το πολιτικό τοπίο στον αραβικό κόσμο, προκειμένου να επιλεγεί οριστικά μία εκ των προαναφερθεισών επιλογών.

- Πιστή τήρηση των εκάστοτε πολιτικών επιλογών της Ε.Ε. και των συμμαχιών της χώρας όπως το ΝΑΤΟ, δίχως την διακινδύνευση αναλήψεως εθνικών πρωτοβουλιών ενδεχομένως δυσαρέστων προς την αραβική ή την ισραηλινή ή την τουρκική πλευρά.

Η πρώτη εθνική επιλογή θέτει την Ελλάδα σε ένα χώρο στον οποίο, κατά την παρούσα συγκυρία, η Τουρκία ενεργοποιείται δυναμικά και αποτελεσματικά και θα απαιτηθούν μεγάλες προσπάθειες προκειμένου οι Άραβες να αγνοήσουν το γεγονός αυτό, υιοθετώντας θέσεις που την θίγουν. Η όλη προσπάθεια θα καταστεί έτι δυσχερέστερη εάν μελλοντικά αναδυθούν ισλαμικές αραβικές κυβερνήσεις. Η δεύτερη εθνική επιλογή, θίγει την Τουρκία και ενδεχομένως αποδυναμώνει τις προαναφερθείσες παραδοσιακές σχέσεις με τους Άραβες. Κατά συνέπεια η προτίμηση της πολιτικής αυτής θα πρέπει να προϋποθέτει την εξασφάλιση ισχυρών εθνικών ανταλλαγματών ζωτικής σημασίας. Η τρίτη επιλογή εξασφαλίζει την μη λήψη σημαντικών εθνικών αποφάσεων εν ώρα πολιτικής ρευστότητας στην περιοχή μας, αν και εν τούτοις, επισημαίνεται ότι ο καιροσκοπισμός, η επί μακρόν αδράνεια και η αναποφασιστικότητα δεν ευνοούν την εθνική εκμετάλλευση διεθνών πολιτικών συγκυριών και αργότερα ιστορούνται ως απωλεσθείσες "ευκαιρίες". Η τέταρτη επιλογή προϋποθέτει την ταύτιση των ελληνικών εθνικών συμφερόντων με αυτά των ευρωπαίων εταίρων μας και του ΝΑΤΟ (ισχύει;), αφαιρεί το εναπομείναν ειδικό βάρος της χώρας μας εντός των συμμαχιών αυτών και χαρακτηρίζεται από "στατικότητα" εντός ενός διεθνούς περιβάλλοντος που μεταβάλλεται ραγδαία. Σε οιαδήποτε από τις τρεις πρώτες επιλογές, επιβάλλεται η συστηματική παρουσία της χώρας μας στην Α. Μεσόγειο και αυτό σημαίνει κατάλληλη διπλωματική δραστηριότητα και αξιόπιστη ναυτική ικανότητα, ετοιμότητα και παρουσία.

ΕΚΤΙΜΗΣΕΙΣ - ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Η εκ των έσω αραβική εξέγερση κατά αντιλαϊκών και μη νομιμοποιημένων καθεστώτων, στηριζομένων από την Δύση, απέδειξε για μία ακόμη φορά την επιλεκτική δημοκρατική ευαισθησία και παρεμβατικότητα της τελευταίας, ανά τον κόσμο, με κριτήρια όχι τις πομπώδεις διακηρύξεις περί παραβιάσεως των δημοκρατικών αξιών

και "ανθρωπίνων δικαιωμάτων" αλλά τα γεωστρατηγικά της συμφέροντα. Η διαπίστωση αυτή όχι μόνο δεν θα πρέπει να εκπλήσσει, αφού είναι διαχρονική και χαρακτηρίζει ιστορικά κάθε μεγάλη δύναμη, αντιθέτως μάλιστα θα πρέπει να ωριμάζει κατάλληλα το πολιτικό αισθητήριο των λαών, όταν αυτοί κρίνουν την διεθνή πραγματικότητα.

Η φύση της λαϊκής αραβικής εξεγέρσεως μοιάζει περισσότερο ως αντανakλαστική απόρροια οικονομικής και κοινωνικής κρίσεως παρά ως ώριμο προϊόν της πολιτικής διανοήσεως, με συγκεκριμένο σχέδιο για το αύριο. Οι επικρατέστερες πιθανές διάδοχες καταστάσεις εμφανίζονται να είναι η ανανέωση των φιλοδυτικών καθεστώτων, με κατ' επίφαση "Δημοκρατίες" (μετεξέλιξη των παρόντων καθεστώτων), η εγκαθίδρυση εθνοκεντρικών ακηδεμόνευτων Δημοκρατιών μετριοπαθούς και κοσμικού Ισλάμ (μοντέλο Τουρκίας) και τέλος η ανάληψη της εξουσίας από το ακραίο Ισλάμ (τύπου Ιράν).

Η "ελέω Δύσεως" εγκαθίδρυση νέων φιλοδυτικών καθεστώτων μέσα από κατ' επίφαση δημοκρατικές διαδικασίες δεν αποκλείεται αλλά τα καθεστώτα αυτά, ως εκ της φύσεώς τους, δεν θα δυνηθούν να αντιμετωπίσουν τους λόγους για τους οποίους έλαβαν χώρα οι αραβικές εξεγέρσεις.

Η αραβική υιοθέτηση του τουρκικού μοντέλου διακυβερνήσεως εκτιμάται ότι παρουσιάζει σημαντικές δυσχέρειες, λόγω διαφορετικής πολιτικής πορείας. Σε αντίθεση με τα αραβικά κράτη, η ατελής έστω δημοκρατία στην Τουρκία ζυμώθηκε μέσα από πολυτάραχη πορεία πολλών δεκαετιών, ενώ το σημερινό κυβερνών ισλαμικό κόμμα της, υπό διάφορες εκάστοτε μορφές, υφίσταται διαρκώς στην θεσμοθετημένη πολιτική σκηνή και σε αρκετές περιπτώσεις συμμετείχε σε κυβερνήσεις συνασπισμού. Επιπλέον η Τουρκία διαθέτει την επί δεκαετίες καλλιεργούμενη κεμαλική κοσμική και φιλοδυτική παράδοση.

Τυχόν απογοήτευση των προσδοκιών των δοκιμαζομένων, οικονομικά και κοινωνικά λαϊκών αραβικών

μαζών, από τα δύο προαναφερθέντα μοντέλα διακυβερνήσεως, σε συνδυασμό με την δημογραφική έκρηξη των λαών αυτών και την διαφαινομένη παγκόσμια αύξηση των τιμών των φυσικών πόρων, εκτιμάται ότι θα προκαλέσει μαζικό μεταναστευτικό ρεύμα και μετάβαση στο ακραίο Ισλάμ. Στην περίπτωση αυτή οι δυσμενείς επιπτώσεις για την Ευρώπη και την χώρα μας ειδικότερα θα είναι σημαντικές.

Τίθεται προς προβληματισμό και περαιτέρω διερεύνηση το ερώτημα, κατά πόσο η αραβική λαϊκή εξέγερση αποτελεί αυτοτελές αραβικό περιοχικό πρόβλημα ή προπομπό γενικευμένων μελλοντικών παρομοίων εξεγέρσεων, ανά τον κόσμο, σε περίπτωση σταδιακής επιδεινώσεως του Δυτικόστροφου μοντέλου της χρηματοπιστωτικής παγκοσμιοποίησης, σε συνδυασμό με την παγκόσμια δημογραφική έκρηξη, την μείωση των φυσικών πόρων, και την άνιση κατανομή αυτών.

Παρά την πολιτιστική της παρακαταθήκη με τους Άραβες, εκτιμάται ότι η Δυτικών καταβολών και δεσμών χώρα μας (δημοκρατία Δυτικού τύπου, Ε.Ε., ΝΑΤΟ, πολιτιστικές και θρησκευτικές πεποιθήσεις κ.λ.π.), δεν θα πρέπει να επιλέξει την πλευρά εντός της οποίας δραστηριοποιείται αποτελεσματικά η Τουρκία. Καταβάλλοντας προσπάθεια διατηρήσεως κατά το δυνατόν ομαλών σχέσεων με τις αραβικές χώρες, η Ελλάς θα πρέπει κατά την παρούσα συγκυρία να ενισχύσει τον άξονα "Ελλάς - Κύπρος - Ισραήλ" υπό την προϋπόθεση αποκομίσεως σημαντικών ανταλλαγμάτων (Κυπριακό, Ελληνοτουρκικά θέματα, ενέργεια, ΑΟΖ κ.λ.π.). Η φιλοδοξία αυτή κρίνεται πραγματοποιήσιμη εάν συνεκτιμηθεί η Ισραηλινή ανάγκη στρατηγικής εξόδου προς Δυσμάς, οι δοκιμαζόμενες στρατηγικές σχέσεις Η.Π.Α. - Τουρκίας, η ανάγκη της Ε.Ε. για μείωση εξαρτήσεως από την Ρωσική ενέργεια καθώς και η ενδεχόμενη σχετική απομάκρυνση αριθμού αραβικών κρατών από τον Δυτικό έλεγχο.

Η ανωτέρω εθνική πολιτική και παρά την δεδομένη οικονομική κρίση θα πρέπει να συνοδευθεί από τολμηρές διπλωματικές ενέργειες (σκληρή εθνική διαπραγματευτική γραμμή, ενεργός διαμεσολάβηση στο παλαιστινιακό και στο θέμα σχέσεων Συρίας - Ισραήλ, καθορισμό ΑΟΖ, έρευνες για πετρέλαιο, ενεργοποίηση ελληνικού και ισραηλινού λόμπυ κ.λ.π.), συστηματική στρατιωτική συνεργασία με το Ισραήλ αλλά και με άλλες επιλεγμένες χώρες της Α. Μεσογείου καθώς και ναυτική αξιόπιστη παρουσία στην Α. Μεσόγειο (κοινές ασκήσεις με Η.Π.Α., Ισραήλ, Κύπρο και επιλεγμένα αραβικά κράτη, επισκέψεις λιμένων κ.λ.π.). Τέλος το ήδη σημαντικό μεταναστευτικό πρόβλημα της Ελλάδος, θα πρέπει να αναγορευθεί ως το σημαντικότερο εθνικό πρόβλημα και να αντιμετωπισθεί ανάλογα.

Καταβάλλοντας προσπάθεια διατηρήσεως κατά το δυνατόν ομαλών σχέσεων με τις αραβικές χώρες, η Ελλάς θα πρέπει κατά την παρούσα συγκυρία να ενισχύσει τον άξονα "Ελλάς - Κύπρος - Ισραήλ" υπό την προϋπόθεση αποκομίσεως σημαντικών ανταλλαγμάτων (Κυπριακό, Ελληνοτουρκικά θέματα, ενέργεια, ΑΟΖ κ.λ.π.)

Με μια ματιά η Ελλάδα

Γεγονότα και εξελίξεις στο διάστημα 16 Δεκεμβρίου 2010 έως 15 Φεβρουαρίου 2011

Του Αντιστρατήγου ε.α. Χ. Μουστάκη
Επιτίμου Διοικητού 1ης Στρατιάς

1. ΕΘΝΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

α. Κυπριακό

Ο ΓΓ/ΟΗΕ κ. Ban Ki-Moon, μετά τη συνάντησή του στις 26 Ιανουαρίου 2011 στη Γενεύη με τους Χριστόφια και Ερόγλου, δήλωσε ότι έχει σημειωθεί πρόοδος στις απ'ευθείας διαπραγματεύσεις σε σχέση με την προηγούμενη συνάντησή τους το Νοέμβριο. Επικέντρωσε την πρόοδο στα κεφάλαια της Οικονομίας, της ΕΕ, της Διακυβερνήσεως και του διαμοιρασμού της εξουσίας και εντόπισε το πρόβλημα στο περιουσιακό. Νέα συνάντηση θα πραγματοποιηθεί στο τέλος Μαρτίου.

Λεδομένου ότι, λόγω των εκλογών στην Κύπρο τον Μάιο και στην Τουρκία στις 12 Ιουνίου, δεν μπορεί να υπάρξουν ουσιαστικές διαπραγματεύσεις πριν από τον Ιούλιο η κινητικότητα του κ. Μουν αποβλέπει μόνο στην εξασφάλιση από τον ίδιο προσχημάτων για την υποβολή ευνοϊκής εκθέσεως στο ΣΑ/ΟΗΕ, στο τέλος Φεβρουαρίου. Η πραγματικότητα είναι ότι οι συνομιλίες βρίσκονται σε αδιέξοδο λόγω της αδιαλλαξίας του κ. Ερόγλου, ο οποίος κατευθυνόμενος από την Τουρκία, επιμένει για διεθνή διάσκεψη και για λύση

με δύο κυρίαρχα κράτη αντί μιας κυριαρχίας του ομοσπονδιακού κράτους. Επίσης στο περιουσιακό αρνείται την πρόβλεψη για δικαίωμα του ιδιοκτήτη να επιλέξει μεταξύ της επιστροφής της ιδιοκτησίας του ή της αποζημιώσεως.

Στις 4 Φεβρουαρίου 2011 συναντήθηκαν στην Αθήνα ο κ. Παπανδρέου με τον κ. Χριστόφια. Συζητήσαν για τα αποτελέσματα της συναντήσεως στη Γενεύη και αποφάσισαν στενή συνεργασία στον ενεργειακό τομέα μετά την πρόσφατη ανακάλυψη κοιτασμάτων στην ΑΟΖ Κύπρου και Ισραήλ.

Στις 11 Ιανουαρίου 2011 επισκέφθηκε την Κύπρο η κ. Μέρκελ, η οποία κατηγόρησε την Τουρκία ότι δεν συμβάλλει στην επίλυση του Κυπριακού και την προειδοποίησε ότι δεν θα προχωρήσει η ενταξιακή διαδικασία, όσο δεν τηρεί τις συμβατικές της υποχρεώσεις.

Η φιλοκυπριακή στάση της κ. Μέρκελ υποκρύπτει, κατά πάσαν πιθανότητα, το ενδιαφέρον της Γερμανίας και της ΕΕ για τα κοιτάσματα στην Κυπριακή και Ισραηλινή ΑΟΖ. Το μέλλον θα δείξει!!!

Ανησυχία προκάλεσε σε Αθήνα και Κύπρο η πληροφορία ότι ο κ. Ban Ki-Moon προτίθεται να προτείνει αλλαγή της ακολουθουμένης σήμερα διαδικασίας, των απευθείας συνομιλιών μεταξύ των δύο ηγετών, γιατί σύμφωνα με τον μεσολαβητή του ΟΗΕ κ. Αλεξάντερ Ντάουτερ η διαδικασία αυτή δεν αποδίδει. Για την αποτροπή ενός τέτοιου ενδεχόμενου ο κ. Δρούτσας επισκέφθηκε την Κύπρο, το Λονδίνο και τη Ν. Υόρκη όπου είχε συνάντηση με τον κ. Ban Ki-Moon.

Κύπρος και Ισραήλ υπέγραψαν συμφωνία για την οριοθέτηση και εκμετάλλευση των ΑΟΖ και ανέθεσαν την εκμετάλλευσή τους στην εβραϊκών συμφερόντων αμερικανική εταιρεία Noble Energy. Η Τουρκία αντέδρασε με δηλώσεις του κ. Νταβούτογλου, που χαρακτήρισε τη συμφωνία άκυρη κατά το Διεθνές Δίκαιο με τον ισχυρισμό ότι έπρεπε να συμμετέχουν και οι τουρκοκύπριοι. Κύπρος και Ισραήλ απέρριψαν το διάβημα της Τουρκίας. Το Ισραήλ μάλιστα κατηγόρησε την Τουρκία για κυνισμό, γιατί δεν νομιμοποιείται να επεμβαίνει εκ του λόγου ότι κατέχει παράνομα την Β.Κύπρο.

Η αντίδραση της Τουρκίας θα παραμείνει σε πολιτικό επίπεδο και θα αποφύγει άλλου είδους ενέργειες γιατί αφενός μεν θα παραβιάσει το διεθνές δίκαιο, αφού δεν θίγεται η δική της ΑΟΖ και αφετέρου γιατί θα έχει απέναντί της την Noble Energy, που δεν πτοείται από τις απειλές της.

Σύμφωνα με δημοσίευμα της εφημερίδας "Φιλελεύθερος" η οποία επικαλείται εκτίμηση εμπειρογνώμονα του Γαλλικού Ινστιτούτου Πετρελαίου, που ενεργεί ως σύμβουλος ενεργείας της κυπριακής κυβέρνησης, ΝΔ της Πάφου έχει εντοπιστεί κοιτάσμα φυσικού αερίου, αντίστοιχο με το Λεβιάθαν του Ισραήλ, το οποίο βρίσκεται εντός της Αποκλειστικής Οικονομικής Ζώνης (ΑΟΖ) της Κύπρου και της Ελλάδος αν είχε καθοριστεί. Σύμφωνα δε με άλλες πηγές το κοιτάσμα μπορεί να καλύψει τις ανάγκες της Κύπρου για 150 χρόνια.

Η εξέγερση στην Αίγυπτο με την οποία η Κύπρος έχει υπογράψει συμφωνία για την ΑΟΖ, ενδέχεται να δημιουργήσει προβλήματα αν η νέα ηγεσία που θα προκύψει προσεγγίσει την Τουρκία. Από την κρίση η Κύπρος θα ωφεληθεί, βραχυπρόθεσμα, τουριστικά.

Ένταση στις σχέσεις με την Τουρκία προκάλεσαν οι αντιδράσεις των Τ/Κ λόγω του προγράμματος λιτότητας που τους επεβλήθη. Ο κ. Ερντογάν απέσυρε τον Πρέσβη της Τουρκίας και τον αντικατέστησε με τον εμπνευστή του προγράμματος λιτότητας.

Στις 13 Φεβρουαρίου ο Υπουργός Οικονομικών και Ενέργειας του ψευδοκράτους κ. Ατούν δήλωσε, με συνέντευξή του στην εφημερίδα "Σταρ Κιπρίς", ότι το ψευδοκράτος θα προχωρήσει στον καθορισμό Αποκλειστικής Οικονομικής Ζώνης (ΑΟΖ) με την Τουρκία και ακολού-

θως θα αρχίσει έρευνες για κοιτάσματα πετρελαίου και φυσικού αερίου.

β.Ελληνο-τουρκικές σχέσεις

Συνεχίζονται οι υπερπτήσεις τουρκικών αεροσκαφών πάνω από τους Φούρνους και το Αγαθονήσι, αλλά και ο περίπλους του Αιγαίου από πολεμικά σκάφη με αβλαβείς διελεύσεις που φθάνουν μέχρι την Εύβοια και τη Σκύρο.

Ο κ. Παπανδρέου επισκέφθηκε το Ερζερούμ της Τουρκίας, όπου είχε συνομιλίες με τον κ. Ερντογάν και μίλησε με Τούρκους διπλωμάτες, τονίζοντας ότι οι υπερπτήσεις πάνω από κατοικημένα νησιά στο Αιγαίο δεν πρόκειται να δώσουν λύση. Παρόλο που δεν ανακοινώθηκε το αντικείμενο των συνομιλιών, εικάζεται ότι δεν σημειώθηκε καμία πρόοδος, δεδομένου ότι και οι δύο πλευρές εμμένουν στις θέσεις τους. Σύμφωνα με δημοσιογραφικές πληροφορίες ο κ. Πρωθυπουργός δέχεται πιέσεις από το Διπλωματικό Σώμα να σκληρύνει τη στάση του, γιατί δεν είναι δυνατόν να διεξάγεται ένας διάλογος για τη διευθέτηση των διμερών διαφορών και η απ'εκεί πλευρά να χρησιμοποιεί βία με τις υπερπτήσεις των αεροσκαφών και τις επιδείξεις των πολεμικών πλοίων στο Αιγαίο.

Επικρίσεις διατυπώνονται από πολιτικούς και διπλωματικούς αναλυτές για τη μυστική διπλωματία την οποία χρησιμοποιεί η κυβέρνηση, απομονώνοντας το Διπλωματικό Σώμα που διαθέτει εμπειρία και τεχνογνωσία στο χειρισμό των διαπραγματεύσεων.

Από απόρρητο έγγραφο του ΥΠΕΞ, που διέρρευσε στον Τύπο με τίτλο "Απεικόνιση της ελληνικής υφαλοκρηπίδας στο Αιγαίο", προκύπτει ότι στις διαπραγματεύσεις, που διεξάγονται για το Αιγαίο μεταξύ των δύο χωρών, η Άγκυρα επιχειρεί

να αποσυνδέσει το νησιωτικό σύμπλεγμα του Καστελορίζου από το υπόλοιπο Αιγαίο, γιατί αν δεχθεί ότι οι νησίδες αυτές έχουν υφαλοκρηπίδα και ΑΟΖ θα αποκλειστεί από την Αν. Μεσόγειο, λόγω της ενώσεως των ΑΟΖ Κύπρου και Ελλάδος. Επίσης ακούγεται ότι στις διαπραγματεύσεις συζητείται η συνεκμετάλλευση του Αιγαίου, ανεξαρτήτως της επιλύσεως των διαφορών που έχουν προκύψει.

Η Ελλάδα δεν πρέπει να δεχθεί την εξαίρεση, ούτε και να την διαπραγματεύεται γιατί θα δώσει επιχειρήματα στην Τουρκία ότι πράγματι υφίσταται θέμα. Επίσης δεν πρέπει να συμφωνήσει στην συνεκμετάλλευση του Αιγαίου, πριν από την οριοθέτηση της ΑΟΖ, γιατί αν γίνει αυτό η Τουρκία θα πάρει πολύ μεγαλύτερο ποσοστό από αυτό που δικαιούται και τότε δεν θα μιλάμε μόνο για υποχώρηση αλλά για εθνικό έγκλημα!!

Δεδομένης της απροθυμίας της Τουρκίας να αποτρέψει τη λαθρομετανάστευση και να συνεργαστεί με τις ελληνικές αρχές, η κυβέρνηση αποφάσισε την κατασκευή ενός συρματοπλέγματος μήκους 12,5 χλμ έναντι του Καραάγατς, που αποτελεί την κυρία πύλη εισόδου του μεγαλύτερου μέρους των λαθρομεταναστών την χειμερινή περίοδο.

Ο φράχτης έχει συμβολικό χαρακτήρα, γιατί θα αποτρέψει την είσοδο στη συγκεκριμένη περιοχή και θα τονώσει το αίσθημα ασφαλείας των κατοίκων της, αλλά δεν θα λύσει το πρόβλημα, γιατί τα κυκλώματα θα βρουν άλλους τρόπους για την προώθηση των λαθρομεταναστών. Το μεταναστευτικό χρειάζεται ολοκληρωμένη πολιτική (έλεγχος, καταγραφή, ένταξη, προώθηση στις άλλες χώρες της ΕΕ εφαρμοζομένης της αρχής της κατανομής αναλόγως

**του πληθυσμού εκάστης και επα-
ναπροώθηση), γιατί τα όποια μέ-
τρα αποτροπής εισόδου δεν θα
αποδώσουν. Τα σύνορα, θαλάσσια
και χερσαία, δεν μπορεί να φυλα-
χθούν, έστω και αν διατεθεί το
σύνολο των ΕΔ γι' αυτό το σκοπό**

γ.Σκοπιανό

Στις 9 Φεβρουαρίου 2011 επανελήφθησαν οι συνομιλίες υπό τον κ. Νίμιτς οι οποίες δεν πρόκειται να έχουν αίσια έκβαση, λόγω της α-
διαλλαξίας του κ. Γκρουέφσκι.

Τα Σκόπια εξετάζουν την προσφυγή στον ΟΗΕ για την ανα-
γνώρισή τους με τη συνταγματική τους ονομασία και γι' αυτό έχουν προβεί στην άγρα διμερών αναγνω-
ρίσεων προσφέροντας ως αντάλλαγμα την υποστήριξη των θέσεων άλλων κρατών στα όργανα του ΟΗΕ. Με τον τρόπο αυτό αναγνω-
ρίστηκαν από τη Συρία, τη Βολιβία και τη Ζιμπάμπουε και εξασφάλισαν την απαιτούμενη πλειοψηφία των 2/3 (130 χώρες σε σύνολο 192), που απαιτείται για την υιοθέτηση του ψηφίσματος της αναγνωρίσεώς τους.

**Επειδή γνωρίζουν ότι η
τυχόν προσφυγή και αναγνώρισή
τους από τον ΟΗΕ με τη συνταγ-
ματική τους ονομασία θα τα απο-
κλείσει από ΕΕ και ΝΑΤΟ, λόγω
του βέτο της Ελλάδος, δεν θα το
επιχειρήσουν άμεσα, αλλά θα ανα-
μείνουν την απόφαση του Διεθνούς
Δικαστηρίου στο οποίο έχουν προ-
σφύγει εναντίον της Ελλάδος για
παραβίαση της ενδιάμεσης συμ-
φωνίας και ύστερα θα πράξουν
αναλόγως.**

Οι δημόσιες ακροάσεις του Δικαστηρίου της Χάγης θα αρχίσουν στις 21 Μαρτίου αλλά η απόφαση θα βραδύνει πολύ.

Πολιτική κρίση ξέσπασε στη χώρα λόγω της αποχωρήσεως από τη Βουλή της αντιπολιτεύσεως η οποία κατηγορεί τον κ. Γκρουέ-

φσκι για προσπάθεια φιμώσεως των τηλεοπτικών σταθμών και εφημε-
ρίδων που τον αντιπολιτεύονται με πάγωμα των λογαριασμών τους.

Διπλωματικές πηγές εκτι-
μούν ότι αυξάνεται η λαϊκή οργή εξ' αιτίας της κακής οικονομικής καταστάσεως σε βαθμό που η χώρα να μην απέχει πολύ από μια εξέγερ-
ση αιγυπτιακού τύπου.

Στις 13 Φεβρουαρίου συγ-
κρούστηκαν ομάδες Σλαβομακεδό-
νων και Αλβανών με αφορμή την ανέγερση μιας εκκλησίας στο κά-
στρο της πόλεως των Σκοπίων, ενέργεια την οποία οι Αλβανοί ερ-
μηνεύουν ως ένδειξη μεροληπτικής στάσεως της κυβερνήσεως.

**Η ενέργεια αυτή αναδεικ-
νύει την καχυποψία των Αλβανών
σε βάρος του κ. Γκρουέφσκι, η
οποία είναι έτοιμη να εκραγεί με
το παραμικρό.**

δ. Συνεργασία με Ισραήλ

Οι δύο πρωθυπουργοί απο-
φάσισαν τη συγκρότηση κοινού Υπουργικού Συμβουλίου, το οποίο θα συνεδριάζει κατά τακτά χρονικά διαστήματα με τη συμμετοχή των καθ' ύλην αρμοδίων υπουργών. Η πρώτη συνεδρίαση θα πραγματοποιηθεί τον Απρίλιο.

Η συνεργασία των δύο χω-
ρών εκτός από τον στρατιωτικό α-
μυντικό τομέα περιλαμβάνει τον τουρισμό, την ενέργεια, τις κοινές επενδύσεις στα Βαλκάνια, τις νέες τεχνολογίες στη διαχείριση υδά-
τινων πόρων και τον αγροτικό το-
μέα.

Ειδικά στον τομέα της ενέρ-
γειας το Ισραήλ θέλει την Ελλάδα σε ρόλο συντονιστού για τη μεταφορά στην Ευρώπη με ένα μόνο αγωγό όχι μόνο των δικών του ενεργειακών αποθεμάτων αλλά και αυτών που αναμένεται να εντοπιστούν στην ευρύτερη περιοχή, η οποία περιλα-
μβάνει το Λίβανο και την Αίγυπτο. Ως

προς τον αγωγό συζητείται ή να κατασκευαστεί μέχρι την Κύπρο όπου θα υδροποιείται το αέριο και στη συνέχεια θα μεταφέρεται με πλοία ελληνικών συμφερόντων στην Ευρώπη ή μέχρι την Ελλάδα (Κρήτη ή Ηπειρωτική χώρα).

Η εμβάθυνση της συνερ-
γασίας των δύο χωρών συμπληρώ-
νεται από τη νέα σχέση που ανα-
πτύσσεται μεταξύ της ελληνοαμε-
ρικανικής κοινότητας με το πα-
νίσχυρο εβραϊκό λόμπυ της Αμε-
ρικής, το προεδρείο του οποίου επισκέφθηκε την Ελλάδα το δεύτερο 15νθήμερο του Φεβρουαρίου και είχε επαφές με την κυβέρνηση και όλα τα κόμματα.

**Η ανακάλυψη των κοιτα-
σμάτων του Ισραήλ (Λεβιάθαν και
άλλων μικροτέρων που υπολογί-
ζονται σε 2 τρισεκατομμύρια κυ-
βικά μέτρα φυσικού αερίου), της
Κύπρου αλλά και αυτών που εκ-
τιμάται ότι ευρίσκονται νοτιοα-
νατολικά της Κρήτης δημιουργούν
την προσδοκία σημαντικών οικο-
νομικών οφελειμάτων και γι' αυτό
αναμένεται να ασκηθούν ισχυρές
πιέσεις για διακανονισμούς στο
Παλαιστινιακό, στην εξομάλυνση
των σχέσεων του Ισραήλ με το Λί-
βανο και τη Συρία, αλλά και στις
Ε/Τ σχέσεις και στο Κυπριακό.
Επιπλέον θα ενισχυθεί ο ρόλος της
Ελλάδος και της Κύπρου, ως
ενεργειακών κόμβων.**

Η συνεργασία της Ελλάδος
και της Κύπρου με το Ισραήλ δεν
πρέπει να στηρίζεται στη σημε-
ρινή κρίση στις τουρκοϊσραηλινές
σχέσεις, αλλά να αποκτήσει μονι-
μότητα και βάθος. Επίσης πρέπει
να δοθεί ιδιαίτερη προσοχή για να
μη διαταραχθούν οι, παραδο-
σιακά, καλές μας σχέσεις με τον
αραβικό και τον ευρύτερο μου-
σουλμανικό κόσμο.

ε. Εξέγερση στη Β. Αφρική

Η εξέγερση στις χώρες της Β.Αφρικής, αναμένεται να προκαλέσει μεγάλο ρεύμα μεταναστών προς τη χώρα μας, γεγονός που θα επιτείνει το ήδη μεγάλο πρόβλημα που αντιμετωπίζουμε, λόγω της παρουσίας εκατοντάδων χιλιάδων παρανόμων μεταναστών και της ελλείψεως ολοκληρωμένου σχεδίου μεταναστευτικής πολιτικής.

Οι μετανάστες της Β.Αφρικής ενδέχεται να μεταφέρουν τον ιό της εξεγέρσεως και να τον μεταδώσουν στους ήδη υπάρχοντες και όλοι μαζί, υποκινούμενοι, από κάποιες μικρές ομάδες που επιδιώκουν την αποσταθεροποίηση της χώρας μας, να ξεγερθούν και να συγκρουστούν με ομάδες ανησυχούντων Ελλήνων, προκαλώντας ανεξέλεγκτες καταστάσεις. Γι' αυτό επιβάλλεται η άμεση λήψη μέτρων για τον έλεγχο των θαλασσίων συνόρων μας και την αποτροπή της εισόδου μεταναστών από τη Β.Αφρική. Τυχόν δε εισερχόμενοι να συγκεντρώνονται σε περιοχές μακράν των μεγάλων αστικών κέντρων και ιδίως της Αθήνας και να μην τους επιτρέπεται η επαφή με τους ήδη υπάρχοντες, μέχρις ότου επιστραφούν στη χώρα τους, σε συνεργασία με την ΕΕ, της οποίας να προκαλέσουμε την συμπαράσταση.

2. ΒΑΛΚΑΝΙΑ

α. Αλβανία

Ο Πρωθυπουργός κ. Μπερίσα επισκέφθηκε τα Χριστούγεννα τον Αρχιεπίσκοπο κ. Αναστάσιο, χαρακτηρίζοντας ως ιστορική τη συμβολή του στην αναζωογόνηση των πνευματικών αξιών των Αλβανών. Η επίσκεψη έχει ιδιαίτερη σημασία, γιατί έγινε σε μια περίοδο που ακραίοι εθνικιστικοί κύκλοι αντιμετωπίζουν τον Αρχιεπίσκοπο με καχυποψία και εντείνουν τις εναντίον

του επιθέσεις.

Διαδηλώσεις και ταραχές με τρεις νεκρούς, από τα πυρά της Προεδρικής Φρουράς, ξέσπασαν στη χώρα μετά την αποκάλυψη χρηματισμού του παραιτηθέντος Αντιπροέδρου και Υπουργού Οικονομίας της κυβερνήσεως. Ο ηγέτης μάλιστα της αντιπολιτεύσεως απαιτεί την παραίτηση του κ. Μπερίσα και της κυβερνήσεώς του.

Στις 17 Ιανουαρίου 2011 εορτάστηκαν στη Δερβιτσάνη τα 20 χρόνια από την ίδρυση της μειονοτικής οργανώσεως "Ομόνοια", η οποία από τα μέσα της δεκαετίας του '90 βρίσκεται σε φθίνουσα τροχιά, με αποκορύφωμα την αποχώρηση στις αρχές του 2010 σημαντικής μερίδος στελεχών της και τη δημιουργία και δεύτερου, εκτός της ΚΕΑΔ, μειονοτικού κόμματος με την ονομασία MEGA.

Συνεπεία των λαθών της "Ομόνοιας" και του μητροπολιτικού κέντρου, δόθηκε η ευκαιρία στο αλβανικό καθεστώς να προβεί σε διώξεις σε βάρος του ελληνικού στοιχείου της Β.Ηπείρου, στην οποία διαμένουν μόνο 10.000 Έλληνες έναντι των 59.000 που είχαν καταγραφεί το 1989.

β. Κοσσυφοπέδιο

Η έναρξη του διαλόγου με τη Σερβία εκκρεμεί, λόγω της μη συγκροτήσεως εισέτι κυβερνήσεως μετά τις εκλογές του Δεκεμβρίου 2010.

Στις 25 Ιανουαρίου 2011 η Κοινοβουλευτική Συνέλευση του Συμβουλίου της Ευρώπης υιοθέτησε την έκθεση του κ. D. MARTY με την οποία κατηγορείται ο πρωθυπουργός κ. THACI ότι μετά τον πόλεμο του 1999, ήταν επικεφαλής ενός "αλβανικού δικτύου μαφίας" το οποίο δραστηριοποιείτο σε λαθρεμπόριο όπλων, ναρκωτικών και ανθρωπίνων οργάνων. Ο κ. THACI απέρριψε τις

κατηγορίες και απειλεί με μήνυση κατά του MARTY.

3. ΤΟΥΡΚΙΑ

α. Εσωτερική Κατάσταση

Το κόμμα του κ. Ερντογάν προηγείται στις δημοσκοπήσεις για τις βουλευτικές εκλογές του Ιουλίου με 46,4% έναντι 24,3% του κόμματος της αξιωματικής αντιπολίτευσης.

Συνεχίζονται οι δίκες και οι εισαγγελικές έρευνες για τις υποθέσεις "Εργκένεκον" και "Βαριοπούλα". Ο επιφορτισμένος με την έρευνα για τη "Βαριοπούλα" εισαγγελέας ανακοίνωσε ότι το σχέδιο αυτό ήταν πραγματικό και όχι επί χάρτου, γιατί, όπως ανεκάλυψε, ορισμένα σημεία του είχαν εφαρμοστεί στην πράξη. Μάλιστα στις 11 Φεβρουαρίου συνελήφθησαν 163 από τους κατηγορούμενους εκ των οποίων 106 εν ενεργεία αξιωματικοί και 59 απόστρατοι μεταξύ των οποίων ο πρώην Διοικητής της Ι΄ Στρατιάς Στρατηγός κ. Ντογκάν, που θεωρείται ο εγκέφαλος και οι πρώην Αρχηγοί Ναυτικού κ. Ονέκ και Αεροπορίας κ. Φιρίντα.

Το Κουρδικό Κογκρέσο για μια Δημοκρατική Κοινωνία (DTK) που έχει ως έδρα το Ντιγιαρμπακίρ, την ώρα που γινόταν συζήτηση στην Εθνοσυνέλευση για την ελεύθερη χρήση της Κουρδικής γλώσσας, κυκλοφόρησε φυλλάδιο, στο οποίο διατυπώνεται το αίτημα περί "δημοκρατικής αυτονομίας" και "αυτοδιοίκησης" ενώ κάνει λόγο και για κουρδική σημαία και άλλα σύμβολα.

β. Ενταξιακή Πορεία

Οι ΥΠΕΞ της ΕΕ, στο πλαίσιο της ετήσιας εκθέσεως προόδου, εκφράζουν τη λύπη τους για το γεγονός ότι η Τουρκία εξακολουθεί να μην εφαρμόζει πλήρως το πρόσθετο πρωτόκολλο και να αναγκάζει το Συμβούλιο να παρατείνει το μπλο-

κάρισμα των οκτώ ενταξιακών κεφαλαίων. Επίσης προειδοποιούν την Τουρκία για το θέμα των παραβιάσεων και υπερπτήσεων πάνω από κατοικημένα νησιά.

γ. Σχέσεις με χώρες Μ.Α.

Στις 20 Δεκεμβρίου συνήλθε στην Άγκυρα το Συμβούλιο Στρατηγικής Συνεργασίας Τουρκίας-Συρίας. Ο πρόεδρος κ. Άσαντ έπλεξε το εγκώμιο της Τουρκίας για το σημαντικό περιφερειακό ρόλο της και ζήτησε από την ΕΕ να την εντάξει άμεσα σ' αυτήν. Οι δύο χώρες υπέγραψαν 11 συμφωνίες ποικίλης ύλης.

Στις 22 Δεκεμβρίου συνήλθε στην Κωνσταντινούπολη το 19ο Υπουργικό Συμβούλιο της Οργανώσεως Οικονομικής Συνεργασίας (ECO) στο οποίο συμμετείχαν οι ΥΠΕΞ της Τουρκίας, του Ιράν, του Αζερμπαϊτζάν, του Τατζικιστάν, του Τουρκμενιστάν, του Καζακστάν, του Κιργιζιστάν, του Ουζμπεκιστάν, του Αφγανιστάν και του Πακιστάν.

Ο κ. Αχμεντινιζάντ ζήτησε από την Τουρκία την επέκταση των εμπορικών σχέσεών τους, με στόχο να παρακάμψει τα Αραβικά Εμιράτα, που ενώ είναι ο σημαντικότερος εμπορικός εταίρος του Ιράν, έχουν επιβάλλει περιορισμούς λόγω των κυρώσεων του ΟΗΕ στις τραπεζικές του συναλλαγές.

Στις 13 Ιανουαρίου 2011 ο πρωθυπουργός του Λιβάνου κ. Χαρίρι επισκέφθηκε την Τουρκία και ζήτησε από τον κ. Ερντογάν να μεσολαβήσει για την αντιμετώπιση της πολιτικής κρίσεως που προκλήθηκε με την παραίτηση από την κυβέρνηση 11 υπουργών της Χεζμπολάχ με την οποία ο κ. Ερντογάν διατηρεί καλές σχέσεις.

Η επιρροή του κ. Ερντογάν στις χώρες της ΜΑ είναι πάρα πολύ μεγάλη και δίνει τη δυνατότητα στην Τουρκία να διαδραματίζει διαμεσολαβητικό ρόλο και να πα-

ρουσιάζεται ως περιφερειακή δύναμη στην περιοχή. Αν δε καταφέρει να προσεταιριστεί τα νέα καθεστώτα που θα προκύψουν, λόγω της εξεγέρσεως, στις χώρες της Β.Αφρικής, ο περιφερειακός ρόλος θα αυξηθεί.

δ. Σχέσεις με Ισραήλ

Οι προσπάθειες για την αποκατάσταση των σχέσεων των δύο χωρών δεν κατέληξαν σε συμφωνία, λόγω της αρνήσεως του Ισραήλ να ζητήσει συγγνώμη όπως απαιτεί η Τουρκία.

Στις 26 Δεκεμβρίου 2010 κατέπλευσε στην Κωνσταντινούπολη μετά την επισκευή του, το "Μαβί Μαρμαρά", στο οποίο έγινε πανηγυρική υποδοχή από τεράστιο πλήθος και στη συνέχεια μετετράπη σε τόπο λαϊκού προσκυνήματος.

4. ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΝΩΣΗ

α. Ουγγαρία

Η Ουγγαρία ανέλαβε την προεδρία της ΕΕ από 1ης Ιανουαρίου μέχρι 30 Ιουνίου 2011. Κατόπιν αυτού και για να μην έλθει σε σύγκρουση με την Ευρωπαϊκή Επιτροπή έδειξε διάθεση για τροποποίηση των μέτρων που είχε πάρει σε βάρος της ελευθεροτυπίας και είχαν προκαλέσει πολλές επικρίσεις από την ΕΕ.

β. Βρετανία

Η αστυνομία εξάρθρωσε δίκτυο επίδοξων τρομοκρατών, με τη σύλληψη εννέα ατόμων, τα οποία σχεδίαζαν να πλήξουν το χρηματιστήριο του Λονδίνου και την Πρεσβεία των ΗΠΑ.

Από τα απόρρητα έγγραφα που αναρτήθηκαν στην ιστοσελίδα Wikileaks προκύπτει ότι οι Αμερικανοί διπλωμάτες εκτιμούσαν, πως οι βρετανικές αρχές δεν έχουν διεισδύσει στις μουσουλμανικές κοινότητες, παρά τους σημαντικούς πό-

ρους και το χρόνο που διέθεσαν.

γ. Γαλλία

Η κ. Μαρί Λε Πεν διαδέχθηκε τον πατέρα της στην προεδρία του ακροδεξιού κόμματος "Εθνικό Μέτωπο".

Η Γαλλία συμφώνησε με την Ρωσία για την πώληση τεσσάρων πολεμικών πλοίων "MISTRAL", μήκους 200 μ. τα οποία μεταφέρουν Ε/Π και έχουν τη δυνατότητα να υποστηρίξουν αυτόνομη εκστρατευτική δύναμη. Δύο θα κατασκευαστούν σε γαλλικά ναυπηγεία και δύο στα ναυπηγεία της Αγίας Πετρούπολης.

Γεωργία, Εσθονία και Λιθουανία επέκριναν την πώληση και προειδοποίησαν το ΝΑΤΟ, ότι η Ρωσία θα επιδιώξει την αγορά κάθε είδους επιθετικών όπλων.

δ. Γερμανία

Η κυβέρνηση, στα πλαίσια της αναδιοργάνωσης του στρατού, που προβλέπει τη μείωση των στρατιωτών από 250.000 σε 185.000, ανακοίνωσε και την κατάργηση της θητείας από τον Ιούλιο του 2011.

Η κ. Μέρκελ επισκέφθηκε τη Γερμανική Βάση στο Αφγανιστάν τα Χριστούγεννα. Η γερμανική δύναμη ανέρχεται σε 4.700 άνδρες, οι οποίοι θα αποχωρήσουν σταδιακά μέχρι το 2014, οπότε το ΝΑΤΟ θα παραδώσει την ασφάλεια της χώρας στις Αφγανικές δυνάμεις, όπως συμφωνήθηκε στη Σύνοδό του στη Λισαβόνα τον Δεκέμβριο 2010.

Η Γερμανία επιδιώκει να καταστεί μόνιμο μέλος του ΣΑ/ΟΗΕ.

ε. Ιταλία

Ψήφο εμπιστοσύνης έλαβε από τη Βουλή και τη Γερουσία η κυβέρνηση Μπερλουσκόνι. Η εξέλιξη αυτή προκάλεσε διαδηλώσεις και επεισόδια στην ιταλική πρωτεύουσα.

Επίθεση με γκαζάκια έγινε εναντίον της έδρας του ξενοφοβικού κόμματος "Λέγκα του Βορρά", το οποίο συμμετέχει στο συνασπισμό της κυβερνήσεως Μπερλουσκόνι.

Στις 23 Δεκεμβρίου εξερράγησαν δύο δέματα που είχαν στείλει αναρχικοί στις Πρεσβείες της Ελβετίας και Χιλής, με συνέπεια να τραυματιστούν δύο άτομα, ενώ στις 27 Δεκεμβρίου εξουδετερώθηκε πριν εκραγεί, παρόμοιο δέμα που είχε σταλεί στην Ελληνική Πρεσβεία στη Ρώμη.

Η κυβέρνηση αποφάσισε να υποβάλλονται σε εξετάσεις στην Ιταλική γλώσσα όσοι μετανάστες ζητούν άδεια παραμονής. Σε όσους αποτυγχάνουν θα δίδεται και δεύτερη ευκαιρία.

Η έκρυθμη κατάσταση στην Τυνησία προκάλεσε μεγάλο μεταναστευτικό κύμα προς τα νησιά της Ιταλίας, μόνο στο νησί Λαμπεντούζα έφθασαν τις πρώτες ημέρες 5.300, η οποία μαζί με την ΕΕ προσέφεραν, στην μεταβατική κυβέρνησή της, βοήθεια για την αντιμετώπιση της καταστάσεως. Ο ΥΠΕΞ της Ιταλίας απέρριψε πρόταση κυβερνητικών στελεχών για την ανάπτυξη μονάδων του ιταλικού στρατού στα παράλια της Τυνησίας για να αποτρέψουν τα κύματα μεταναστών που κατευθύνονται προς τη χώρα τους.

στ. Ισπανία

Η Αυτονομιστική Βασκική Οργάνωση (ETA) ανακοίνωσε στις 10 Ιανουαρίου 2011 μόνιμη και γενική εκεχειρία την οποία η κυβέρνηση έκρινε ανεπαρκή γιατί δεν συνοδεύτηκε από δέσμευση για παράδοση του οπλισμού και ζήτησε από την οργάνωση να αποκηρύξει πλήρως και δια παντός τη βία. Η αστυνομία μάλιστα προέβη σε συλλήψεις δέκα μελών της ETA ύστερα από επιχείρηση που πραγματοποιήθηκε στις 18 Ιανουαρίου 2011. Στις 7

Φεβρουαρίου το εκτός νόμου Βασκικό Κόμμα Μπατασούνα, που θεωρείται ως το πολιτικό σκέλος της ETA, ανακοίνωσε την πρόθεσή του να συμμετάσχει στις εκλογές, απορρίπτοντας για πρώτη φορά την ένοπλη βία.

ζ. Σουηδία

Στις 11 Δεκεμβρίου βομβιστής αυτοκτονίας, που είχε στόχο πολυσύχναστο εμπορικό κέντρο, σκοτώθηκε από την πρόωρη έκρηξη των εκρηκτικών που είχε ζωστεί. Από την έκρηξη τραυματίστηκαν δύο άτομα. Με μήνυμα που είχε στείλει ο βομβιστής από το κινητό του στο Σουηδικό Πρακτορείο Ειδήσεων ανέφερε ότι έβαλε στόχο τη Σουηδία, γιατί υποστηρίζει τον σκιτσογράφο κ. Λαρς Βίλικς, που προσέβαλε με τα σκίτσα του τον Μωάμεθ και γιατί διατηρεί στρατεύματα στο Αφγανιστάν.

Το τρομοκρατικό χτύπημα στη Σουηδία, που είναι το πιο χαρακτηριστικό παράδειγμα πολυπολιτισμικής κοινωνίας και φημίζεται για την ανεκτικότητα της προς τους μετανάστες, προκάλεσε μεγάλη ανησυχία στους πολίτες, οι οποίοι απαντούν από την κυβέρνηση να λάβει περιοριστικά μέτρα σε βάρος των μεταναστών.

η. Βέλγιο

Οι διαπραγματεύσεις, μεταξύ των κομμάτων για τον σχηματισμό κυβερνήσεως μετά τις εκλογές του Ιουνίου, παραμένουν άκαρπες. Κατόπιν αυτού το ενδεχόμενο για νέα προσφυγή στις κάλπες είναι ορατό.

θ. Πορτογαλία

Ο κεντροδεξιός κ. Ανιμπάλ Κοβάκο Σίλβα επανεξελέγη πρόεδρος της χώρας με 53%.

ι. Ιρλανδία

Ο πρωθυπουργός κ. Κόουνεν, παρόλο που κέρδισε την ψήφο εμπιστοσύνης του κυβερνώντος κόμματος, προκήρυξε πρόωρες εκλογές για τις 25 Φεβρουαρίου 2011, ύστερα από πιέσεις που του ασκούσαν επί μήνες για τους χειρισμούς του στην οικονομική κρίση και την ένταξη της χώρας στο ΔΝΤ. Ο ίδιος όμως δεν θα είναι υποψήφιος.

5. ΗΠΑ

Η Γερουσία επικύρωσε τη συμφωνία START για τον περιορισμό των πυρηνικών όπλων.

Το Κογκρέσο πρόβαλε νέα εμπόδια για το κλείσιμο του Γκουαντάναμο και γι' αυτό ο πρόεδρος κ. Ομπάμα αποφάσισε να αυξήσει τη χρήση στρατοδικείων, ώστε να παραπεμφθούν σύντομα σε δίκη όσοι εναπομένουν στο στρατόπεδο της Κούβας.

Η Γερουσία ψήφισε νόμο, που επιτρέπει στους δηλωμένους ομοφυλόφιλους να υπηρετούν στο στρατό.

Ως επιτυχημένη κρίνεται η επίσκεψη του Κινέζου προέδρου κ. Χου στις ΗΠΑ, ο οποίος εμφανίστηκε πρόθυμος για κάποιες παραχωρήσεις που θα συμβάλουν στη βελτίωση των διμερών σχέσεων. Για πρώτη φορά εξέφρασε δημοσίως την ανησυχία του για το πυρηνικό πρόγραμμα της Β.Κορέας και παραδέχθηκε ότι πρέπει να κάνει πολλά ακόμη η χώρα του στον τομέα των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Ζήτησε όμως από τις ΗΠΑ να σέβονται τα θεμελιώδη συμφέροντα της Κίνας, υπονοώντας τα προβλήματα με το Θιβέτ και την Ταϊβάν.

Στο περιθώριο της επισκέψεως συνήφθησαν εμπορικές συμφωνίες ύψους 45 δις δολαρίων, που θα δώσουν την δυνατότητα διατηρήσεως 235.000 θέσεων εργασίας στις ΗΠΑ.

Παρά το καλό κλίμα που

επικράτησε οι τριβές, που ταλανίζουν τις δύο χώρες επί χρόνια, εξακολουθούν να υφίστανται και θα ξεπεραστούν δύσκολα. Οι κύριες διαφορές τους εστιάζονται : Στην άρνηση της Κίνας να ανατιμήσει το νόμισμά της που παρέχει αθέμιτο ανταγωνιστικό πλεονέκτημα στους εξαγωγείς της, στην επιφυλακτικότητά της να επιβληθεί στη Β.Κορέα και το Ιράν, στην αλματώδη αύξηση της στρατιωτικής της δυνάμεως, στην αντιγραφή της αμερικανικής τεχνολογίας και στην καταπάτηση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

Μέχρι στιγμής η Wikileaks έχει δημοσιεύσει 3.800 έγγραφα από τα 250.000 που έχει στην κατοχή της. Οι ΗΠΑ είναι εξοργισμένες λόγω της δημοσιεύσεως απορρήτων εγγράφων από τους πολέμους Ιράκ και Αφγανιστάν και εξετάζουν τρόπους παραπομπής του Άσαντζ στην δικαιοσύνη, αλλά μέχρι στιγμής δεν έχουν στοιχειοθετηθεί κατηγορίες σε βάρος του. Αντιθέτως ο χαμηλόβαθμος αναλυτής υπηρεσιών του αμερικανικού στρατού Μπράντλεϊ Μάινγκ, που φέρεται ως πηγή διαρροών προς την ιστοσελίδα, εξακολουθεί να κρατείται από το καλοκαίρι σε πλήρη απομόνωση.

Στις 7 Φεβρουαρίου 2011 ξεκίνησε η ακροαματική διαδικασία σε δικαστήριο του Λονδίνου για το αίτημα εκδόσεως του Άσαντζ στη Σουηδία, ως κατηγορουμένου για σεξουαλική κακοποίηση δύο γυναικών. Ο ίδιος όμως αγωνίζεται για να την αποφύγει, ισχυριζόμενος ότι έτσι θα ανοίξει ο δρόμος εκδόσεώς του στις ΗΠΑ, όπου ενδέχεται να βρεθεί αντιμέτωπος με θανατική καταδίκη. Για την έκδοση της αποφάσεως θα απαιτηθούν αρκετές εβδομάδες.

6.Ρωσία - Χώρες Κοινοπολιτείας

Από επίθεση αυτοκτονίας στο αεροδρόμιο Ντομοντέντοβο της

Μόσχας στις 24 Ιανουαρίου 2010, σκοτώθηκαν 35 άτομα και τραυματίστηκαν 130, από τα οποία τέσσερα βαριά. Την ευθύνη ανέλαβε ο ηγέτης των τρομοκρατών Ντόκου Ουμάροφ, ο αυτοαποκαλούμενος ως Εμίρης του Καυκάσου, ο οποίος σε μαγνητοφωνημένο μήνυμά του απειλεί πως με τη βοήθεια του Θεού θα πραγματοποιηθούν και άλλα κτυπήματα. Ο πρόεδρος κ. Μεντβέντεφ επέρριψε ευθύνες στους υπεύθυνους ασφαλείας του υπερσύγχρονου και καλώς φρουρούμενου αεροδρομίου και ζήτησε την παραίτησή τους. Επίσης συνέστησε νέα θέση Υφυπουργού Εσωτερικών στην οποία τοποθέτησε τον Διευθυντή της Τροχαίας κ. Κιριάνωφ.

Μετά από προσπάθειες 17 ετών η Ρωσία πέτυχε την ένταξή της στον Παγκόσμιο Οργανισμό Εμπορίου (ΠΟΕ). Η εξέλιξη αυτή είναι πάρα πολύ θετική για την ανάπτυξη της χώρας, γιατί σύμφωνα με υπολογισμούς της Παγκόσμιας Τράπεζας, η ένταξη θα μπορούσε να αυξήσει το ΑΕΠ κατά 3,3% μεσοπρόθεσμα και κατά 11% μακροπρόθεσμα.

Σε δημοψήφισμα που διενεργήθηκε στη Ρωσία το 69,62% των ερωτηθέντων τάχθηκε υπέρ της ταφής της σωρού του Λένιν και το 30,38% υπέρ της παραμονής του στο μαισωλείο στην Κόκκινη Πλατεία.

Λευκορωσία: Τις προεδρικές εκλογές που διεξήχθησαν στις 18 Δεκεμβρίου 2010 κέρδισε για τέταρτη φορά ο αποκαλούμενος ως ο τελευταίος δικτάτορας στην Ευρώπη κ. Λουκασένσκο, ο οποίος, σε ανταπόδοση για την εκλογική υποστήριξη που έλαβε από τη ρωσική ηγεσία, συμφώνησε να συνδεθεί η χώρα του με την Οικονομική Ένωση Ρωσίας και Καζακστάν και να δεχθεί το ρούβλι ως αποκλειστικό νόμισμα συναλλαγών από 1ης Ιανουαρίου 2012.

Καζακστάν: Το Συνταγματι-

κό Συμβούλιο της χώρας απέρριψε πρόταση του προέδρου κ. Ναζαρμπάγιεφ για παράταση της θητείας του με δημοψήφισμα μέχρι το 2020 αντί της διεξαγωγής εκλογών που έχουν προγραμματιστεί για το 2012, σύμφωνα με το Σύνταγμα.

7. ΜΕΣΗ ΑΝΑΤΟΛΗ

α. Ισραήλ - Παλαιστινιακό

Ο Αραβικός Σύνδεσμος απέρριψε στις 15 Δεκεμβρίου οιαδήποτε επανέναρξη των διαπραγματεύσεων μεταξύ Ισραηλινών και Παλαιστινίων, χωρίς μια σοβαρή πρόταση των ΗΠΑ, που να εγγυάται τον τερματισμό της διαμάχης μεταξύ των δύο εμπλεκόμενων πλευρών.

Στις 20 Ιανουαρίου 2011 επισκέφθηκαν την Ιερουσαλήμ δύο ανώτατοι αξιωματούχοι των ΗΠΑ σε μια προσπάθεια εξευρέσεως λύσεως και επανενάρξεως του διαλόγου.

Στις 28 Ιανουαρίου 2011 ο κ. Νετανιάχου άφησε ανοιχτό το ενδεχόμενο μιας μεταβατικής λύσεως, που θα παρέκαμπε ορισμένα θεμελιώδη ζητήματα όπως π.χ. το θέμα της Ιερουσαλήμ. Τη λογική των μεταβατικών λύσεων απέρριψε η παλαιστινιακή αρχή δια στόματος του επικεφαλής του διαπραγματευτικού της επιτελείου κ. Ερκάτ που δήλωσε: "Δεν υπάρχει περίπτωση να προσέλθουμε στις διαπραγματεύσεις υπό αυτές τις προϋποθέσεις. Η στιγμή δεν είναι κατάλληλη για μεταβατικές λύσεις, αλλά για άμεση διευθέτηση των βασικών ζητημάτων".

Ο πρόεδρος της Ρωσίας κ. Μεντβέντεφ σε κοινή συνέντευξη με τον πρόεδρο κ. Αμπάς, κατά την επίσκεψή του στην Παλαιστινιακή Αρχή στις 18 Ιανουαρίου, δήλωσε ότι η Ρωσία θα στηρίζει ενδεχομένη απόπειρα της Παλαιστινιακής Αρχής για την αναγνώριση ενός ανεξαρτήτου κράτους στη Δ.Οχθη.

Βραζιλία και Αργεντινή ανα-

γνώρισαν Παλαιστινιακό Κράτος στα σύνορα του 1967 και θα ακολουθήσουν Ουρουγουάη, Περού και Παραγουάη.

Ο κ. Μπάρακ παραιτήθηκε από την προεδρία του Εργατικού Κόμματος και ίδρυσε νέο κόμμα με την ονομασία "ATZMAUT" (ΑΝΕΞΑΡΤΗΣΙΑ). Το νέο κόμμα θα συμμετέχει στον κυβερνητικό σχηματισμό με 4 Υπουργεία.

Ο κ. Νετανιάχου δήλωσε για μια ακόμη φορά ότι η χώρα του δεν πρόκειται να ζητήσει συγγνώμη όπως απαιτεί η Τουρκία, ενώ το Κέντρο Κατασκοπίας και Τρομοκρατίας του Ισραήλ σε δημοσίευσμά του αναφέρει ότι η τουρκική οργάνωση ΙΗΗ, που διοργάνωσε την αποστολή του στολίσκου της ειρήνης στη Γάζα τον Μάιο, είναι μια οργάνωση παροχής ανθρωπιστικής βοήθειας με αντιδυτικό προσανατολισμό, η οποία υποστηρίζει ισλαμιστικά δίκτυα συμπεριλαμβανομένης της Χαμάς και ότι στο παρελθόν έχει υποστηρίξει και το παγκόσμιο κίνημα Τζιχάντ.

Ο κ. Νετανιάχου δήλωσε στις 11 Ιανουαρίου ότι μόνον η απειλή στρατιωτικής δράσης από την πλευρά των ΗΠΑ θα "πείσει" το Ιράν να εγκαταλείψει τα σχέδιά του για την κατασκευή πυρηνικής βόμβας, ενώ ο Υπουργός Αμύνης του Ισραήλ κ. Μοσέ Γιαλόν υποστήριξε ότι το Ιράν απέχει τρία τουλάχιστον χρόνια από την παραγωγή πυρηνικού όπλου.

Ανησυχία επικρατεί στο Ισραήλ εξ αιτίας των εξελίξεων στην Αίγυπτο (λεπτομέρειες στην παράγραφο 9β).

Ο κ. Αμπάς εξήγγειλε την διεξαγωγή δημοτικών εκλογών στις 9 Απριλίου στη Δ.Όχθη. Πολιτικοί αναλυτές εκτιμούν ότι η ενέργεια αυτή του κ. Αμπάς στοχεύει στο να αποφευχθούν στις πόλεις της Δ.

Όχθης φαινόμενα τύπου Καΐρου. Υπόψη ότι η θητεία του κ. Αμπάς και του Κοινοβουλίου έχει λήξει από τον Ιανουάριο, αλλά η Παλαιστινιακή Αρχή δεν έχει εξαγγείλει εκλογές, επικαλούμενη την πραξικοπηματική κατάληψη της Γάζας από την Χαμάς.

β. Ιράκ

Συνεχίζονται οι επιθέσεις αυτοκτονίας με πολλά θύματα. Μάλιστα δύο βομβιστές ανατινάχτηκαν μέσα στο Αρχηγείο της Αστυνομίας στη Μοσούλη με αποτέλεσμα να σκοτωθεί και ο Αστυνομικός Διευθυντής που ήταν υπεύθυνος για την τάξη στις Δυτικές Συνοικίες.

Η φονταμενταλιστική οργάνωση "Ισλαμικό Κράτος του Ιράκ" έχει κηρύξει ένα πραγματικό θρησκευτικό προγκρόμ κατά των χριστιανών. Αιματοκυλίζει χριστιανικές συνάξεις και προκαλεί προβληματισμό σε Δύση και Βατικανό.

Το ποσοστό των χριστιανών στις χώρες της Μ.Ανατολής που ήταν 20% στις αρχές του 20ού αιώνα έχει συρρικνωθεί σήμερα στο 5%. Τα αίτια αυτής της δυναμικής είναι η μείωση των γεννήσεων στις χριστιανικές οικογένειες, η μετανάστευση λόγω του φόβου που προκαλεί ο ισλαμικός φονταμενταλισμός, οι εμφύλιοι πόλεμοι και τα θρησκευτικά προγκρόμ.

γ. Ιράν

Η ΕΕ απέρριψε την πρόσκληση του Ιράν σε ξένους διπλωμάτες, πλην ΗΠΑ, Γαλλίας, Γερμανίας και Βρετανίας να επισκεφτούν τις πυρηνικές εγκαταστάσεις. Η Επίτροπος για τις εξωτερικές υποθέσεις χαρακτήρισε την πρόσκληση προπαγανδιστική και δήλωσε ότι: "Μόνο η Διεθνής Υπηρεσία Ατομικής Ενέργειας, έχει τη δικαιοδοσία να διενεργεί ελέγχους σε πυρηνικές εγκαταστάσεις".

Οι συνομιλίες για το πυρηνικό πρόγραμμα του Ιράν στις 21-22 Ιανουαρίου στην Κωνσταντινούπολη μεταξύ του διαπραγματευτή του Ιράν κ. Τζαλιλί και των εκπροσώπων των 5+1 (πέντε μόνιμα μέλη του ΣΑ/ΟΗΕ συν Γερμανία) κατέληξαν σε αδιέξοδο, χωρίς να υπάρξει συμφωνία για επανάληψή τους. Ο κ. Αχμεντινεζάντ όμως εμφανίστηκε θετικός για την επανάληψή τους, επιρρίπτοντας τις ευθύνες για την αποτυχία στις ΗΠΑ και το Ισραήλ.

Η κ. Κλίντον δήλωσε ότι οι νέες διεθνείς κυρώσεις σε βάρος του Ιράν άρχισαν να αποφέρουν καρπούς και ότι υπάρχουν ενδείξεις περί επιβραδύνσεως του πυρηνικού του προγράμματος.

Ο κ. Αχμεντινεζάντ απέλυσε τον ΥΠΕΞ κ. Μοτακί και τον αντικατέστησε με τον επικεφαλής της ομάδος διαπραγματεύσεων για το πυρηνικό του πρόγραμμα κ. Σαλεχί. Σύμφωνα με διπλωματικές πηγές ο κ. Μοτάκι υπήρξε θύμα της διαμάχης για τον έλεγχο της εξουσίας μεταξύ Αχμεντινεζάντ και Χαμενεί, του οποίου ο κ. Μοτακί είναι φίλος.

Συντηρητικοί κύκλοι, αλλά και υποστηρικτές του κ. Αχμεντινεζάντ εκφράζουν φόβους για κοινωνικές αναταραχές εξαιτίας του τετραπλασιασμού της τιμής της βενζίνης και του τριπλασιασμού της τιμής του ψωμιού, μετά την απόφαση της κυβέρνησεως να αναστείλει τις επιδοτήσεις στα καύσιμα και τα τρόφιμα.

Επιπτώσεις από την εξέγερση των λαών της Β.Αφρικής στην παράγραφο 9β.

δ. Λίβανος

Στις 12 Ιανουαρίου κατέρρευσε η κυβέρνηση του Λιβάνου μετά την αποχώρηση της Χεζμπολάχ, εξαιτίας της μη συμφωνίας του πρωθυπουργού κ. Χαρίρι να απορρίψει

εκ προοιμίου την οποιαδήποτε απόφαση του Διεθνούς Δικαστηρίου η οποία θα την ενέπλεκε στη δολοφονία του πατέρα του το 2005. Ο πρόεδρος κ. Σουλεϊμάν έδωσε εντολή σχηματισμού κυβερνήσεως στον εκλεκτό της Χεζμπολάχ κ. Μιτάκι, ο οποίος απέφυγε να τοποθετηθεί αναφορικά με τη στάση του απέναντι του Διεθνούς Ποινικού Δικαστηρίου, δηλώνοντας ότι : "Δεν έχουμε τη δυνατότητα να το σταματήσουμε αλλά η συνεργασία μαζί του είναι άλλο πράγμα".

Στις 17 Ιανουαρίου 2011 κατετέθη, στον αρμόδιο δικαστή του Διεθνούς Δικαστηρίου από τον Εισαγγελέα, το προσχέδιο του κατηγορητηρίου κατά των υπευθύνων για τη δολοφονία του πρώην πρωθυπουργού του Λιβάνου κ. Χαρίρι το 2005. Παρόλο που δεν έγινε γνωστή καμία λεπτομέρεια, εικάζεται ότι θα επιρρίπτει ευθύνες στην Χεζμπολάχ και γι' αυτό το κανάλι "Αλ Μανάρ" κατηγορήσε τις ΗΠΑ ότι βρίσκονται πίσω από το κατηγορητήριο του Διεθνούς Δικαστηρίου

ε. Ιορδανία

Λαϊκή εξέγερση ξέσπασε και στην Ιορδανία, κατά το παράδειγμα της Αιγύπτου, με αίτημα οικονομικές και πολιτικές μεταρρυθμίσεις περιλαμβανομένης και της εκλογής των μελών του υπουργικού συμβουλίου. Ο βασιλιάς κ. Αμπντάλα υποσχέθηκε άμεσες μεταρρυθμίσεις προκειμένου να κατευνάσει τα πνεύματα. Κανένα κόμμα δεν ζήτησε την αλλαγή του καθεστώτος της βασιλείας.

8. ΑΠΩ ΑΝΑΤΟΛΗ

α. Αφγανιστάν

Ο Διοικητής των Αμερικανικών και Νατοϊκών δυνάμεων στο Αφγανιστάν Στρατηγός κ. Πετρέους δήλωσε στις 9 Ιανουαρίου ότι η ασ-

φάλεια στο Αφγανιστάν έχει βελτιωθεί σημαντικά. Την ίδια εκτίμηση έκανε και ο αντιπρόεδρος των ΗΠΑ κ. Μπάϊντεν που επισκέφθηκε τη χώρα στις 11 Ιανουαρίου 2011 και διαβεβαίωσε τον κ. Καρζάϊ ότι οι ΗΠΑ θα συνεχίσουν να συνδράμουν το Αφγανιστάν ακόμη και μετά το 2014, που θα παραδοθεί η ασφάλεια της χώρας στις αφγανικές ένοπλες δυνάμεις. Προσέθεσε δε ότι οι ΗΠΑ είναι έτοιμες να παραμείνουν στη χώρα και μετά το 2014, αν τους ζητηθεί από τον αφγανικό λαό. Ωστόσο, το γραφείο ασφαλείας των ΜΚΟ στο Αφγανιστάν (ANSO) ανακοίνωσε ότι οι παραπάνω δηλώσεις των κ.κ. Πετρέους και Μπάϊντεν καλύπτουν επικοινωνιακές ανάγκες, εν όψει της αποχωρήσεως των ξένων στρατευμάτων που θα αρχίσει στο τέλος του έτους. Σύμφωνα με την ANSO το 2010 οι επιθέσεις αυξήθηκαν κατά 63% έναντι του 2009 και σκοτώθηκαν 711 στρατιώτες του ΝΑΤΟ, αριθμός που αποτελεί ρεκόρ έναντι των απωλειών των προηγούμενων ετών.

Το σχέδιο του κ. Ομπάμα για απεμπλοκή από το Αφγανιστάν το 2014 δεν θα πετύχει, αν δεν αντιμετωπιστούν αποτελεσματικά οι Ταλιμπάν που εξορμούν από τις ημιαυτόνομες περιοχές ή αν δεν επέλθει κάποιος πολιτικός συμβιβασμός με τους Ταλιμπάν, με ότι αυτό συνεπάγεται για το μέλλον του Αφγανιστάν.

β. Πακιστάν

Ανώτατοι αξιωματικοί των ΗΠΑ στο Αφγανιστάν εκφράζουν την οργή τους για την ολιγωρία του Πακιστάν να αντιμετωπίσει τους Ταλιμπάν που εξορμούν από τις περιοχές του εγγύς των συνόρων στις οποίες βρίσκουν καταφύγιο και ζητούν από τον κ. Ομπάμα την έγκριση για πραγματοποίηση επιχειρήσεων

εντός του πακιστανικού εδάφους.

Σήμερα η κατάσταση αντιμετωπίζεται με τις επιθέσεις με μη επανδρωμένα α/φ και λίγες επιχειρήσεις ειδικών δυνάμεων που δρουν εντός του πακιστανικού εδάφους, προκαλώντας τις έντονες αντιδράσεις του Ισλαμαμπάντ. Επίσης και με Αφγανούς πολιτοφύλακες οι οποίοι υποστηρίζονται από το CIA.

Κυβερνητική κρίση προκλήθηκε λόγω της αποχωρήσεως από τον κυβερνητικό συνασπισμό του δευτέρου μεγαλύτερου κόμματος που διαθέτει 25 βουλευτές. Κατόπιν αυτού η χώρα θα οδηγηθεί σε πρόωρες εκλογές αν κάποια μικρότερα κόμματα δεν συμμετάσχουν στην κυβέρνηση. Πολλοί μάλιστα φοβούνται, λόγω της χαώδους καταστάσεως που επικρατεί στη χώρα, ότι θα επέμβει ο στρατός, ενώ αρκετοί το εύχονται.

γ. Κορέα

Αποκλιμακώθηκε η ένταση που είχε προκληθεί στην Κορεατική Χερσόνησο το Δεκέμβριο και οι δύο χώρες επανήλθαν στα προ της κρίσεως επίπεδα επιφυλακής.

Η Β.Κορέα απηύθυνε στις 31 Δεκεμβρίου 2010 έκκληση προς τη Σεούλ για την αποκατάσταση των σχέσεων, αλλά Ν.Κορέα και ΗΠΑ δεν ενέδωσαν, απαιτώντας από την Πιον Γιανκ να αποδείξει τις καλές της προθέσεις με την εκπλήρωση όλων των δεσμεύσεων που έχει λάβει, στο παρελθόν, σχετικά με το πυρηνικό της πρόγραμμα.

Η Β.Κορέα προέβη σ' αυτή την κίνηση, γιατί αντιμετωπίζει σοβαρή έλλειψη σε τρόφιμα και καύσιμα και προσβλέπει στη διεθνή βοήθεια, η οποία δεν θα έλθει πριν από την αποκατάσταση των σχέσεων με τη Ν.Κορέα. Παρά ταύτα είναι αμφίβολο αν η Πιον Γιανκ θα προβεί στην αναγκαία

κίνηση.

Ο ΥΕΘΑ των ΗΠΑ κ. Γκέιτς κατά τη διάρκεια επισκέψεώς του στο Πεκίνο δήλωσε ότι η Β.Κορέα εξελίσσεται σε ευθεία, αλλά όχι άμεση απειλή, καθώς θα μπορούσε να αναπτύξει διηπειρωτικό πύραυλο μέσα σε 5 χρόνια.

Σύμφωνα με το νοτιοκορεατικό πρακτορείο YONHAP, η Β. Κορέα διαθέτει πυραύλους με βεληνεκές 3000 χλμ, οι οποίοι μπορούν να πλήξουν ολόκληρη την Ιαπωνία και να απειλήσουν αμερικανικές στρατιωτικές Βάσεις στο Γκονάμ.

Μετά την αναβάθμιση των σχέσεων Κίνας και ΗΠΑ, εκτιμάται ότι η πρώτη, που αποτελεί το μοναδικό σύμμαχο της Β.Κορέας, θα πείσει το σκληροπυρηνικό καθεστώς της Πιον Γιανκ να προβεί σε κάποιες υποχωρήσεις και να επαναρχίσουν οι συνομιλίες, τις οποίες εγκατέλειψε το 2009, πιστεύοντας ότι με τη δεύτερη πυρηνική δοκιμή, που πραγματοποίησε ύστερα από ένα μήνα, θα εξεβίαζε τη διεθνή κοινότητα να δεχθεί τους όρους της.

δ. Κίνα

Η Κίνα δεν επέτρεψε τελικά στην σύζυγο του Κινέζου διαφωνούντος Λιου Σιαομπό να παρευρεθεί στην τελετή απονομής του Νομπέλ Ειρήνης που του απονεμήθηκε από την Ακαδημία της Νορβηγίας. Επίσης δεν παρέστησαν και 16 από τους 60 προσκεκλημένους πρεσβευτές που είναι διαπιστευμένοι στο Όσλο, γεγονός που δείχνει την επιρροή της Κίνας διεθνώς. Μεταξύ αυτών ήταν οι Πρέσβεις της Ρωσίας, της Σαουδικής Αραβίας και του Πακιστάν.

Η Κίνα προχωρεί στη δημιουργία υπερσύγχρονων οπλικών συστημάτων. Στο εξοπλιστικό της πρόγραμμα περιλαμβάνονται βαλ-

λιστικοί πύραυλοι και αεροπλανοφόρα για την προσεχή δεκαετία, ενώ προσφάτως προέβη στην πρώτη δοκιμαστική πτήση μαχητικού αεροσκάφους τύπου Stelth(αόρατο).

ε. Ινδία

Σε συνομιλητή παγκόσμιας εμβέλειας και διαμορφωτή των διεθνών εξελίξεων αναδεικνύεται η Ινδία όπως προκύπτει από το ενδιαφέρον και τις επισκέψεις που πραγματοποίησαν στο Δελχί οι ηγέτες των πέντε μελών του ΣΑ/ΟΗΕ. Πρώτος ξεκίνησε ο Βρετανός πρωθυπουργός τον Ιούλιο και ακολούθησαν ο κ. Ομπάμα, ο κ. Σαρκοζί, ο κ. Μεντβέντεφ και τέλος ο πρωθυπουργός της Κίνας κ. Γουέν. Όλοι, πλην του Κινέζου πρωθυπουργού, υποστήριξαν το αίτημα της Ινδίας για μια μόνιμη θέση στο ΣΑ/ΟΗΕ.

Όλες οι επισκέψεις επισημασμένες με συμφωνίες δισεκατομμυρίων δολαρίων. Μάλιστα με τη Ρωσία υπεγράφη συμφωνία σταθμός για την από κοινού παραγωγή 250-300 αεροσκαφών τύπου "Stealth" (αόρατα).

9. ΑΦΡΙΚΗ

α. Τυνησία

Υπό το βάρος αιματηρής λαϊκής εξέγερσης με 117 νεκρούς και 1000 τραυματίες, ο πρόεδρος Μπεν Αλί, που κυβερνούσε από το 1987, εγκατέλειψε τη χώρα και κατέφυγε στη Σαουδική Αραβία. Μεταβατικός πρόεδρος ανέλαβε, σύμφωνα με το Σύνταγμα, ο πρόεδρος της Βουλής, ο οποίος ανέθεσε στον απερχόμενο πρωθυπουργό κ. Γκανούτσι το σχηματισμό κυβερνήσεως Εθνικής Ενότητας στην οποία συμπεριελήφθησαν και 4 πρώην υπουργοί του Μπεν Αλί. Εξ αιτίας αυτού οι διαδηλώσεις συνεχίστηκαν μέχρι της απομακρύνσεώς τους, οπότε και τα πνεύματα ηρέμησαν σταδιακά.

Συνεπεία της καταστάσεως προκλήθηκε μεγάλο μεταναστευτικό κύμα προς την Ευρώπη και κυρίως προς την Ιταλία.

β. Αίγυπτος

Ο πρόεδρος κ. Μουμπάρακ αναγκάστηκε να παραιτηθεί στις 10 Φεβρουαρίου και να μεταβιβάσει τη διακυβέρνηση της χώρας στις Ένοπλες Δυνάμεις, ύστερα από πολύνεκρη (135 νεκροί, 500 τραυματίες) λαϊκή εξέγερση που ξέσπασε στις 25 Ιανουαρίου και διήρκεσε 17 ημέρες.

Το Ανώτατο Στρατιωτικό Συμβούλιο κήρυξε το στρατιωτικό νόμο, αλλά διατήρησε την τελευταία κυβέρνηση, που είχε διορίσει ο κ. Μουμπάρακ. Υποσχέθηκε ότι θα συνταχθεί νέο Σύνταγμα, που θα τεθεί υπό την λαϊκή έγκριση με δημοψήφισμα και κατέστησε σαφές ότι δεν προτίθεται να μεταβιβάσει άμεσα την εξουσία και ότι θα κυβερνά με διατάγματα τους προσεχείς έξι μήνες ή μέχρι τη διεξαγωγή εκλογών. Δεσμεύτηκε επίσης ότι θα τιμήσει όλες τις διεθνείς συμφωνίες, που έχει υπογράψει η χώρα.

Οι ηγέτες της εξέγερσης κ. Μπαραντέϊ, Νομπελίστας και τέως επικεφαλής της Διεθνούς Επιτροπής Ατομικής Ενέργειας, και Μαχμούντ Νακάρ, δεν έμειναν ικανοποιημένοι από τη διακήρυξη του Ανωτάτου Στρατιωτικού Συμβουλίου και δήλωσαν ότι η επανάσταση θα τελειώσει μόνο όταν ικανοποιηθούν όλα τα λαϊκά αιτήματα για πλήρη εκδημοκρατισμό της χώρας. Αντιθέτως ο δημοφιλέστερος όλων κ. Γκονίμ, που κινητοποίησε μέσω του διαδικτύου 500.000 νέους και θεωρείται ως η ψυχή της εξέγερσης, δήλωσε ικανοποιημένος. Στις 14 Φεβρουαρίου πραγματοποιήθηκαν απεργιακές κινητοποιήσεις με αίτημα την αύξηση των μισθών, τις οποίες ο στρατός απέφυγε να τις χαρακτη-

ρίσει παράνομες, αλλά στη συνέχεια τις απαγόρευσε με την αιτιολογία ότι βλάπτουν την οικονομία της χώρας.

Εκτιμάται ότι ο λαός θα δείξει αυτοσυγκράτηση και ότι οποιαδήποτε απόπειρα εξεγέρσεως θα αντιμετωπιστεί δυναμικά από τις Ένοπλες Δυνάμεις, που θα τηρήσουν την υπόσχεσή τους για πλήρη εκδημοκρατισμό της χώρας. Ποιος θα είναι ο νέος ηγέτης δεν μπορεί να καθοριστεί από τώρα. Καταλυτικό λόγο θα έχουν οι νέοι με επικεφαλής τον θεωρούμενο ως ήρωα κ. Γκονίμ, που δήλωσε όμως ότι ο ίδιος δεν έχει πολιτικές φιλοδοξίες.

Ο κ. Ομπάμα στην αρχή, λόγω κακής εκτιμήσεως των υπηρεσιών πληροφοριών των ΗΠΑ ότι η κατάσταση θα ελεγχθεί σύντομα από το καθεστώς, τάχθηκε με τον κ. Μουμπάρακ. Στη συνέχεια έκανε στροφή 180ο, εγκατέλειψε τον μέχρι τότε πιστό του σύμμαχο και απαίτησε την άμεση απομάκρυνσή του. Η στροφή αυτή δικαίωσε τον κ. Ομπάμα, γιατί αφενός αποφεύχθηκαν οι ανταμερικανικές εκδηλώσεις κατά τη διάρκεια των ταραχών στις οποίες δεν κήκε ούτε μια αμερικανική σημαία και αφετέρου γιατί οι Ένοπλες Δυνάμεις που ανέλαβαν τη διακυβέρνηση διάκεινται φιλικά προς τις ΗΠΑ. Την ίδια στάση ακολούθησε και η ΕΕ, ενώ η Ρωσία τήρησε ουδέτερη στάση.

Το Ισραήλ επέμεινε μέχρι τέλους στη στήριξη του Μουμπάρακ διότι φοβάται ότι το νέο καθεστώς μπορεί να είναι εχθρικό και να φτάσει μέχρι και την ακύρωση της συμφωνίας του 1978.

Οι φόβοι του είναι βάσιμοι γιατί κανείς δεν ξέρει τι καθεστώς θα προκύψει. Σε κάθε περίπτωση αποκλείεται να είναι τόσο φιλικό προς το Ισραήλ όσο αυτό που

κατέρρευσε.

Το Ιράν προσπάθησε να οικιοποιηθεί την κατάσταση, αλλά δεν βρήκε απήχηση γιατί ακόμη και οι μουσουλμάνοι, που είναι συνήθως και δεν διάκεινται φιλικά προς τους σιίτες του Ιράν, δηλώνουν ότι έχουν ως πρότυπο τον κ. Ερντογάν και όχι τον Χομεϊνί.

Η Τουρκία τάχθηκε αμέσως υπέρ των εξεγερμένων, γιατί ο Μουμπάρακ αποτελούσε φραγμό στις φιλοδοξίες του Ερντογάν να καταστήσει την Τουρκία ηγέτιδα στη Μ. Α. Με την κίνησή της αυτή θα είναι σε κάθε περίπτωση κερδισμένη, γιατί αν δεν καταφέρει να εντάξει την Αίγυπτο στη στρατηγική της, θα έχει κερδίσει κατ'ελάχιστον την κοινή αιγυπτιακή γνώμη.

Η απομάκρυνση του κ. Μουμπάρακ θα έχει γεωπολιτικές συνέπειες στην περιοχή ανεξάρτητα από το καθεστώς που θα προκύψει. Το νέο καθεστώς αποκλείεται να είναι τόσο φιλικό προς το Ισραήλ, όσο ο κ. Μουμπάρακ και να συνεργάζεται για την αντιμετώπιση της Χαμάς στη Γάζα. Θα αναπτύξει καλύτερες σχέσεις με την Τουρκία και ενδεχομένως να αναγνωρίσει τον ηγετικό ρόλο που απαιτεί στη Μ.Α.

Θα συνεργάζεται με τη Χεζμπολάχ στο Λίβανο και το Ιράν, χωρίς να στηρίζει το πυρηνικό του πρόγραμμα.

Ο κ. Ομπάμα θα έχει να αντιμετωπίσει μια εντελώς νέα κατάσταση, πιο δύσκολη από την προηγούμενη, και αν θέλει να πετύχει λύση του Παλαιστινιακού και να προσεγγίσει τον μουσουλμανικό κόσμο θα πρέπει να αλλάξει πολιτική και να πιέσει το Ισραήλ για περαιτέρω υποχωρήσεις.

Το σενάριο να προκύψει θεοκρατικό καθεστώς συγκεν-

τρώνει ελάχιστες πιθανότητες. Αν όμως συμβεί τότε θα είναι εχθρικό προς το Ισραήλ, το οποίο ίσως αναγκαστεί να αντιδράσει ακόμη και στρατιωτικά.

γ.Γενίκευση της Εξεγέρσεως στη ΜΑ και Β.Αφρική

Ο ιός της εξεγέρσεως μεταδίδεται από χώρα σε χώρα και όλες συναγωνίζονται, ποια θα είναι η επόμενη Αίγυπτος.

Στην Αλγερία γίνονται διαδηλώσεις με αίτημα την άρση του καθεστώτος έκτακτης ανάγκης, παρά τη διαβεβαίωση της κυβερνήσεως ότι θα αρθεί σύντομα. Το ίδιο συμβαίνει και στην Υεμένη, παρά τη δήλωση του προέδρου Σαλέχ ότι δεν θα είναι υποψήφιος στις προσεχείς εκλογές, αλλά και στο Μπαχρέιν παρά τη χορήγηση επιδόματος 2.650 δολαρίων σε κάθε οικογένεια.

Στο Κουβέιτ ο Εμίρης ανακοίνωσε επίδομα 3.500 δολαρίων σε κάθε κουβετιανό και διανομή τροφίμων με δελτίο, για να προλάβει εξεγέρσεις.

Στην Παλαιστίνη παραιτήθηκε όλο το υπουργικό συμβούλιο και στο Ιράν η αντιπολίτευση ξαναπήρε τους δρόμους και συγκρούεται με την αστυνομία.

Ιδιαίτερα εκρηκτική είναι η κατάσταση στη Λιβύη όπου το καθεστώς επενέβη για την καταστολή της εξεγέρσεως, με αφρικανούς μισθοφόρους και προσβολή δια της αεροπορίας φαλαγγών πολιτών που εκινούντο προς την Τρίπολη με εκατοντάδες νεκρούς. Οι Ένοπλες Δυνάμεις είναι διχασμένες και πολλοί αξιωματικοί αρνούνται να πυροβολήσουν τους διαδηλωτές. Δύο πιλότοι της αεροπορίας αυτομόλησαν στη Μάλτα με τα αεροσκάφη τους και ζήτησαν πολιτικό άσυλο, ενώ διπλωμάτες που υπηρετούν στο εξωτερικό παραιτούνται

καταγγέλοντας το καθεστώς για γεννοκτονία.

Η γενική εντύπωση είναι ότι το καθεστώς δεν θα αντέξει και ότι θα καταρρεύσει αργά ή γρήγορα.

δ. Ακτή Ελεφαντοστού

Ο καθολικός πρόεδρος κ. Λορέν Γκμπάγκμπο, που νικήθηκε στις εκλογές της 28 Νοεμβρίου 2010 από το μουσουλμάνο Αλασάνε Κουατόρα αρνείται να εγκαταλείψει την εξουσία, παρόλο που ο νικητής όρκισε δική του κυβέρνηση και βρίσκεται οχυρωμένος σε ξενοδοχείο υπό την προστασία του ΟΗΕ. Η Οικονομική Κοινότητα της Δυτικής Αφρικής (ECOWAS), η οποία έχει αναλάβει διαμεσολαβητικό ρόλο στη διευθέτηση της κρίσης, απειλεί ότι αν χρειαστεί θα επέμβει στρατιωτικά όπως έχει πράξει και στο παρελθόν, που απέστειλε εκστρατευτικό σώμα στη Λιβερία και τη Σιέρε Λεόνε.

ε. Σουδάν

Στο δημοψήφισμα που διεξήχθη στο Νότιο Σουδάν, το 98% των κατοίκων τάχθηκε υπέρ της ανεξαρτητοποιήσεως από το Βόρειο, η οποία θα ανακηρυχθεί επίσημα στις 9 Ιουλίου 2011. Παρόλο που το Σουδάν απεδέχθη το αποτέλεσμα οι ΗΠΑ αρνήθηκαν την άρση των κυρώσεων που έχουν επιβάλει, γιατί δεν έχει εκπληρωθεί και η δεύτερη προϋπόθεση που έχουν θέσει, που είναι η ειρήνευση στην επαρχία Νταρφούρ στην οποία συνεχίζονται οι επιθέσεις των κυβερνητικών στρατευμάτων εναντίον των αντιφρονούντων. Το 2010 οι νεκροί έφθασαν στους 2312.

στ. Σομαλία

Συνεχίζονται οι πειρατείες στα ανοιχτά της Σομαλίας. Στο

τέλος Ιανουαρίου κρατούσαν 29 εμπορικά πλοία.

10. ΛΑΤΙΝΙΚΗ ΑΜΕΡΙΚΗ

α. Βενεζουέλα

Ο πρόεδρος κ. Τσάβες θα κυβερνήσει τους επόμενους 18 μήνες με διατάγματα, αγνοώντας τα αποτελέσματα των εκλογών του Σεπτεμβρίου, στις οποίες δεν κέρδισε τα 2/3 των εδρών ώστε να μπορεί να περνάει νόμους. Για να το επιτύχει αυτό υποχρέωσε την απερχόμενη Βουλή, στην οποία διέθετε τα 2/3, να ψηφίσει νόμο που περιορίζει τις εξουσίες της νέας Βουλής, η οποία ανέλαβε καθήκοντα στις 5 Ιανουαρίου 2011.

β. Κούβα

Το καθεστώς στρέφεται με σταθερά βήματα στην ιδιωτική πρωτοβουλία και τη συρρίκνωση του ρόλου του κράτους. Ο πρόεδρος Ραούλ Κάστρο ζήτησε συναίνεση για τις μεγάλες οικονομικές μεταρρυθμίσεις τονίζοντας: "Η αλλάζουμε ή βουλιάζουμε". Μέχρι τον Απρίλιο θα έχουν απολυθεί από το δημόσιο τομέα 500.000 υπάλληλοι και άλλες 800.000 θα ακολουθήσουν μέσα στην προσεχή τριετία.

11. ΔΙΕΘΝΗΣ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑ

Η αναρχική ιταλική οργάνωση FAI (Άτυπη Αναρχική Ομοσπονδία) απέστειλε στις 27 Δεκεμβρίου παγιδευμένο δέμα στην Ελληνική Πρεσβεία στη Ρώμη, που εξουδετερώθηκε χωρίς θύματα και στις 5 Ιανουαρίου χειρόγραφη επιστολή σε φάκελλο που περιείχε σφαίρα.

Σύμφωνα με ανεπιβεβαίωτες πληροφορίες ο ηγέτης των Ταλιμπάν στο Ιράκ Μουλάς Ομάρ υπέστη καρδιακή προσβολή και ότι τοποθετήθηκε "στέντ" σε καρδιακή του αρτηρία.

Ο Μπιν Λάντεν με μήνυμά

του, που μετέδωσε το δίκτυο Αλ ζαζίρα, ζήτησε από τον κ. Σαρκοζί να αποσύρει τα στρατεύματά του από τις "χώρες μας" γιατί διαφορετικά θα στραφεί εναντίον Γάλλων πολιτών στο εσωτερικό και το εξωτερικό.

Σύμφωνα με έγγραφα που δημοσιοποιήθηκαν από την ιστοσελίδα της Wikileaks, οι ΗΠΑ εκτιμούν ότι το δίκτυο Αλ ζαζίρα δεν είναι ανεξάρτητο και ότι υπηρετεί την κυβέρνηση του Κατάρ, από την οποία χρηματοδοτείται κατά κύριο λόγο.

Οι ΗΠΑ προειδοποίησαν τις Τράπεζες της "Wall Street", ότι ενδέχεται να αποτελέσουν στόχο της Αλ Κάιντα στην Αραβική Χερσόνησο.

Η
π ρ ο α ι ρ ε τ ι κ ή
σ α ς σ υ ν δ ρ ο μ ή
π ρ ο ς τ ο π ε ρ ι ο δ ι κ ό
μ α ς μ έ σ ω τ ο υ
λ ο γ α ρ ι α σ μ ο ύ
1 4 2 - 0 0 2 1 0 1 - 0 7 3 4 6 9
Α L P H A B a n k
ή μ έ σ ω
τ α χ υ δ ρ ο μ ι κ ή ς
ε π ι τ α γ ή ς,
τ υ γ χ ά ν ε ι ε κ τ ι μ ή σ ε ω ς
ε κ μέρους
τ η ς ΕΛ.Ε.Σ.ΜΕ.,
η ο πο ί α κ α ι σ α ς
θ ε ω ρ ε ί
π α ρ ά γ ο ν τ ε ς
β ε λ τ ι ώ σ ε ω ς τ ο υ

"ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΗ ΔΙΑΔΡΟΜΗ ΕΝΟΣ ΣΤΡΑΤΗΓΟΥ"

Του Αντιστρατήγου ε.α. Ιωάννη Ζούκα

Υπό Αντιστρατήγου ε.α. Στυλιανού Παναγοπούλου

Ο Αντιστράτηγος ε.α. Ιωάννης Ζούκας συνέγραψε το πόνημα "Αναμνήσεις από τη Διαδρομή ενός Στρατηγού" το οποίο εκδόθηκε από τον εκδοτικό οίκο "UNIVERSITY STUDIO PRESS - Αρμενοπούλου 32, 54685 Θεσσαλονίκη και του οποίου η παρουσίαση έγινε ενώπιον πολυπληθούς κοινού σε αίθουσα της Λέσχης Αξιωματικών Φρουράς Θεσσαλονίκης την 26 Ιανουαρίου 2011.

Το ύφος γραφής του βιβλίου χαρακτηρίζεται από απλότητα, σαφήνεια, με γλώσσα ορθή, συμπυκνωμένα νοήματα, ευχάριστο με ομαλή αφήγηση, διδακτικό και αναλυτικό εκεί που επιβάλλεται ώστε οι αναγνώστες που δεν προέρχονται από τις Ένοπλες Δυνάμεις να προσεγγίζουν με άνεση τα νοήματα.

Η οργάνωση κατά κεφάλαιο του πονήματος είναι αναλυτική, όπως επιβάλλει η 37ετής πορεία ενός αξιωματικού στο Στρατό. Σ' αυτήν προσδιορίζονται οι λόγοι συγγραφής του πονήματος, η βιογραφία του συγγραφέως, τα κύρια γεγονότα που επηρέασαν την πορεία αυτή, τα κύρια ιστορικά γεγονότα που επηρέασαν και επηρεάζουν την εθνική μας πορεία και συνέβησαν κατά τη διάρκεια της εξιστορούμενης περιόδου, οι εμπειρίες και τέλος οι προτάσεις για τη βελτίωση του Στρατού και την αυτοκριτική του.

Καίτοι πρόκειται για μια αυτοβιογραφία, το κείμενο έχει σημαντικές αναφορές σε ιστορικά γεγονότα τα οποία σχολιάζει θαρραλέα και με αντικειμενικότητα, ενώ η αξιοπιστία του συγγράμματος στηρίζεται σε μη αμφισβητούμενες αλήθειες.

Ο αναγνώστης του πονήματος αυτού θα έχει τη δυνατότητα ιδιαίτερα :

* Να γνωρίσει μέσα από την περιγραφή της επαγγελματικής ζωής του συγγραφέα, τα σημαντικότερα χαρακτηριστικά του στρατιωτικού επαγγέλματος, καθώς και τις δυσκολίες, δεσμεύσεις αλλά και τα θετικά στοιχεία της ζωής ενός αξιωματικού.

* Να ενημερωθεί επί ορισμένων γεγονότων ιδιαίτερης σημασίας που έλαβαν χώρα τα τελευταία σαράντα χρόνια και σχετίζονται με το Στρατό ή με την άμυνα και ασφάλεια της χώρας.

* Να γίνει κοινωνός ορισμένων αδυναμιών και καταστάσεων που υπάρχουν στον Στρατό και επιδέχονται βελτίωση, καθώς και απόψεων-προτάσεων του συγγραφέα για την βελτίωση της λειτουργίας του Στρατού και αντιμετώπιση των προαναφερθέντων αδυναμιών.

ΔΩΡΕΕΣ - ΕΝΙΣΧΥΣΕΙΣ

Η ΕΛ.Ε.Σ.ΜΕ δεν έχει καθιερώσει υποχρεωτική συνδρομή, δέχεται όμως δωρεές μελών και φίλων δια την αντιμετώπιση των λειτουργικών της αναγκών. Προς τούτο, έχει καθιερωθεί, η παρούσα στήλη, στην οποία θα αναγράφονται τα ονοματεπώνυμα και τα χρηματικά ποσά των δωρητών, τους οποίους **θερμώς ευχαριστούμε :**

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΜΗΝΕΣ

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟ-ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟ 2011

Α/Α ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟ ΠΟΣΟ €

1. ΑΔΑΜΑΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ.....	20
2. ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ.....	100
3. ΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ.....	25
4. ΑΝΔΡΕΑΚΟΣ ΗΛΙΑΣ.....	20
5. ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΣ ΚΩΝ/ΝΟΣ.....	100
6. ΑΡΩΝΗΣ ΜΗΝΑΣ.....	20
7. ΑΣΛΑΝΙΔΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ.....	50
8. ΓΑΛΑΝΗΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ.....	25
9. ΓΩΓΟΥΒΙΤΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ.....	50
10. ΔΕΜΕΣΤΙΧΑΣ ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ.....	100
11. ΔΙΑΚΙΔΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ.....	30
12. ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ ΑΡΗΣ.....	20
13. ΔΟΞΑΚΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ.....	30
14. ΖΑΡΟΚΩΣΤΑΣ ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ.....	30
15. ΖΟΥΚΑΣ ΙΩΑΝΝΗΣ.....	50
16. ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ.....	50
17. ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ.....	30
18. ΚΑΖΟΥΚΑΣ ΗΛΙΑΣ.....	100
19. ΚΑΡΑΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ.....	50
20. ΚΟΥΡΚΟΥΛΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ.....	50
21. ΚΡΕΖΙΑΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ.....	50
22. ΛΑΓΓΑΡΗΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ.....	50
23. ΛΕΟΝΑΡΔΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ.....	100
24. ΛΕΥΚΙΜΜΙΑΤΗΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ.....	5
25. ΜΑΛΛΙΑΡΗΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ.....	25
26. ΜΑΡΤΖΟΥΚΟΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ.....	100
27. ΜΑΥΡΕΑΣ ΗΛΙΑΣ.....	20
28. ΜΟΥΣΤΑΚΗΣ ΧΡΗΣΤΟΣ.....	100
29. ΜΠΟΥΡΔΑΚΟΣ ΜΑΡΙΟΣ.....	20
30. ΜΥΤΙΛΗΝΑΙΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ.....	20
31. ΝΙΚΟΛΙΑΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ.....	30
32. ΞΥΔΕΡΗΣ ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ.....	50
33. ΠΑΠΑΓΟΠΟΥΛΟΣ ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ.....	100
34. ΠΑΠΑΔΗΜΑΣ ΙΩΑΝΝΗΣ.....	50
35. ΠΑΠΑΚΩΣΤΑΣ ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ.....	50
36. ΣΑΡΑΝΤΙΝΟΣ ΑΧΙΛΛΕΑΣ.....	50
37. ΣΙΔΕΡΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ.....	50
38. ΣΦΑΚΤΟΣ Ε.....	30
39. ΣΦΥΡΑΣ ΧΡΗΣΤΟΣ.....	100
40. ΤΟΜΑΔΑΚΗΣ ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.....	30
41. ΤΣΙΑΜΑΝΤΑΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ.....	30
42. ΤΣΙΑΜΑΝΤΑΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ.....	30
43. ΤΣΙΡΩΝΗΣ ΣΠΥΡΟΣ.....	40

* Παρακαλούνται οι οικονομικώς συνδράμοντες, όπως ενημερώνουν την ΕΛΕΣΜΕ με τα στοιχεία: ονοματεπώνυμο και ποσό καταθέσεως, ώστε να περιλαμβάνονται στον οικείον πίνακα.

Παρουσίαση Βιβλίου

Υπό Υποστρατήγου ε.α. Κωνσταντίνου Αργυροπούλου

Προσφάτως, η βιβλιοθήκη της ΕΛ.Ε.Σ.ΜΕ. ανεπλουτίσθη με το βιβλίο «**Η Έκθεση του ΓΕΕΦ για το 1974-Τα Γεγονότα κάτω από νέο πρίσμα**», δωρεά του συγγραφέως του Σάββα Δ. Βλάχου.

Το βιβλίο χωρίζεται σε τρία μέρη. Στο πρώτο μέρος κατατίθεται η «Έκθεση επί των Διεξαχθεισών εν Κύπρω Πολεμικών Επιχειρήσεων από 20 Ιουλίου έως 18 Αυγούστου 1974» με διαπιστώσεις, σχόλια και συμπεράσματα, όπως αυτά διατυπώνονται από την πλευρά του ΓΕΕΦ. Στο δεύτερο μέρος αναλαμβάνεται από τον συγγραφέα κριτική και σχολιασμός επί της έκθεσης του πρώτου μέρους με κάθε δυνατή αντικειμενικότητα, την οποία άλλωστε την διαπιστώνει και από την ίδια την έκθεση, η οποία κυρίως αποδίδει στυγνά την Γενική και Ειδική Κατάπτωση, τις εκτιμήσεις και τις αποφάσεις της στρατιωτικής διοίκησης, ως και τα αποτελέσματα των επιχειρήσεων. Στο τρίτο μέρος συλλέγεται ένας αριθμός πολιτικών ευθυνών.

Η δυσμενής για την Ελληνική πλευρά έκβαση των στρατιωτικών επιχειρήσεων αποδίδεται σε ποικίλους λόγους, οι οποίοι επέδρασαν προσθετικά σε μία ακολουθία αστοχιών, που εκπηγάζουν από εσφαλμένους χειρισμούς της τότε πολιτικής και στρατιωτικής ηγεσίας.

Διαβάζοντας το βιβλίο ένας αναγνώστης, που δεν έχει την εμπειρία της εποχής των γεγονότων και την άμεσο αντιληψη αυτών τούτων των επιχειρήσεων ή ο αναγνώστης, που δεν έχει σχέση με την στρατιωτική διανόηση, είναι αδύνατο να κατανοήσει την συγκεκριμένη αυτή ιστορική καμπή του μέχρι τότε εκτεταμένου στην Ανατολική Μεσόγειο και εν πολλοίς αλώβητου Ελληνικού Έθνους.

Ένας καλοπροαίρετος αναγνώστης ίσως συγκρατήσει το αυτονόητο ρηθέν στην Βουλή την 16^η Ιουνίου 1976 υπό του Κ.

Κορσιμανλή, ότι «...η ευθύνη η βασιική, η ευθύνη η πρωταρχική, η ευθύνη η εθνική βαρύνει εμάς τους Έλληνες και». Δεν γνωρίζω αν η ρήση «εμάς τους Έλληνες» αποβιβάζσει τον αγορεύσαντα από την ευθύνη την οποία και μετέθεσε στους παθίμους ενός «κατέρωντου φρενοκομείου». Σύμφωνα με τα επιχόρια ειωθότα, συνιστάται να υποπευδόμεθα τους ευκόλως τους άλλους κατηγορούντες και θεωρούμενους ως εκτός υποψίας. Έλεγε ο Νικολό Μακιαβέλλι, ότι «*οι άνθρωποι είναι τόσο απλοϊκοί και υποτάσσονται τόσο πολύ στο νόμο της ανάγκης, ώστε, αν κάποιος θέλει να απεχθήσει, θα βρει σίγουρα κάποιον άλλο, που είναι πρόθυμος να απαιτηθεί*».

Οι καλόπιστοι Έλληνες, όπως και εκείνοι που αποδέχονται την οποιαδήποτε σύμβαση με τις ανάγκες των κορών αλλά και οι υπηρετούντες την γαγγλιμική πρακτική των συναλλοκακικών ηρώων, εύκολα απαιτούν και απαιτούνται. Δυστυχώς είναι ένα από τα αφνητικά γνωρίσματα των ανθρώπων, που ενδοικύνονται στον σημέραι συρροούμενο ελληνικό χώρο.

Οι καλόπιστοι Έλληνες αναδέχονται σαν εθνάρχες εκείνους που αρχικά «αξιώνονται» ένεκα «δυσκρίσεων». Στην συνέχεια αποκαρδιώνονται, όταν οι εθνάρχες δεν τιμούν το αξίωμα τούτο στις περιπτώσεις, που ενώ ο έμφυχος ελληνισμός είναι πρόθυμος να αγωνισθεί, ο εθνάρχης αντιτίθεται αποφαινόμενος, ότι «η ένοπλος αντιμετώπιση των Τούρκων εις Κύπρον καθίσταται αδύνατος και λόγω αποσπώσεως και λόγω γνωστών τελεσμένων γεγονότων». Ούτε είναι δυνατόν να αναδεχόμεθα σαν εθνάρχη εκείνον, ο οποίος συγκροτεί ιδιωτικό στρατό εκ τριών χιλιάδων ανδρών με υπερσύγχρονο οπλισμό για την προσωπική του ασφάλεια και αντυπαραιθέμενο στην επίσημη Εθνική Φρουρά, η οποία συντίθεται από το σύνολο των νομίμως υποχρέων της προς την πατρίδα θητείας.

Σε τελική ανάλυση, όλοι οι αναγνώστες ανεξαρτήτως προαρέσεως αναγνωρίζουν, ότι η διατήρηση της ακεραιότητας ενός έθνους απαιτεί ύπαρξη ισχυρών ενόπλιων δυνάμεων με ηθικό, γνώση της αποστολής και επίγνωση της βαρύτητας των εθνικών προσανατολισμών.

Το ρηθέν από ένα πρώην υπουργό των εξωτερικών, ότι ένας δυτλωμάτης ισοδυναμεί με ένα Σύμμαχο Στρατού συμπυκνεί βολύγδομπο σύσταση προς αφελείς. Η πραγματικότητα εν προκειμένω, υπογορεύει σαν προϋπόθεση αποτελεσματικής δράσεως ενός δυτλωμάτη την ύπαρξη ενός καλώς οργανωμένου και ισχυρού Συντάγματος Στρατού.

Το βιβλίο του Σάββα Βλάχου κρίνεται πολύ χρήσιμο για όλους μας. Ιδιαίτερα βεβαίως για τους μελετητές της σύγχρονης Ιστορίας του δυστυχώς- υπό διόβρωσιν ελληνικού μας έθνους. Είθε οι μελετητές να διερμηνεύσουν με σαφήνεια τα συμβάντα, να διατυπώσουν εύστοχες παρατηρήσεις, να διαδηλώσουν τις λογικές τους ανησυχίες, να διαφανεώσουν τα εθνικά πρόποντα και να εξόρουν τα χρήσιμα συμπεράσματα, ώστε όλα αυτά μαζί να αποτελέσουν πυξίδα για μελλοντικές έμψυχες πολιτικοστρατιωτικές εκτιμήσεις.